

పత్రిక

కత్తెసిరియల్ ప్రారంభం



30 పేజీలు



ప ద్వి జ య్ హాత్ : ప్రకాశ్



82/88C-7C TEL

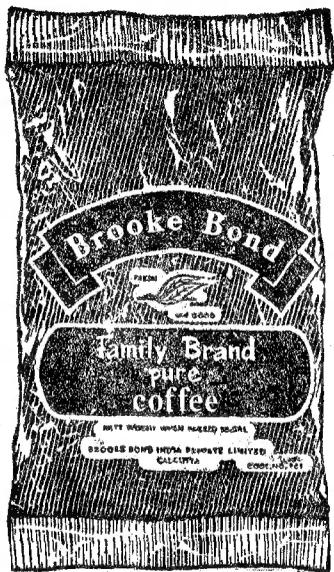
ఉత్సాహం, ఉల్లాసం కలిగించేది అంటేనే కాఫీ,
దానిలో ఎన్నుకునేది

బ్రూక్ బాండ్ కాఫీ

ఇకరమైన వాటికంటే బ్రూక్ బాండ్ విశేషమైనదనడానికి కారణాలేమిటి? బ్రూక్ బాండ్ కాఫీ పొడి పొట్టుం ఎప్పుండి. మీకే తెలుస్తుంది. కాఫీ ఎత్తులను అప్పటికప్పుడే వెయిండి తయారుచేసినట్టి కమ్మని మంచివానన వేస్తుంది.

ఏంకరీ కూర్చిన మెరిరకం కాఫీ ఎత్తుల బ్రూక్ బాండ్ కాఫీ పొడి తయారులో ఉపయోగించబడుతున్నవి.....తర్వాత ఆ కమ్మని వానన తగ్గకుండా గాలి చొరని పెరిఫోన్ సంచులతో కాస్తయ వడ్డతులపై స్పాక్ చేయబడుతుంది. ఇప్పుడే బ్రూక్ బాండ్ కాఫీని ప్రారంభించండి.....ఆ కాజా, కమ్మని వాననే కాస్త్రతం చేసుకోండి.

మిరూ, బ్రూక్ బాండ్ కలిసి కప్పు మంచి కాఫీ తయారు చేయగలరు. ఎల్లప్పుడూ కాజాగాపుండి కమ్మనివానన కలిగి ఉండేదానిని రుచిచూడండి.



క్రికెట్

ఈవారము (20-11-64) క్రికెట్ యొక్క ప్రత్యేక వ్యాసమును మీరు ప్రచురించినందుకు చాలా సంతోషము. ఇటీవల మీరు క్రికెట్ పై చూపుతున్న అభిమానానికి మేము కృతజ్ఞులము.

“ఆంధ్రప్రదేశ్ క్రికెట్ యోధులు” వ్యాస రచయిత శ్రీ కె. వి. వోహలభృంగారు శ్రీ ‘విజి’ ని గురించి వ్రాస్తూ, “తన ప్రారంభకులు (ప్రస్తుతం సర్) జాక్ హబ్స్” అని వ్రాసారు. అసలు సర్ జాక్ హబ్స్ మరణించి ఏడాది గావస్తున్నది! జయసింహను పొగడ్త రచయితగా మోతాడు మించిపోయాడేమోననిపిస్తుంది. శ్రీ జయసింహ మంచి ఆటగాడే. ఎవరూ కాదనరు. కాని ఇటీవల మన దేశాని కొన్ని కేవలము “రెండవ రకము” ఇంగ్లాండు జట్టుపై ఆడినంత మాత్రమున వారి

ఉత్తరాలు

భారతదేశము పిలిచి “వరము”గాను, “ట్రాన్స్ జెయిల్”, “మిస్టర్ మహమ్మద్” వంటి ఆట గాళ్ళతో పోటీలునుచున్నాము. అసలు విషయ మేమిటంటే ప్రఖ్యాత జట్టుపై జయసింహ ప్రతిభ ముందు ముందు ఎచ్చెనా చూడవలసి యున్నది. జయసింహ “జెయిల్” వలె బాటింగ్ బవులింగ్ ప్రారంభించగలవారు రచయిత. జయ సింహ ఇటీవల “వెస్ట్ ఇండిస్” లో వివిధంగ “ఫూర్తి విఫల”మైనది, అమాటకొస్తే అస్థిరీయ “జట్టుపై మొత్త మద్రాసులో జరిగిన ‘టెస్టు’లో గానీ, తదితర టెస్టులందుగానీ, పేర్కొన దగినవిగా యుద్ధాయుటారా? అసలు : ఖ్యాత

క్రిడాలుడైన ఆర్. ఎస్. మోడి ఇటీవల ఒక ప్రముఖ దిన పత్రికలో రాస్తూ తన జాబితాలో జయసింహను చేర్చినట్లుంటే పాఠకులకు చేదగా రుస్తుందేమో? మనం మనం కించపరచుకోవటం కాదుకానీ, ఏకంగా మనవాళ్ళు “మార్కులు చంద్రు” లనటం బాగులేదు.

ఒక సంగతి. శ్రీ ‘విజి’ సేవలను రచయిత గారు బ్రహ్మాండముగ సుగడించారు! బాగానే ఉంది. కాని ఎంతసేపు ‘విజి’ “యు. సి.” క్రికెట్టుకుగానీ, దాని ప్రెస్ టెట్ గానీ, లేక అఖిల భారత క్రికెట్ కంట్రీలు బోర్డు ప్రెస్ టెట్ గానీ కానీ, సేవ చేపారేకాని, తనవారైన తన ప్రాంతవైస, చేయూత కొరకు తనిస్తున్న అంద్ర నండ్లకు ‘విజి’ ఎటువంటి సేవ చేపారో శ్రీ రచయితగారే తెల్పాలి!—రచయితగారిపై నా తెలువంటి దురభిమానములేదు. సైపెచ్చు వారి రచనలో యొక్క ప్రత్యేకత ఉందని నా యభిప్రాయము—ముఖ్యంగ “సి. కె.” ని, “గులాం మహమ్మద్”ని వ్రాయడముతో.

ఇంకొక విషయము. గత పది సంవత్సరములకు ఇతర రాష్ట్రాల జట్టుపై మన ఆట చెప్పుకో దగ్గ (గెలవటంమాట అటుంచండి). విధంగాలేదు. ఏది ఏమైన ఇప్పటి పరిస్థితులబట్టి ఆంధ్రలో క్రికెట్ చాల మెరుగైయున్నది. మనలో ప్రతిభ గల యువకులు లేకగారు. మరి క్రికెట్ మనకు క్రొత్త అంతకన్నాగాదు! మనకు ‘కోచింగ్’ ‘సెంటర్స్’ ‘క్లబ్బులు’ అధితరములు చాల తక్కువ. కేవలము వ్యక్తుల స్వశక్తితో ఆటలో ప్రావీణ్యం సంపాదించటము దుస్సాధ్యము. అసలు ఇంతకీ చెప్పిచ్చే దేమిటంటే, కొంతకాలము క్రిందటివరకు మన జట్టుకు ‘మెన్నము’ అన దగిన “ఒక ప్రఖ్యాతి” అటగాడు యుత్తరానికి పోయి “యు. సి.” జట్టుకు వేడు “మధ్య మండలము” జట్టుకు ఆడవలసిన అగత్య మేముం దంటారు? ఇక్కడ ‘ఫాస్ట్’ తక్కువేగా? ఏమంటారు! ఇంకా పెక్కు ప్రాంతాలలో, పాఠశాల లోను, కాలేజీలలోను శ్రద్ధ అంతంత మాత్రము గానే యున్నది. పోతే, అధికారుల ముందున్న పాథక బాధకాలను వేసు విస్మరించటములేదు. విజిలో అర్థికమైన ఇబ్బందులున్నాయి! కాని ఒక్క మాట, కొన్ని నెలల క్రితం మాత్రమే నిర్మించబడ్డ అనంత పూరులోని ‘స్టేడియం’ తప్పక మనకు చెప్పుకో దగ్గ “స్టేడియం” లేమున్నాయంటి? ఏదీ మచ్చుకు చూపించండి. మనకు పెద్ద పెద్ద “మ్యాచ్” ఏర్పాటు చేసేందుకు, ప్రేక్షకులు చూసేందుకు, ఆటలో యుద్ధాహము పెంపొందించేందుకు, అర్థిక లోపాలు తీరేందుకు అస్సా రములేదంటే ఆశ్చర్యపడ నవసరములేదు. ఒక అభిమానుల విషయమంటారా? ఆంధ్రలో ఉన్నంత క్రికెట్ క్రిడానికాసులు ‘మద్రాసు’ రాష్ట్రములో కూడ లేరంటే అతిశయోక్తికాదేమో! పత్రికల ప్రోత్సాహము, అభిమానుల ఉదారత ఆంధ్రలో క్రికెట్ వృద్ధి చెందాలంటే ఎచ్చెనా అవసరమని, పాఠకులలో చాలమంది నాలో ఏకీభవిస్తారని ఆశిస్తూన్నాను.

రాజేంద్రప్రసాద్ (నూతనపేట) ★

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

15-1-'65

సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచిక
ఎక్కువ పేజీలు : : వెల 50 పైసలు

కొన్ని ప్రత్యేక ఆకర్షణలు!

సినిమా బాలివుడ్, బెంగాలీ, ఇతర ప్రత్యేక
సినిమా శీర్షికలు

‘వేల్పులకైనా మార్పులు తప్పవు’
ప్రత్యేక వ్యాసావళి ప్రారంభం!

కొత్త నవల ప్రారంభం!

సరికొత్త శీర్షిక
‘వైజానిక గాథాశతి’
సచిత్ర శాస్త్ర వ్యాసావళి!

బెంగాలీ
ఇతర సంక్రాంతి ఆకర్షణలు!
మామూలు శీర్షికలన్నీ వుంటాయి.

అంజనచక్రి వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కు.కవారం : 25-12-'64

(కొనామ వంశి మార్గశిర్ష మాస ౧౧ నక్షత్రము)

పంపుటము 57 పంచిక : 17

స్థాపితము :

1908

* ముఖ్య సంపాదకుడు :

* వలెంక శంకుప్రసాద్

* సంపాదకుడు :

* వలెంక కాదాకృష్ణ

* ఒక సంవత్సరం

* చందా వివరాలు

ఇండియా రూ. 15.60. ఇతర దేశాలకు

పీడమీద (Sea Mail) రూ. 28.60.

విమానం ద్వారా (Air Mail) టిటన్, జర్మనీ,

ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు రూ. 120.00.

అమెరికా రూ. 176.80. ఆస్ట్రేలియా

రూ. 148.20.

విడ్డీపతి 30 వై.

సంవత్సర చందా 15.60 వై.

6 మాసాల చందా 7.80 వై.

* ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంబుచెట్టి పేటి, మద్రాసు-1



“వ్యవస్థాపకసార్వీ అయితేనేం, 5 వేల
నికాస ఇప్పుడేకపోతే వా పనేమి కాను?”

మ న లో మా ట

పాఠకులందరికీ క్రిస్మస్ శుభాభినందనలు :

* ‘సంపెంగలూ-సన్నజాజలూ’ రచయిత పేరు పాఠకులకి
సుపరిచితమే! శ్రీ అవసరాల రామకృష్ణారావుగారు ప్రస్తుతం
కళాశాలలో ఉపాధ్యాయ వృత్తి అవలంబిస్తున్నాడు...

* చలికాలం కనుక ఉన్నితో అల్లె స్వెటర్ కి సంబంధించిన
వ్యాసం ఒకటి ఈ సంచికలో వేస్తున్నాము. కొంతకాలం ముందు
నిటింగ్ ‘పాతాలు’ కొన్ని చిత్రాలతో నహా ప్రచురించాము.
నిటింగ్ నేర్చుకుంటున్న వారికోసం ఇటువంటి పాతాలు కొన్ని
తిరిగీ ప్రచురిస్తాము...

* 1964కి ఇది చివరి సంచిక. పైశుక్రవారం సరిగ్గా జనవరి
1 వ తేదీన వస్తుంది!

* ఈ సంవత్సరంలో చరిత్రాత్మకమయిన సంఘటనలు
చాలా జరిగాయి. ఈ సంచిక తయారవుతున్న సమయానికి,
ఇంకా జరుగుతున్నాయి కూడా! వీటిని సమీక్షిస్తూ 1-1-1965
సంచికలో ఒక వ్యాసం ప్రచురించాలని అనుకుంటున్నాము...

* ఎప్పటిలాగే సంక్రాంతి సందర్భంలో ఆంధ్ర సచిత్ర వాగ
వ్యతిక ప్రత్యేక సంచిక ఒకటి వెలువరిద్దామనుకుంటున్నాము.
ఈ ప్రత్యేక సంచికకి సంబంధించిన ప్రకటన ఈ సంచిక 4 వ
పేజీలో చూడవచ్చు...

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : ‘సుమంగళి’ లో సావిత్రి.

కథలు :

కల్పన

— 12

తైల

— 24

అతడి నిజాయితీ

— 34

సీరియల్ కథలు :

అంగారు పడదిన కాతి

— 10

సంపెంగలూ - సన్నజాజలూ — 28

(కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం)

అయిదురెళ్లు — 40

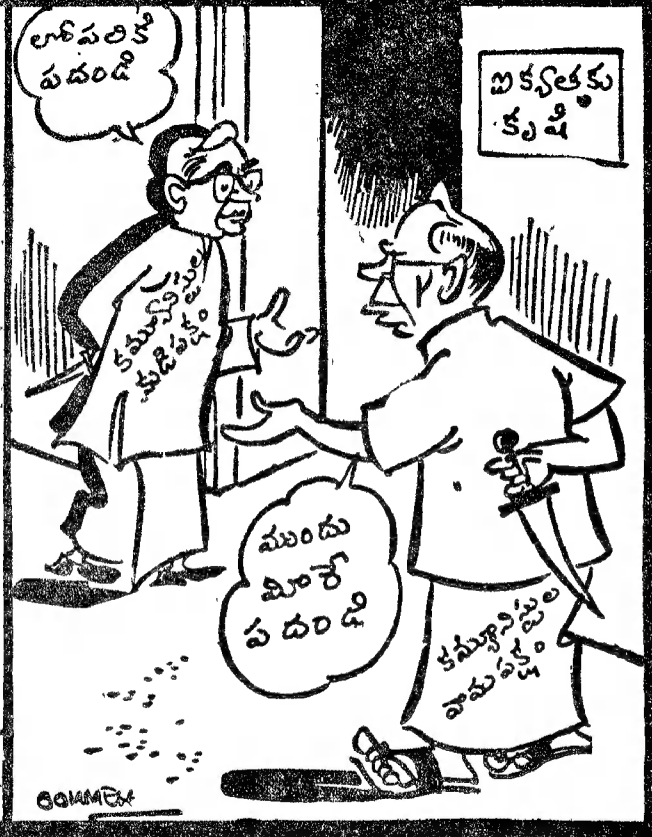
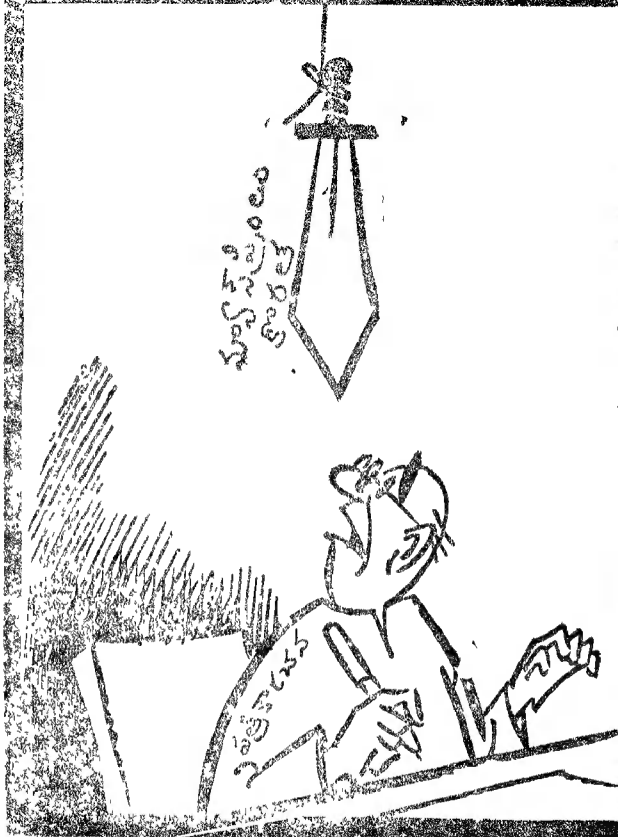
శీర్షికలు : వ్యాసాలు : సినిమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఓమెన్ కార్నాక్ — 6,

రిక్స్ అవధులు — 7, నటి కాంచన ఎన్

కరం—8, వనితాకోకం—17, వారపరిం—19,

సినిమా రివ్యూ—51, సినిమా కార్టూన్—55,



చికిత్సల అవధులు - 5

కొరైజా

జలుబునే 'కొరైజా' అంటారు.

తక్కువేసి చూడగా, మాటికి 99 మందికి 10వత్సరానికి 2 మంది 7 పార్లదా జలుబు వస్తూనే ఉంటుందని తెలిసింది.

కొరైజా 'చిన్న జలుబు' అనుకోవచ్చుకాని దీని కల్ల ప్రసవానికి ఎంతో వ్యవస్థ కలుపుటం దవటంతో పందేవాలేదు.

ఎక్కిమోసి, కొన్ని వేపిక్ ద్వీపావారికి అంత తొందరగా జలుబు చెయ్యదుటగాని జలుబు దేశం వానలు అక్కడ బాధ్యులకి వచ్చినప్పుడు మాత్రం ఊళ్లో కొరైజాకి కొడువ ఉండదు!

జలుబు రాకుండా చూడటం ఎలా?

వస్తే కుదర్చటం ఎలా?

ఈ రెండు ప్రశ్నల నమూనానికి వైద్య పరిశోధకులు నిర్విరామంగా కృషి చేస్తున్నారు. నిర్విరామంగా అంటే నిజంగానే ఏకాగ్రతతో, తక్కిన పెద్ద రోగాల విషయంలో చూసినంత శ్రద్ధతో, పరిశోధనలు జరుపుతున్నారన్నమాట.

జలుబు ప్రాణం పీచుకపోయినా తీసినంత వని చేస్తుంది. దీనిని జయించగలిగితే వైద్య కొర్రం విజంగా ప్రశంసనీయమయిన దవుతుంది.

కేవలం జలుబుమీదనే పరిశోధన జరిపేకేంద్రం ప్రపంచంలో ఒకటి ఉంది—ఇంగ్లండ్లో (కాలి ఫ్యూరితో) హార్వర్డ్ హాస్పిటల్. అయితే ఈ కేంద్రం తోని పరిశోధనల ఫలితాలని ప్రపంచంలో తక్కిన వైద్యకొన్నెవ్వరిందరూ జాగ్రత్తగా అనుకరిస్తారు.

హార్వర్డ్ ఆస్పత్రిలో 'జలుబు పరిశోధన' ప్రారంభించి 14 సంవత్సరాలు అయింది. ఇంత దాకా 8,000 మంది 'వాలంటీర్లు' ఇక్కడ వివిధ పరిశోధనలకి తోచుకున్నారు. జలుబు ఎలా వస్తుంది, ఈ రోగికిములు ఎలా పని చేస్తాయి, అవి ఎన్ని రకాలు—మొదలయిన ప్రశ్నలకి నమూనానాకోసం ఇక్కడ నిర్విరామ కృషి జరుగుతోంది.

జలుబు గురించి ఎన్నో విషయాలు తెలిశాయి. కాని, చికిత్స, నివారణ ఇంకా చాలా దూరం గానే ఉన్నాయి...

జలుబు ఎందుకు వస్తుంది?

జలుబుకి కారణం కొన్ని దినముల 'వైరస్' (Virus)లు. ఇవి ఎన్ని రకాల్లో ఇంకా పరిగ్న తెలియదు.

ఒక్కొక్క రకం వైరస్

ఒక్కొక్క రకం జలుబుకి

కారణమా?

'కాదు' అని లోస్తుంది. ఒకరకం వైరస్ వివిధ 'వాలంటీర్'లకి ఇవ్వగా ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క రకం జలుబు చేసింది! ఒకరికి ముక్కులోవాద, ఒకరికి జ్వరం, మరొకరికి రోమ్ములో వడిపం వగైరా.....

జలుబు ఎలా చేస్తుంది?

ఇది అంటువ్యాధి.

"అదేనంతమాత్రాన, వానతో తీరిగినంత మాత్రాన జలుబు చెయ్యదు." అంటాడు డా. డేవిడ్ టయిలర్, హార్వర్డ్ హాస్పిటల్ అధిపతి. "ఒకరిమంచి మరొకరికి అంటుకొనగలిగిందే!" కొందరికి జలుబు క్రిముల శక్తిని ఎదుర్కునే దేహస్థితి ఉంటుంది. ఇటువంటివారికి 'వైరస్' ఎక్కించివా జలుబు రాకపోవచ్చు.

దీనికి కారణం ఏమిటి?

డా. టయిలర్ జవాబు: "కొందరికి 'రక్తంలో' 'వైరస్'ని జయించే పదార్థాలు ఉంటాయి. కాని, ఒకరకం వైరస్ని జయించినంతమాత్రాన తక్కిన రకాల వైరస్ని జయించలేకపోవచ్చు."

మాటికి ఒకరికి కారణం ఏమీ లేకుండా కూడా జలుబు చెయ్యవచ్చుట. వైరస్లాగే కనిపించిన, నిరపాయకమయిన ఒక ద్రవ్యం ఇస్తే ఇటువంటివారికి జలుబు లక్షణాలు వస్తాయి.....

నేటిదాకా సాధించిన దేమిటి?

జలదీనిం ఎలా వదులుతుంటే కొంత దూరం తెలిసింది.

ఏడు రకాల వైరస్లు ఉన్నట్లు తెలిసింది. ఇటువంటివి మొత్తం వదిలొనుమంది ముప్పుయిన దాకా ఉండవచ్చునని అంచనా.

"వైరస్ని ముసే 'పెంచ'గలగటం పెద్ద ముందడుగు," అంటాడు డా. టయిలర్. "దేహం తోవేకాక, పరిశోధనా పాత్రలతో" వీటినిపించి, వాలంటీర్ల అవసరం లేకుండా పరిశోధనలు చెయ్యటం నిజంగా గొప్ప విషయమే! ఈ వైరస్ని వాణసంచానే పదార్థాన్ని తయారుచేసి చూడవచ్చు కదా?"

ఎదురు చూడతగిన అభివృద్ధి ఏమిటి?

"వైరస్ని వాణసంచానే పదార్థాలు మూసవ దేహంతో ఉత్పత్తి అయ్యేట్లు చూడాలి. ఒక్కొక్క రకం వైరస్ గుణాలు కనిపెట్టి వాటికి విరుగుడూ కనిపెట్టాలి" అని డా. టయిలర్ వాడు చెప్పాడు.

నివారణ సాధ్యమా?

"వాక్సిన్ తయారీ ఒకటి రెండు సంవత్సరాలలో పొందబడేమా! ఎన్నో రకాల వాక్సిన్లు

అవసరం కావచ్చు!" ఇది హార్వర్డ్ టయిలర్ అభిప్రాయం.

"ఇన్ఫ్లూంజా వైరస్ కూడా జలుబు లక్షణాలు ఎచ్చెట్లు చెయ్యవచ్చు. కొన్ని నమూనాలలో జలుబు వైరస్లు ఇన్ఫ్లూయెంజాతోనే కలిసిపోయి!

"ఇంజక్షన్లతో ఎంత విదాంబాధ్యమవుతుంటే కాలమే తెలువగలదు....."

సాధారణంగా వైరస్లు ఒక వాక్సిన్కి లోంగినా తిరిగి ఆ వాక్సిన్నే జయించగల శక్తిని అలవదుచుకుంటాయి కదా?

జలుబుకి సంబంధించినంతవరకూ ఈ ప్రమాదం ఎక్కువ కాదని డా. టయిలర్ వస్తుకం. కొన్ని వైరస్ల విషయంలో వాక్సిన్లు వదిలేయనే చేస్తున్నాయికదా!

చికిత్స అవకాశం ఎంతమాత్రం ఉంది?

వైరస్ను పెరుగుండా లాపే పదార్థం ఒకటి ఉంది. ఇది చికిత్సకి వనికి వస్తుందా లేదా అనే పరమస్య ఇంకా పరిష్కారం కాలేదు.

చికిత్సకున్నా నివారణ మొదలెడివి అందరూ అంటూనే ఉంటారు కదా!

అంటే బయోటిక్ మందులు

"ఇవి వైరస్ని 'చెల్లెత్తు' అంటాడే డాక్టర్ టయిలర్. "ఎడో కొంత గుణం ఇవికా దేవునికి ఇతరంగా పోలి కలిగించవచ్చు....."

"అయితే మీకు జలుబుచేస్తే ఏంచేస్తారు?" అని అడిగాను:

"వాడు త్వరగా జలుబు చెయ్యడు! చేసినా అదిరి పట్టటం, అస్టిమిక్ మాత్ర మేమోవటం, కావటం పెట్టటం -- ఇవే చేసు చేసేసి పాత పద్ధతులే అయినా ఇంతకు మించిన మందులు నిజంగా లేవని వాదించి ఇస్తున్నాను!

"మీకు జలుబుచేస్తే ఇవలంటి అంటుకుండా చూడటం మీ కల్తవ్వం. చిన్ని పిల్లలకి, వయసు మళ్లిన వారికి మూలంగా ఉండండి. వారికి ఎంతో హాని చెయ్యవచ్చు.

"చాలా అభివృద్ధి అనిగింది. ఇంకా అరవేల మున్నెం. చాలా ప్రయత్నాలు మూసుకోము. వ్యాక్సిన్ ఒక్కొక్క విషయం పొందిస్తాయి." ★



స్వల్పంగా కొద్దిగాది మంచి కట్టుబాట్లతో ఉన్న కుటుంబం. ఆ ఇంటి జన్మించినందువల్లా, మంచి పద్ధతుల్లో పెరిగటం వలనా— హిందూ, రాజవం అమెతు వచ్చినవి.

చిన్నతనం నుండి శాంతినికూ పనికిత మంటే భతే మోకా. కేరీయోలో వచ్చే పాటలు అవక్తితో వింటూ— ఆ గొంతులతో తన గొంతు కలిపి పాడుతూ, అనందిస్తూ ఉండేది. మరీ మంచి సంగీతం ఉన్న పాటలు వచ్చినప్పుడు కాళ్ళు కదుపుతూ వచ్చిరాని గంతులు కూడా వేస్తూ ఉండేది.

తరిదండ్రులు అమ్మాయి కూర్చున్న చూపి నాట్యంలో ప్రవేశ పెట్టారు. తొమ్మిదో ఏట నుండి వడయూర్ రామయ్యప్పశిల్పిగారి వద్ద నృత్యం వేర్చుకున్నది.

పాస్తూలు విద్య ముగించి మద్రాసులోని ఎరిరాజ్ కాలేజీలో చేరింది. కాలేజీలో ప్రదర్శించే అనేక నాటకాల్లో పాల్గొన్నది. అక్కడి వారిచే మంచి నటిగా ప్రశంసలు పొందింది. కొన్ని జపా మతులు కూడ గెలుచుకున్నది. ఇంటిరు పూర్తి చేసి జరుపుకున్నది చెప్పింది. భాగీగా ఉండడం ఇష్టంలేక ఎయిర్ లైన్స్ కి అప్లై చేసింది. ఇంకా ర్యూకీ పీరిచారు. ఎయిర్ హోస్టెస్ గా ఎన్నిక చేశారు అధికారులు. రెండేళ్లు ఆ ఉద్యోగంలో ఉంది.

కాంచన హోస్టెస్ గా ఉన్న విమానం ఆ తోట మద్రాసు నుంచి బెంగళూరుకు అయిదురోజు తోంది. కోస్తా చెరియన్ అనే తమిళ విద్యుత అం దులో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. కాంచన అంద తలదాట అయినటు అక్కడికి— బెంగళూరులో

నటి కాంచన పరిచయం

మోహన్ కుమార్

శ్రీలోక "కాంచన పరిచయం" చిత్రం నిర్మించేప్పుడు... అందులో నటించే వారంతా కొద్దివారాల తయారై— పరిశ్రమ పట్టినా అలా ఆ చిత్రం కోసం నిర్మించారు. విడుదల అయ్యాక ఏళ్లకాలా. ఆ చిత్రంతో ముఖ్య ధూమిక జర్నలిస్టులతో కాంచనను, ఆమె నటనను చూపి మిగిలినవారూ తాళా నుండి ఆమె చూడతానట్యం, భావభావం, నాట్య విశ్వాసాలు వారిని అమితంగా ఆకర్షించినవి.

కాంచన సినిమా రంగానికి మరీ కొత్త. ఈ చిత్రానికి ముందు ఆమె పి. చిత్రంతోనూ నటించలేదు, అయినా మేల్మొకనం ఫిలిం కంపెనీని చూస్తూ కలెక్షనూ చేశారు.

ఇంతకు ముందు పి. చిత్రంతోనూ నటించిన

పి. కొత్తయ్యాయి అయితే ఉన్న నటిగా చేసే దంకం— విజయ అందుకే అత్యధికం చేసింది. అయితే ఆ చిత్రం రక్తి కట్టించేందుకు కాంచన చేసిన కృషి ఎలాంటిదో, ఎంతటిదో— అలోచించిన వారికీ, అమెను తెలిపి ఉన్న వారికీ అర్థం అవుతుంది.

అయితే కాంచన వెండితెర హిందూ రావడమే విచిత్రంగా జరిగింది. తొలిసారి ఎయిర్ హోస్టెస్ కాంచన సినిమాలో కాంచన ఎలా మారుతుంది?

కొద్దిగా ఇంటిలోకి పి. రామకృష్ణ కొప్పిగారి కుమార్తె కాంచన. కొప్పిగారి వృద్ధులం విజయ వాడ అయినా, వృత్తి రీత్యా మద్రాసులో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకున్నారు. కాంచన మద్రాసులోనే జన్మించింది.

అలోచన వచ్చింది. అమెను పిలిచి "సినిమాలో మేం నేరుడం మీకు ఇష్టమేనా?" అని అడిగారు.

"ఇష్టం ఉందగానే వర, అవకాశమూ, అదృష్టమూ కూడా ఉండాలిగా!" అంది కాంచన.

"ముందు మీరు ఇష్టపడతే— ఆ తర్వాత పాటంటట అనే వస్తాయి. ప్రసిద్ధ జర్నలిస్టు శ్రీధర్ వాడు మిత్రుడు. అతను ఇద్దరు ముగ్గురు కొత్తవాళ్ళకి తన ప్రతి విశ్రాంతిను అవకాశం ఇస్తున్నాడు. అతినితో చెబుతాను" అంటూ— అయిన బెంగళూరులో దిగిపోయాడు.

సినిమాలో నటించి పైకి లాగానే వాంఛ కాంచనలో చిరకాలం నుండి ఉన్నది. అయితే ఆ కోరిక అప్పట్లో దుస్సాధ్యమే అనుకుంది. ఆ అలోచనను



దర్శకుడు శ్రీధర్ శిక్షణలో...

మనస్సు" చిత్రంతోను, పి. పుల్లయ్యగారి దిర్ఘకల్పంతో తయారయ్యే వద్దకి వారి "ప్రేమించిచూడు" చిత్రంతోను నటిస్తోంది. ఇవికాక మూడు తమిళ చిత్రాల్లో ఉంది. ఆమెకొక చెల్లెలు ఉన్నది. పేరు శశిరేఖ. ఈమె కూడా నటి. తమిళ చిత్రాల్లో నేస్తోంది.

కాంచనలో చదవటంపాటు, చక్కని సంస్కారమూ ఉంది. నిర్మితి, విస్మయకంచం ఆమె రొత్తు. అతిథి మర్యాదలు చేయడంలో ఎప్పుడూ ముందంజ వేస్తుంది. వున్నక పతనం అంటే అమితమైన ఇష్టం. అందులో ఇంగ్లీషు వున్నకాలంటే మరీను! సంగీతం వచ్చును. స్వయంగా పాటలు పాడుతుంది. ఆలా పాడడమంటే ఎంతో సరదా కూడాను.

కాలేజ్ గర్ల్స్, డాబ్బింగ్ రోల్స్, పిల్లగా ఉండే పేషిలను చక్కగా పోషిస్తుంది. "ప్రేమించి చూడు", "వీరాభిమాన్య" చిత్రాలు విడుదలయిన తర్వాత మీ అందరి అదభాభిమానాలను పొంది తిరుతుందినడంలో ఆతృకి లేదు. ★

దూరం చేసుకుంది. ఇప్పుడు చెలియన్ గారి మాటల్లో— తన భవిష్యత్తులో ఏదో మార్పు రాతోలున్నట్టే తోచింది. తన కోరుకుంటున్నది కూడ అలాంటి మార్పు! — ఆ తాళి అంతా ఇలాంటి తలపులే కదలిచి.

కాంచన అదృష్టాన్ని వెంటడిస్తూ వెళ్లక పోయినా, అదృష్టమే ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. చెలియన్ గారితో సంభాషణల అనంతరం కొద్ది రోజులకు ఆమెనా, శ్రీధర్ బొంబాయి వెళ్లే విమానం ఎక్కారు. అందులో హాస్టాల్ గా ఉంది కాంచన. శ్రీధర్ కు ఆమెను పరిచయం కాలేదు.

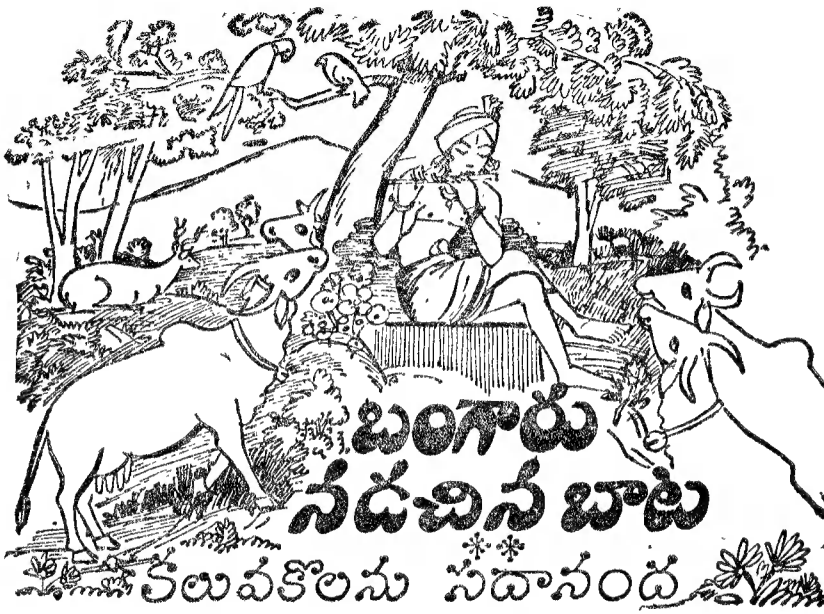
చురుకైన కన్నులు, పిలబుగ్గులు, మొనరేలిన గడ్డం, వన్నె వడుము— అన్నిటివీ మించిన అందం శ్రీధర్ ని ఆకర్షించింది. వివరాలు అడిగి తెలుసుకుని, చిరునామా తీసుకుని తర్వాత కలుసు చేస్తామని వెళ్లిపోయారు.

ఇది అరిగిన కొంత కాలానికి శ్రీధర్ (చిత్రాలయం) నుంచి పిలుపు వచ్చింది కాంచనకు. మేజర్ టెన్ట్, సీ-జె టెన్ట్ జరిపించారు. పరిచాలు మాసి ఎన్నిక చేశారు.

అప్పుడు శ్రీధర్ 'కాదలిక్క నేరమిల్లై' చిత్రం రంగులో నిర్మిస్తున్నారు. అందులో ఓ ముఖ్య భూమిక ఇవ్వారు. ఎంతో ప్రోత్సాహం చూపారు. ఇచ్చిన మేరకు, తనకు వచ్చినవరకూ కాంచన ఆ చిత్రంతో చక్కగా చేసింది. ఇటు పరిశ్రమలోని పెద్దలూ, అటు ప్రేక్షకులూ కూడ మెచ్చుకున్నారు. వచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగించుకొని— తొలి చిత్రంతోనే అందరి మెప్పులూ పొందడం అంటే పామర్యమైన విషయం కాదు మరి!



కాదలిక్క నేరమిల్లై 'చిత్రంలో' నుంచి పేరు తెచ్చుకున్న కొత్తటాలంట్.



బంగారు నడచిన బాట

కలువకొలను సదానంద

11

అయ్యో మందరాంగం ! ఇది మా అడవిలోని నల్లపంట ! సోదరులంతా పర్వమంగళం పొంతులో మింగుట పెడిపోతున్నారు. యదార్థమిది, లోకవిరోధి అవ్వాలిగా ! ఇరుగుతున్నపాపం కళ్ళతోచూచి, వోటి తో చెప్పుకున్నందుకే నాకిట్లు !” అన్నది చిట్టికోతి.

“యో పాపం ! సోదరులకు ఎట్టి దుర్గతి వాలి త్తింది...” అంది మందరాంగం జాలిగా “అయినా, ఇంత అక్రమం అగుదం కూడా కదా ?” అంటూ అది ఆళ్ళ ద్వారా కూడా వెంటబిచ్చింది.

“ఎంత అమాయకుడవయ్యా మందరాంగం నువ్వు ! తెల్లనిపిల్ల పోలేవా?... మోహంతో, పీడితంతో పిల్లని పుడుకుంటున్న ప్రాణులు లోకంలో ఎందరున్నారో నీకే తెలుసు ?”

“ఉండవచ్చు ! కానీ పులిరాజు ఇటువంటి వాడంటే మాత్రం నమ్మడం కష్టంగానే ఉంది. ఇంతకు మునుపటికే అతడు ఇక్కడికి వచ్చాడు. రెండు గుళ్ళు పీరుతప్ప తనకింటికి వద్దన్నాడు. మమ్మల్ని ఆచరించాలన్న అతనికి అర్థమేమింది ? అంతటి పాడువుండువుడు ఇంతక్రూరంగా కాగలిగాడు ?!” అన్నది మందరాంగం.

ఇంతలో కొన్నిజంకలు ది... మందరావులతో అక్కడికి వెళ్ళగొట్టినవచ్చాయి. “వకోరం ప్రభూ ! మహా భోగం!” అంటూ వెలుకుతున్న పొంతుకలతో వాదా కాలాన పోయాయి.

ఇంతలోకూ ఇటువంటి పదాలే విని ఎరుగని మందు రాంగం ఈ కేకలని విన్నప్పుడేగి మీద పడినట్లు అదిరిపోయింది. “ఏమిటి ? ఏమైంది ?” అని అడిగింది.

జంకలు ఇలా చెప్పాయి— “క్రిందలోయలో మేము వచ్చినమేస్తున్నామని పులిరాజు, ఆతనితోబాటు ఒక నక్క మాదగ్గరికివచ్చారు. పులిరాజుకు మేము తిలలు వని నమ్మగొందాము. “రాజావారు చాం అక్కలితో ఉన్నారు. ఈవూల వారికి ఎవరు అతిధ్య విప్పారు?” అని అడిగింది నక్కమమ్మల్ని. “వేసిపెస్తా” అన్నాడు మోహంతో ఒకడు. “ఇక విట్టితివవారంతా వెళ్ళండి. మీ

వంట వచ్చినప్పుడు మీరూయిద్దురుగాని !” అంది నక్క. పులిరాజు గాండ్రుమంటూ ఎగిరి ఆజంక పొంతు కొరికితాడు. (బతుకు జీవుడా అంటూ మేము పారిపోయి వచ్చేశాము.”

“రామ రామ !” అంటూ చెవులుమూసుకుంది. మందరాంగం.

కోతికొండ అంచుకు వెళ్ళింది. క్రింద అడవివైపు ఉన్నరోయలోకి చూచింది. దూరంగా పొదలనడుమ— చచ్చిపోయినజంకను ఆరగిస్తున్నదిపులి. ఒక్కటవారం దానిఎగిరి కూటికోసం కాచుకొని కూర్చుని ఉంది.

“మందరాంగం ! ఇలావచ్చిచూడు !” అంది కోతి.

మందరాంగం కోతివద్దకువెళ్ళి, క్రిందలోయ లోకి చూచి “రామరామ” అంటూ కళ్ళు మూసుకుంది.

“మందరాంగం ! పర్వమంగళం ఎంత పాధో చూశావా ? అతనికి రెండుగుక్కలపీరుతప్ప మరింతేమీవద్దు కదూ ?...” అంది చిట్టి కోతి.

“వెల్లివాడా !... నేను ఓమూరు అలాకిందికి వెళ్ళి వస్తాను ! మనంమళ్ళీ కలుసుకోవాలని వేయి దేవు ల్లకు మొక్కుకో !” — అంటూకి వెంటా చంకున రోయలోకి వెలుగెరింది. దొంగలాగావల్చి పులికిమూసరింతోనున్న ఒక చెట్టుమీదికిక్రిక్కి కొన కొమ్మలో కూర్చుంది.

“అన్నమంటే వేమిరా మరి మున్నమంటే వేమిరా ? అందుకే ఈపాదాటిట్టుకు అన్నమే వేలామూరా ! వెత్తురైతే వేమిరా మరి మీరైతే వేమిరా ? అందుకే ఈ పాదాటిట్టుకు వెత్తురైతే వావారిలా...” అంటూ పాట అంద కొంది.

...ఈపాట విని, పులి యట్లు ప్రక్కల కంయ జానున్నా, “ఏమిటా వాడు ?” అంది.

“గుర్రానివరకే ఎందుకువచ్చాడు ? చిట్టికోతిగాడే” అన్నది ఒక్కటవారం.

“ఏమిటా కొంటె వరదా ! నువ్వు ఇక్కడికి వచ్చుచిందావో...నిచ్చిక్కడే మాడ్చి మసకేసిపెస్తాను

మానుకో” అందిపులివల్లరాజు కావంతో.

“ఒకే పర్వమంగళంగాదూ ! నీకోతలు వాడగ్గర కొయ్యకురా వాతంక్రి...నిమిటి — ఇలా దండయా త్రకు బయలుదేరావు ? ..దేవరవారి పెట్ట వేదాంతం తం వారిరాజ్యంలో పనిచేయడం లేదా?” అంది చిట్టికోతి.

“అయ్ ! వోయ్ !”

“అయ్ అన్నా, మోహంతోనా పీవప్పులు మనదగ్గర ఉడకవురా వామ్ ! ... నువ్వు కళ్ళకోష ! వోయ్ !” అంటూ కోతి వెక్కిరించింది.

దాన్ని చీల్చిపారెయ్యాలన్నంత ఆగ్రహంతో పులి చెట్టుపై వెగిరి, అందుకోలేక చెల్లికిలా పడిపోయింది.

“ఒకే భూప్రభూ ! నీజీజీన యన లేదిరావాలి !” అందికోతి.

“పళ్ళురాకడతాను కోతివెడవా !” అంటూ లోయదగ్గరిల్లేలా గాండ్రించింది పులి.

“వేసుతమరి కాళ్ళు విరిగొద్దా నంది రాజావారూ !”

“గుర్రం గుయ్యమనిపిస్తా !”

“వేసుతమర్ని చొక్కలోతంతా !”

“ఓండికిరా— నమలేస్తా !”

“తమరు పైకిరండి ! దప్పించేస్తాను !”

“తప్పానంటే అమడదూరం వెళ్ళవడతావు.”

“ఏదీ— తప్పండి చూద్దాం !”

“నీకు ఆయువు మూడింది !”

“తమరికి చేటుగాలము దాపురించినది !”

....ఈ వాగ్యుద్ధం అరిగంటున్నప్పు కొనసాగింది. అఖరికి పులి ఓడిపోయింది. అది పూర్తిగా అలసిపోయి నోరుమూసుకుంది. “ఒకేదేవరా ! పాపం అనిపిస్తాయా నుగాని, కానిమిమందినీళ్ళుత్రాగి మెదలకుండా పడు కొరా మహాప్రభూ ! ఒకేఒక్కటవారం ! నీటింది దొంగతెత్తుకపోయిగాని, మీ అయ్యగారికి కాస్త తెల్లవారాలూ గావించవోయ్ ముందు...” అంది చిట్టికోతి.

తరువాత అది— “ఈనాటి రోగరంగంలో చిట్టి కోతి పులిగాళ్ళి చిత్తుగా ఓడించేసేదోవోవోయ్ ! చిట్టికోతికి— ఇ... !” అంటూ ఇల్లెలే ప్రాగిమూ, చెట్టుమీదుగా దూకుతూ అక్కడిమంది వెళ్ళిపోయింది ఆతరివేసన్నాడల్లా, పులి ఒక్కొక్కటింకను చంప సాగింది. అది తినగా మిగిలిన అవశేషంతో ఒక్కటవారం (బతుకు రోజు ఒకవండుపులా ఉంది.

పర్వమంగళం క్రమంగా తనవేదాంతానికి తిరోద కాలు వదులుకుంటున్నది. నిస్సరుగిన్న నిస్సూతా ఉండినదాని స్వభావం కార్చివచ్చలా విజృంభించింది. తనవిజరూపం ఇంక బంగారుకు తెలియక అప్పుడు. తెలిస్తే మాత్రమేం ?...దానిరువురూ పొటించ డని పందమాత్రాంతమ తాను విరాదరించినట్లు దాఖ లావేసి ?...దాను అతని స్వేచ్ఛకు భంగం కలిగించ లేదు. అతని వస్తువులు అవహరించడమంటూ ఇంకా జరుగలేదు. అతనివ్యక్తిగత విషయాలలో తోక్యం కల్పించుకోలేదు. ఇక— వ్యయమా ? తిండి లేకపోతే బ్రతుకులేదు. కనుక— తిండి పంపించడం కోవడం వ్యయం కాకపోదు. ఇన్నిఅనుకూలాత ట్టున్నాయి— బంగారుతో తనకు ఏమీలేదు.

ఒకనాడు పర్వమంగళం— మందరాంగం నవ క్షంతోవే ఒక జంకను చంపకోయింది. “పులి రాజా ! ఇలా జీవహంస చేయడం అన్యాయం

కాదా ! పాపం కాదా !” అని తడిగింది ముందరాంగం చెల్లెళ్ళచేసి.

“మిత్రమా ! న్యాయం అందరికీ ఒకటే ! నీకు ఆకలిపేస్తే నువ్వేం చెప్తావు ?.... గడ్డి తింటావు గదా ?.... నాకు ఆకలిపెప్పుడు నేనూ ఏదో ఒక గడ్డి కొరకలి గదా ?.... ఇది అన్యాయ మెందుకొస్తుంది ? ఇక— పాప మంటావా ?.... మీరు ఇప్పుడెక్కడో ఈ వాడు వేయి పుచ్చుకుంటున్నాను. కనుక— ఆ పాప పుణ్యాలేవో మీరే!” అంటూ సర్వమంగళం జింక గొంతు దొరక బుచ్చుకుంది.

ముందరాంగం ■ ఫరీం చూడలేక పారిపోయింది. జింక కాళ్ళు కెత్తుల్లా విగుడుకున్నాయి. దాని ప్రాణం బొందితో నుండి ఎగిరి పోయింది.

చెట్టుమీద కూర్చున్న చిట్టికొతి “ఎంత బాలుగు !” అన్నది.

ఇప్పుడిప్పుడు దాన్ని నుంచి చేసుకోవాలని శరీరం ప్రయత్నిస్తున్నది పులి. “నిమిటోయే నేనైతే ! నువ్వు అన్నిటోనూ అరిచేసిన వాడిలా ఉన్నావే ! అంతేం ఎంతవరకూ వచ్చునేమిటి ?”

“నూటొక్కటి వరకే !” అంది కొతి.

“అటు తర్వాత నేర్చుకోలేదా ?”

“నేర్చుకోవలసిన అవసరం కనిపించలేదు.”

“ఎందుకు ?”

“అయ్యా సర్వమంగళం గారూ ! వెను తెక్క బెట్టుతున్నది నిమిటమకన్నాదా ? తమరి పాపాలూ నూరుదాకా ఫలవాలేదు. నూటొక్కటితో తమరి పాపం ఎండిపోతుంది. అందాకా తెక్క బెట్టుకోదానికి నూటొక్కటి వరకు చాలు !”

“పిగరుబోతా ! అంతవరకూ ఏవ్వు తెక్కబెట్ట బిచ్చా నా మునుక ?....” అంది పులి కిసిగా.

“అది కలలో మాటండోయ్ ! తమరు చచ్చిన తర్వాత తమరి ఏముకలు గూడా తెక్కుబెడతాను వెను.” అన్నది చిట్టికొతి.

మరొకరోజున— ఎప్పుడైతే మేయకుండా తయలలో దిగులుగా కూర్చున్నది ముందరాంగం. చిట్టికొతి దాని దగ్గరకు వచ్చి కూర్చుంది.

“నిమిటయ్యా ! జింకల దొరా ! ఆలా ఉన్నావు ?”

ముందరాంగం కన్నీళ్ళు కారున్నా ఇలా అంది.

“నేరే కారణమంటూ ఏమంది నేనైతే ? మా జాతి క్షీణిస్తోంది తలచుకుంటే గుండె చెరువైపోతున్నది. పులిరాజుకు మేమేం అవకాశం చెకాము ?.... మా కన్నెలు గడ్డికై మార్చమే లేదా ?....”

“లేకేం ? ఉంది ! నేను చెప్పినట్టు చేస్తావా ?”

“చెప్పు !”

“సర్వమంగళం చావా— అని వివాదం చెయ్య కుండు.”

“దామ దామ !” అంటూ వోరు మునుకుంది ముందరాంగం.

“నీ చచ్చు సిద్ధాంతాలంతా కట్టగట్టి గంగలో పారేయ్ ! సర్వమంగళంతో కపట స్నేహం అవలం బించు. సమయం చూచి నీ కొమ్మలలో దాని రెండు కళ్ళూ పీడిచెయ్య. లేకపోతే— నువ్వు కూడా పీడిపో !”

“అయ్యో ! నీవేమంటా మా పాపం కాదా ?”

“అయ్యా దాదా ! నేను చెప్పినట్టింది

చెప్పారు. దాని మీదట నీ కన్నెలు ! నీజాతి నీమార్పు పులి చంపడం లేదు. మిమ్మల్ని మారే చంపు కంటున్నారు.” అన్నది కొతి.

ఇంతలో— పులి గాండ్రొచ్చి వివడింది.

“మిత్రమా ! తలవాతను ఎవరూ మార్చలేదు. దంపదమో, చావదమో— రెండిటిలో ఒకటే మార్గం !” అంటూ కొతి చెట్టుక్కింది.

.... దాం సేటి నుండి పులి మేటకోసం వెడకు తున్నది. ఒక్క మృగం కూడ దాని కంట బడలేదు. ప్రాణధియంతో అవి ఎక్కడో తలచు దాచుకున్నాయి.

ముందరాంగాన్ని చూచి లిగ్గరగా నవ్వింది సర్వమంగళం. “జింకల రేదా ! ఈ చేత నీ వంట ! నీ మరణం వట్ల వా సంతాపం తెలియ చేస్తున్నాను. నీ ఆత్మకు కొంత కలుగుగాక !” అన్నది.

ముందరాంగం భయంతో కంపించి పోయింది.

“వచ్చిరాకా ! నవ్వు తిరుజెందరా ?.... (పాట విక్ర పెట్టావా ?” అంటూ దీనంగా బ్రతిమాలు కొంది.

పులి అంతకంటే దీనంగా— “పాలెగ రాకా ! నవ్వు కరుజెందరా ? నా ఆకలి తీర్చావా ?” అంటూ ముందరాంగం మీదికి దూకబోయింది.

ముందరాంగానికి అంత వదులక ఎక్కడి నుండి వచ్చిందో— అది పులివారి నుండి తప్పించుకోదానికి బాణులా వంగి పోసిగింది. పులి దాన్ని వెంటాడింది.

ముందరాంగం వీరికొండల మీది నుంచి క్రిందికి వరుగులు పెట్టింది. చిట్టడిది తిరుగొంది. దాన్ని తలమూతూ ఎప్పువ్వు పులిని టక్కుటమూరం అని, “గురూ ! అది బంగారు దగ్గరికి వెళ్ళుతున్నా 49 వ పేజీ చూడండి





శావ

కలన

'వై.ఐ.ఎం.ఎం. శావ'

“మాళియాగం గుర్రాలంటే మహాపసిద్ది. ఎక్కడెక్కడి వాళ్ళూ కోటివల్లి వచ్చి, గుర్రాలను కొనుక్కు పోతుంటారు. ఇవరా తీర్చి తరువాత గుర్రాల తీర్చం జరుగుతుందంటే ఇక్కడ మాళి యాగం నుంచి మహాబద్ధ గుర్రాలు వస్తాయి అంటే ! గుర్రాల తీర్చం కళ్ళారా చూడాలే గాని, ఎంత గొప్పకవైనా దాన్ని వర్ణించలేదు. ఇంక తీర్చానికి వచ్చే వాళ్ళంటారా — నీల్కా లాల్వీల ప్రభువులూ, జరి కండువాల దొరలూ, మెలితిప్పిన గండు మీసాల జమీందారులూ, బంగారు పిన్న కర్రలు చేత్తో ధరించిన అసామలూ.... ఎక్కడెక్కడి డబ్బున్న వాళ్ళూ గుర్రాల కొనడానికి కోటివల్లికి దిగుతారు....”

చెప్పడం అపి, ఆ పెద్ద మనిషి శ్రోతల నిద్ద రనూ ఒకసారి పరికించాడు. వాళ్ళిద్దరూ తన చెబుతున్న మాటలన్నీ శ్రద్ధగా వింటున్నారన్న నమ్మకం కలిగక తన కథనాన్ని అతడు కొనసాగి చాడు.

“ఇప్పుడు మనం కూర్చున్న ఈ కోట దాదాపు నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం కట్టించిన ఇక్కడి వాళ్ళ అనుకొంటూ ఉంటారు. అసలు కోట కట్టించిన జమీందారవ్వరో తెలియదు గాని తరువాత అక్రమంగా దానిని క్రమించుకున్న జమీందారు సంగతి మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను”

ఆయన ఎందుకాగాడో శ్రోతలిద్దరూ అర్థమైంది. ఒక్కక్షణం పెద్దమనిషి ముఖం వంకా, బయట మేఘావృతమై భయంకరంగా మెరుస్తూ వర్షిస్తున్న ఆకాశం వంకా చూచి, “ఇంతకూ మీపేరేమిటో చెప్పారు కాదు” అన్నాడతను.

“పెద్ద మనిషి నవ్వి, తన పేరు చెప్పాడు— “వెంకట్రామయ్య.”

వెంకట్రామయ్యకు దాదాపు మూడు పదుల వయస్సు ఉండవచ్చు. మెలితిప్పిన మీసాలపైన అతని దట్టి పాస్తం దాదాపు ప్రతి వివిధమూ నాట్యమాడుతూనే ఉంది. ఆరోగ్యవంతమైన అతని శరీరానికి అచ్చాదనేమీ అవసరం లేదన్నట్లు ఒక మిలియారర్ బినియను మాత్రం ఒంటి మీద ఉంది. ఎర్రవంపె ప్రాతదానికి, పెద్దరికానికి దివ్వాంగ అతనికి నిడుదనాన్ని కలిగిస్తున్నది.

వెంకట్రామయ్య తన పేరు చెప్పినప్పుడు నవ్వున నవ్వుతో, చూచిన చూపుతో తళుక్కుమన్న గర్వరేఖ— పేరు చెప్పిన తీరులో ద్యోతకమైన అహం భావం చూచి మనస్సుతో జగుప్ప కలిగింది శ్రోత లలో రెండవవారికి.

“వా పేరు ?” అడిగాడు, అట్లా నవ్వుతూనే వెంకట్రామయ్య.

బయట హోరున వర్షం కురుస్తూనే ఉంది. గాలి తీవ్రత అంతకంతకూ హెచ్చుతున్నదే కాని కొంచెం కూడా తగ్గలేదు.

“వా పేరు విశ్వనాథరావు. విశాఖపట్నంలో అయిదో కంపెనీలో పని చేస్తున్నాను. మొన్న మొన్ననే వివాహమైంది. ఈమె నా భార్య— కల్పన. గోదావరి చూడాలని వచ్చాం” అన్నాడు.

కల్పన తల వాలుకుని దూరంగా వర్షపు నీరు ప్రవహిస్తున్న వేపు చూస్తోంది. వాతావరణం భయంకరంగా ఉండడమే గాక, విస్తృతమైన

ఆ ప్రదేశం ఆ రాత్రి వేళ మరింత భయానకంగా ఉంది. తిని, తీరికగా కూచుండక, అనవసరంగా ఇక్కడకు వచ్చామూ అనిపించింది కల్పనకు. అకాశ కాంత గుండెతో మెరుపులాగానే కల్పన పృథ్వీకా శంత్రమా భ్రమశంపాలతల మెరవ సాగాయి. ఆమె పదువేనిమిదేళ్ల బంగారుకొమ్మ. విశాఖలో పుట్టి పెరిగినా నేటి అతి నాగరీకతకు గాని, కోటివల్లి గ్రామీణతకు గాని అలవాటు పడని స్వభావ మామెది. వివాహమై ఈ రోజులో పది. గోదావరి నదీమతల్లిని చూడాలన్న కోర్కెతో దంపతులిద్దరూ సుందరవల్లి చుట్టూలింటికి వచ్చారు. గోదావరిని చూచి తిరిగి వెడుతూ, దారిలో తీవ్రమైన తుఫానుకు చిక్కుకుని “పాతకోటలో తలవచ్చుకోవలసి వచ్చింది.

“అన్నాయిగారేదో ఆలోచిస్తున్నారు కాబోలు—మీ ఆలోచనలన్నీ అక్కడ అపి, నే చెప్పింది విసంధి....” అంటూ చెప్పడం ప్రారంభించాడతను.

“నేను చెప్పున్న కథకు నాయకుడు బంగారు రాజు. బంగారురాజు పేరెత్తితే చాలా ఇప్పటికీ ఈ కోటివల్లి ప్రాంతాల వాళ్ళ గణగణ లాడతారు. ఆయన అక్రమంగానే ఈ కోటను క్రమించు కున్నాడట ! కోటలో పురుషులెవరూ లేకుండా చూచి, ఆడవాళ్ళతో సహా కోటను తన స్వాధీనం చేసుకుని, తన బలంతో కోట యజమానులను మట్టు బిట్టించాడని చెప్పుకుంటారు. అటువంటి దుర్మార్గుడు రాజు. అప్పటికి కొత్తకోట కట్టలేదు. కొత్తకోట అంటే చూశారా— దాదాపు దీనికి తిన్నగా మూడు మైళ్ల దూరంలో ఇదే స్థితిలో మరొక కోట మీకు కనిపిస్తుంది. అది ఈయన హయాంలోనే కట్టించాడు కాబోలు....”

విశ్వనాథరావు కథకు అడ్డువచ్చాడు.

“మారీ కథ ప్రారంభించడంలోనే గమ్మత్తుగా ఉంది. అసలు విషయం ఏదో దూరంగా ఉంది, పూరికే కథ ప్రారంభంలోనే ఉండి పోయారు. నాకు సాహసీక సవలంట్లే చెప్పలేనంత పిచ్చి. ఆ సవలంట్ల కనిపించే మాదిరిగా ఈ కోట— ఈ వాతావరణం— మీరు కథ చెప్పే తీరు చూస్తూంటే నా మనస్సు పూరికే వెలి ఉత్సాహంతో పింగి పిటోంది.... కానివ్వండి” అన్నాడు విశ్వనాథ రావు, లాల్వీ జేబులో సిగరెట్ పెట్టి, కోసం చేయి పెట్టి.

“మీ ఉత్సాహం చూస్తే నాకూ నరదాగానే ఉంది. అసలు— కథలో మన జమీందారే నరదా పురుషుడు. ఆయన అజానునాహువు. గిరజాల జాట్లు— బయటికి ఉనికి వచ్చిన కళ్ళు— చిడు గాటి ముక్కు— పన్నగా మెలితిరిగిన మీసం— నన్నని పాడుగాటి అంగి— కుడి చేతిలో మందు సీసా, ఎడమ చేతిలో పాడుగాటి చుట్ట. బంగారు రాజు దర్శనం సాధారణంగా ప్రజలకు కలిగిది కాదట ! ఎప్పుడూ ఆయన మందులోనే ప్రియం చేస్తూ ఉంటే తీరికెక్కడ దొరుకుతుందంటే ! ఇంతే కాదు— మరో పదుగుల కూడా ఉంది....”

విశ్వనాథరావు లేచి విలంబి, “అగండి. వెంకట్రామయ్యగారూ ! ఆ చచ్చడేమిటి ?” అన్నాడతని కోటలోనికి చూస్తూ.

వెలుగుతున్న క్రాంతి ఆ ప్రదేశానికి ఒకంత వెలుగును ప్రసాదిస్తున్నది గాని, కోటంతా చీకటి గుయ్యారంతా ఉంది. కల్పన కోటలోనికి దృష్టి సారించింది. వాళ్ళ ముగ్గురూ కోట పీఠాద్వారానికి ప్రక్కగా నున్న ఒక వితర్దిపై కూచున్నారు. దాదాపు కోటంతా శిథిలావస్థలో ఉంది. కూలిన గోడలూ చెరిగి పోయిన వాటి పైభాగానికి చివ్వుగా నిలిచి ఉన్నాయి. శృంగారం వెల్లివిరిసిన గదుల్లో నేడు విరిగిన గోడల పెల్లెలు, బూడిద, బూజు, సాలె గూళ్ళ భయంకర రూపాన్ని ఆపాదిస్తూ, జగుప్ప కరమైన దృశ్యం కట్టెదుట నిలబడుతూ ఉంది. అక్కడక్కడ పిచ్చి మొక్కలు, తాటిమట్టలు, ఉత్తరేణి మొక్కలు నానా భిభ్రాంగనూ అలముకుచి ఉన్నాయి. చీకటి మాటున దగి ఉన్న ఈ శిథిలమైన కోట తాలాకు దృశ్యాలు మెరపుల వల్ల అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తూ, మరింత భయాన్ని కలిగిస్తున్నాయి.

వెంకట్రామయ్య కూడా ఆ శబ్దం వినిపిస్తే వివాని చెవులొగ్గాడు. కల్పన భయాందోళనలతో కూడిన మనస్సుతో ఆ శబ్దం వివరించి యెదురు చూస్తూ ఉన్నది, కోటలో— ఆ భయంకర వాతావరణంలో ఒక స్త్రీ వికటాల్పహసం లింగా విచవస్తున్నది. కంచుడక్క వగిన శబ్దంతో ఉపమించ దగ్గ ఆ వికటహసం— దానితో బాలు కొన్ని మాటలు.... “రా! రా! నీ పీకనులిమిచంపుతూ— కోటివల్లి ముత్యాలన్నా విన్ను మింగుతుంది రా !”

విశ్వనాథరావు గుప్పెళ్ళ దిగించాడు. అతని శరీరం గుర్మడిచింది. మనస్సు వెలి ఉత్సాహంతో శరీరంపై చుకు కలిగిస్తోంది. “వెంకట్రామయ్యగారూ ! ఆ స్త్రీ— పాపం— ఎవరి చేతుల్లోనో పడి....”

వెంకట్రామయ్య హాహా నవ్వాడు. ఆ వెకిలి నవ్వు కల్పనలో భగ్నాన్ని విశ్వనాథరావుతో అన వ్యర్థి పెంపించిందాయి. “కూర్చోండి. విశ్వనాథం గారూ ! మీరు పూరికే ఆవేశ పడొద్దు. ఆ కథే మీ కిప్పుడు చెబుతున్నాను....”

విశ్వనాథరావు కూర్చున్నాడు. అతని శరీరం ఇంకా వణకుతూనే ఉంది. కల్పన అతని చేతిని స్పృశించి— “ఆవేశం పెంచుకోకండి— ఇది కూడా ఒక కథే” అంది, అతన్ని చూచుతూ స్థితి లానికి రావచ్చి.

కోటలో నడుమ మణిగింది. బయట వర్షం కుండపోతగా కురుస్తూనే ఉంది. విశ్వనాథరావు టైమ్ చూచుకున్నాడు. దాదాపు తొమ్మిది గంటలైంది. ఈ వర్షం పడలేదని కనిపించడంలేదు. ఇంక ఈ రోజుకు తాము కాకినాడ చేరతామనేది అనంభవం. బయలుదేరడానికి వర్షం తగ్గరి. చెడి పోయిన కారును నాగు చేయాలి. రాత్రికి రాత్రి అది అనంభవం.

“చెప్పండి—” అన్నాడు విశ్వనాథం.

ఉత్సాహంతో వెంకట్రామయ్య కథనం పాగొదాడు.

* * *
బంగారు రాజు తులాపా పురుషుడు. అతనికి

క్రొత్త మీద చెప్పలేనంత మోజు. అతను వెంకో మాళియాగం గుర్రాన్ని మార్చిపట్టి రోజుకో స్రీని మార్చగల దొర్లగ్య గుర్రాన్ని అంబాలు చేసు కున్నాడు. మధ్యంతో ఎరుపెక్కిన అతని కనులకు నవనవలాడే మదవతి దర్శన మిస్తేగని, అతనికి ప్రీడ్తు గడవదు. కథల్లో మాదిరి అతని ఈ కామ యజ్ఞానికి ఎక్కడెక్కడి నవయువతులూ ఇంధ నాలుగా తేబడుతూ ఉండేవారు. బంగారు రాజు కుడిభుజం సింగడు. భిముని వంటి సింగని పేరు అందరికీ సింహస్వప్నం. వాడికి చిలకలటేలతో రాసు రాసు చెప్పలేనంత చాతుర్యం ఏర్పడింది.

దోజులి విధంగా జరుగుతూండగా గుర్రాల తీర్థం వచ్చింది. కోటిఫలితో కోటానుకోట్లు గుర్రాలు దిగాయి. గోదావరి ఒడ్డున విశాలమైన మైదానంలో గుర్రాలను తీసుకు వచ్చిన ప్రజలు విడిది దిగారు. గంగవరం, విజయ రాయుడు పాలెం, పెద్దపురప్పాడు, పాతర్లగడ్డ జమిందారులు తమ భట నముదాయంతో దిగారు. జగన్నాధ పురం, కాకినాడ ప్రభువులు, కోటిఫలి దొర వగైరా పెద్దలు తీర్థంలో మంచి గుర్రాల నెన్ను కోడానికి వచ్చారు. బంగారు రాజుగారికి ఒకసారి తీర్థానికి వెళ్ళిరావాలని బుద్ధి పుట్టింది. ఏ నాడూ మేడ దిగని ప్రభువు మధ్యపాన మాంద్య పూద యంతోనే తూలుతూ, మెట్టుదిగాడు. రథమెక్కాడు. అతనికి అన్నాడు ప్రకృతి సవ వధువులా సాక్షాత్క రించి, అప్పడాన్ని కలిగించింది. తీర్థంలో తేరు దిగిన బంగారు రాజు— ప్రకృనే స్వామి భక్తుడై చేతులు జోడించి నిలిచిన సింగని వెంట, తీర్థం తోపలికి సడక సాగించాడు.

■ తీర్థ మెట్టు ఉన్నదయ్యా— తంపాగల వారూ, జరి అంచు కండువాలవారూ— పొన్న కర్రల వారూ, పొడుగాటి చుట్టల వారూ, కిర్రు చెప్పులవారూ, పొడుగు అంగీలవారూ.... ఓహో! ఆ నాటి తీర్థం చూడ ముచ్చటగా ఉంది. ఉత్సా హం వెల్లివిరిసిన జనసందోహంతో వరదవచ్చిన గోదావరిలా ఉంది. అశ్వప్రవలతో మరింత పొడా విడిగా కనిపిస్తూ ఉంది. సెడున్నన్న బంగారు రాజు చుట్టన ఆగిపోయాడు. దొర ఆగిపోయాడని సింగడూ అగాడు. కారణమేమిటని కన్నెత్తి చూస్తే —ఎదురుగా గుర్రాలమే పిద్ది మనుషుల్లో ఒక చిన్నది. వయసుతో చిన్నది. అందంలో మిన్న వైసది. కన్నించే కన్నులు కలది. అస్తినాస్తీ విచిత్రాలోదరి.

“సింగా!”
 “ప్రభూ!”
 “ఆ చిన్నదాని పోయగ మేమిరా!”
 “చిత్తం ప్రభూ!”
 “మనసు జరువెక్కుతున్నదిరా!”
 “ప్రభూ!”
 “చూడరా సింగా! ఇది ఈ రాత్రికే....”
 “దొరా!...” సింగడి గొంతు వెణకింది.

బంగారురాజు మరి ఒక్క క్షణమైనా అక్కడ ఆగలేదు. రథమెక్కి, కోటకు తిరిగి వచ్చాడు. మెట్టెక్కి, మెట్లని శయ్యపై వ్రాలి, ఒక సీసా త్రాగాడు. చుట్టపై చుట్ట పీల్చాడు.

హియంకాలమైంది. పాపంతాగా పికటి అధిష్ట

కల్పన

కుంది. కోటలో దీపాలు వెలిగాయి. మేడపై మహా రాజుకు తెలివితేడు. తాగిన మైకంలో పడి ఉన్నాడు. అర్ధరాత్రి వేళ సింగడు వచ్చి లేచాడు. బంగారు రాజు మతుక్కు కళ్ళెత్తి చూచాడు.

“ఏమిరా సింగా!”
 “చిలకను తెచ్చాను దొరా!”
 ఫకాళించి నవ్వాడు బంగారు రాజు.
 “భళిరా సింగా! మహా మంచి బంటువురా! ఇదిగో కానుక—” ఒంటి నున్న బంగారు గొలుసు సింగడి చేతుల్లోకి విసిరాడు.
 సింగడు గొలుసును కళ్ళ కదుక్కుని, బొడ్డున దొప్పకుని, “దొరా! ఆ గదిలో—” అన్నాడు సెలవు తీసుకుంటూ.

* * *
 ఫెజ ఫెజ ఆకాశం ఉరిమింది. వర్షం కుండ పోతగానే ఉంది. బయట నుంచి వర్షం పేరు విరిగిన సింహద్వారపు గడప గుండా లోపలికి పారివస్తున్నది కూర్పున్న అరగు చుట్టూ పేరు చేరింది.
 కథ అనీ, వెంకట్రామయ్య చుట్ట వెలిగించు

కొడుకు : అమ్మా! పాపం ఆ ముసలివానికి ఒక బేడ వుంటే ఈయవే.

తల్లి : ఎవరబ్బాయి ఆ ముసలి వాడు?

కొడుకు : మితాయి అమ్మే ముసలివాడే.

ఏ. సుబ్రహ్మణ్యం (కీశవట్టు)
 కున్నాడు. చేతిలో సిగరెట్ పిక్క పీటిలోకి విసిరి, విశ్వనాథరావు కూడా సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు. బాప్స్ ప్రపంచంలో ఏమి జరుగుతున్నదీ వాళ్ళ ముగ్గురికీ తెలియడం లేదు. వెంకట్రామయ్య చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

“బంగారు రాజు జీవితంలో ఎన్నో పాపాలు చేశాడు. మంచి పని ఒక్కటి ఎప్పుడూ చేయలేదు. ఎందరి జీవితాలో అతని చేతుల్లో నాశనమై పోయా యుండీ! ఎన్ని పాపాలు చేసినా అతప్పుడూ పశ్చాత్తాప పడలేదు. పాపాలు చేయడమే పనిగా పెట్టు కున్నాడు. ఇంక సింగడి దుర్మార్గులు ఏమని చెప్పేది! ఇవన్నీ మాత్రం చెబుతూ ఉంటే, నాకు భలేకోసం వచ్చేది. నేనే గనుక ఆ రోజుల్లో పుట్టి ఉంటే, బంగారు రాజు పిక కొరికి ఉండును. వాడి అన్యాయాల మాసిపోను! వాడిది గుండెకాదు— రాయి” వళ్ళ పటపట లాడిస్తూ అన్నాడు వెంకట్రామయ్య. విశ్వనాథరావు విసుగ్గా అన్నాడు— “కథ చెప్పండి”

“ఆ ఆ.... అదే చెబుతున్నా— ఆ చిన్నది పాపం— ఎక్కడి నుండో గుర్రాల వర్తకుల కూడా వచ్చింది. వయస్సుతో చిన్నదే కాని అపిల్లకు పెళ్ళై పోయింది. ఒక పాపాయి కూడా. అర్ధరాత్రి వేళ

ఆ పిల్లకు మత్తు మందు పెట్టి నిత్తుకొచ్చాడు సింగడు. తెచ్చి, మేడమీద గదిలో పడవేశాడు, పాపం! ఆ చిన్నదానికి మెలకువ వచ్చి చూస్తే, ఎక్కడో గుర్తు తెలిసి చోట— అర్ధరాత్రివేళ— భయం వేసింది. భయం కాదంటే మరి! ఇప్పుడు— ఈ స్థలంలో ఎన్నిపాపాలు జరిగాయో అంత డట్టుగా పికటి ఉంది. ఈ పికట్లో మనశెంత భయంగా ఉంది! అడపిల్ల పాపం— సింగడు వెళ్లి పోగానే బంగారు రాజు పట్టెమంచం దిగకుండానే “పిల్లా!” అని గావుకేక పెట్టాడు. ఆ కేక విని గజగజ వణకి పోయిందా పిల్ల. మంచం దిగి మహా రాజు పక్క గదిలో అడుగు పెట్టాడు. ఆ పిల్ల నణ కుతూ ఒక మూలకు ఒదిగింది....

మూల కొదిగిన ముద్దు గుమ్మను చూచి ముచ్చట పడ్డాడు బంగారురాజు. మూలి మూడు వంకరలు తిప్పుతూ నవ్వాడు— మురిపెంగా.
 “చిన్నదాన! భయమెందుకే?” అని నరానా ర్పించాడు.

ఆ చిన్నది భయంతో ముడుచుకుపోయి, మరింతగా నోడకు అటుక్కు పోయింది.
 “ఏమే నీ పేరు—”

చెప్పలేదు.
 “చెప్పవేమే సింగారి!”
 వణకే గొంతుతో— “నీల....” అన్నది.
 “నీల” అని, నవ్వాడు రాజు. ఆ పన్ను నీల గుండెకో పిడుగులా పడి, ప్రతిధ్వనించింది.
 “ఏన్ను చూసినది మొదలు నిలవడమే నా మనసు? పిన్న సింగారిని మను! బంగారు బొమ్మపు గద! ఊ— పరికవేమే....”

భయాందోళనలతో నతమతమై పోతూ ఏమని మాట్లాడుతుంది! గొంతు యిండి పోతున్న దామెకు. గుండె వెగం అధికమవుతూ ఉంది. ఈ పులివారి నుంచి తప్పించుకునే దారేదీ? ఆమెకు అర్థం కావడం లేదు— బంగారు రాజు మరి దగ్గరగా వస్తున్నాడు.

“అగు—” వణకుతూనే అంది నీల. అగలేదు రాజు. మరో అడుగు ముందుకు వేశాడు. నీలకు ఏం చేయాలో పాలపోలేదు. మేలుగాడు తనపై పే వస్తున్నాడు. గజబొంగ తన మీదికి వస్తున్నాడు. తన దగ్గర యౌవనధనమన్నది. కాని, అది అప్పటికే తన భర్తకు అంకితం చేయబడింది. తనలోని అనురాగం తన భర్తకు, పసిబిడ్డకు పంచి ఇచ్చింది. ఇక ఏమి మిగిలిందని ఈ దుర్మార్గుడు తన మీదికి వస్తున్నాడు? బంగారు రాజు చేయి ముందుకు వాచాడు.

“రానే వరాల కూస!”
 వరాలకూస అందలేదు. ఒడుపుగా గోడ మూల నుంచి, అటువేపు, గుమ్మం దగ్గరకు పరుగెత్తింది. గజగజ గది బయట పడి, మెట్ట దగ్గరకు వచ్చింది.
 “అగనే పిల్ల! పారిపోకు— పారిపోయినా నువ్వు తప్పించుకోలేవు” అని అరిచాడు రాజు.

మెట్టుమీద కాలు జారింది నీలకు. జరజర జారి పోయింది క్రిందకు. భయాందోళనలతో “అమ్మా!” అని గావుకేక పెట్టింది. మేమిదా పడి, మరి లేవలేక పోయింది పిల్ల. లేవాని ప్రయత్నిం

రక్త సిక్తలయిన అంగలతో మూలుగుతూ ఉన్న నీలను సమీపించాడు రాజా.

“సారిరా మనకున్నావంటే బంగారు బుజ్జీ!” అన్నాడు కకవిక నవ్వుతూ.

ఒళ్ళు తెరియలేదు నీలకు. ఎక్కడలేని అనే తమూ ముంచెత్తింది. ఆమె కళ్ళు చింత నిప్పు లయ్యాయి. ఆ అనేకంలో ఆమె లేచి నిలబడింది.

“రా! కోటిపల్లి సోమన్న నీ గొంటు కొరకు తాడు రా! ఒరే! సోమన్న దేవేరి రాజేశ్వరమ్మ నీ కళ్ళ పీతేస్తుంది రా! కోటిపల్లి ముత్యాలమ్మ నిన్ను ఎంగుతుంది—” అంటూ విరావేశంతో అరచుకుంది.

ఆ ఆవేశం చూచి బంగారు రాజా తబ్బిబ్బయ్యాడు. అతనిలో ఎన్నడూ లేని ఒక భయరేఖ లీంగా వెలస పోగింది. ఇంత మంది స్త్రీలు తన కామాల అయ్యారే గాని, ఏ ఒక్కరూ తనకంత భయాన్ని కలిగించిన వారు కారు.

నీల ఇంకా శివమాడుతూనే ఉంది.
“రా! రా! అలా చూస్తూ నిలచున్నావేం? పీక నులివి చంపుతా! రా!!”

ఆమె దగ్గరకు సోపదానితో అతనికి భయపెట్టింది. అయినా, మనిషికి ఒకవిధమైన పిచ్చిదైర్యం ఉండడం సహజం. పిచ్చి దైర్యంతోనే బంగారు రాజా ముందుకు వెళ్ళాడు.

రాజా దగ్గరకు వస్తుంటే నీల కళ్ళు ఎర్రని తోటలయ్యాయి. ఆమె పీరతాండవమే చేస్తున్నది.

“బిడ్డతల్లిని నన్ను తెచ్చావు. కూటికి లేచి దానిని వేసు. అయినా కులంలేని దాననుకాను. నన్ను బలి చేయ ప్రానుకున్నావు గద! రా! నా శరీరంపై నీ ప్రేమ పడితే చాలు— నువ్వు రక్తం కక్కుకుంటూ చచ్చేలా ముత్యాలమ్మ చేస్తుంది— రా!” అని అరచింది నీల.

బంగారురాజా నవ్వలేదు. పిచ్చి దైర్యంతో నీల దగ్గరకు నడిచాడు. ఈ సారి బిగ్గరగా నవ్వేమటా నీలదే. ముత్యాలమ్మలా నవ్వంది. ముత్యాలకాలా నాకేలా నవ్వంది. రాజా నీలకొచ్చును చేత్తో పట్టు కున్నాడు. రెండవ చేత్తో ఆమె నడుము బిగించాడు.

* * *

నీలగ్న పిడుగు పడింది. పిడుగు పాటుకు ముగ్గురూ భయపడ్డారు.

“పిడుగు పాటుకు చెల్లులాగా ‘అమ్మా!’ అని అరుస్తూ పడిపోయాడు బంగారు రాజా. అతని వోటి నుంచి రక్తం కారింది. గిజగిజ తన్నుకు చచ్చాడు....”

కల్లన అత్రంగా అడిగింది— “మరి— నీల ఏమైంది?”

“నీల యెవ్వందో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఆ భయ వాత ఈ కోట పొడుబడి పోయింది. ఈ ప్రాంతా లకే ఎవ్వరూ రావడం మూనివేశారు. నీల ఇప్పటికీ ఈ కోటలోనే తిరుగుతుంటుంది ఇలాగే అరుస్తూ ఉంటుందని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు.”

“అయితే, నీల యింకా ఈ కోటలోనే ఉండం బాధా?” అని అడిగాడు విశ్వనాథరావు ఉత్సాహంతో.

“నీల బలికి ఉండని అనుకోడం కన్న, ఆమె అత్యే ఈ కోట చుట్టూ తిరుగుతూ ఉందని అను కోడం మంచిదేమో! ఇచ్చేక తరువాత నీల బలికి

ఉంటుందనేదం పిచ్చితనం కదండి!”

“వెయ్యేళ్ళ బ్రతికినవాళ్ళ సంగతేమిటి? ఇప్పుడు వినిపించిన కేకలు చూస్తే— నీల బ్రతికే కండనుకుంటున్నాను....” అన్నాడు విశ్వనాథరావు.

వర్షం కొంచెం తగ్గుముఖం పట్టింది. విశ్వ నాథరావు టైమ్ చూచుకున్నాడు. పదకొండు గంటలు దాటింది.

“సుందరపల్లిలో మేము బయలుదేరేసరికి ఆకాశం నిర్మలం. ఉంది. అకస్మాత్తుగా తుఫాను ముంచుకు వచ్చింది. దానికి తోడు మా కారు ట్రబుల్ ఇచ్చింది. ఎవరై నా మెకానిక్ వస్తేనే గాని అది బాగయ్యే పీలులేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో మేము ఈ రోజుకు కాకినాడ చేరుకోవడం అసంభవం” అని నిల్చుర్చాడతను.

“ఫర్వాలేదు— ఈ రాత్రికి ఇక్కడే నిద్ర పోవచ్చు మీరు. ఏమైనా తినుబడి పదార్థాలు తీసుకు వస్తాను. ఒక రెండు ఫర్నాంగుల దూరంలో ఒక అంగడి ఉంది. ఆ అవ్వ దగ్గర ఏమైనా వేయించిన శనగలు వగైరా దొరుకుతాయి. పాల కూడా తీసుకు వస్తాను....” అని లేచాడు వెంకట్రామయ్య.

విశ్వనాథరావు అతని ముఖంలోకి చూచాడు.

“మీరు అనవసరంగా శ్రమ తీసుకోవద్దు. అపరిచితులైనా అత్యుపభోగాన్ని ఈ భయంకర నిర్జన ప్రదేశంలో కొంచెం అదరాన్ని చూపించారు. ఇంతకన్న మౌనమే కావాలి? ఈ అర్థరాత్రి వేళ అకలేమిటి?” అన్నాడు.

వెంకట్రామయ్య గొడుగు విప్పి— “ఏం ఫల వారేదండి! గోదావరిని చూడాలని వచ్చి, కోటలో చిక్కుకున్నాను. మా ఇల్లైతే చాలా దూరంలో ఉంది గనుక, భోజనాల ఏర్పాటుకు పీలుకలగదు. అందుచేత, కనీసం ఈ మాత్రమైనా చేయ నీయండి. కొంచెం జాగ్రత్తగా ఉండండి— పది నిమిషాల్లో తిరిగివస్తాను.” అని చెప్పి, మరి చెప్పి చేస్తూ వినిపించుకోకుండా అతను బయటికి వెళ్లి పోయాడు.

ఒక దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచి, విశ్వనాథరావు కల్లన ముఖంలోకి చూచాడు. ఆమె భయాందోళనలు ముప్పిరిగొన్న శిల్పంలా కూర్చోని ఉంది. అతిరులో ఆమెను చూచిన అతని పెద్దవులపై భరణససుమం విరిసింది. ఆమె భుజం మీద చేయివేసి, “భయ పడుతున్నావా? కల్లన!?” అని అడిగాడు.

కల్లన విశృంభంగా కనుతెరిచి, అతని కళ్ళలోకి

దూచింది. విశ్వనాథరావు ఆమె నుడుట పడి ఉన్న జాతును వృణిస్తూ— “ఇంత చక్కని పన్ని వేశం సాధారణంగా జీవితంలో ఎదురు పడదు. ఆయన చెప్పిన కథ ఎంత చిత్రంగా ఉంది! ఎన్నో కథలు చదివాను. ఆ కథల్లో మాదిరిగానే భయం కరంగా ఉంది ఈ కథ కూడా. అవునా!” అన్నాడు.

ఆమె మువ్వనంగానే ఉండి పోయింది.

గాలి వేగంగా వీచి, నవ్వుగా వెలుగుతున్న క్రొవ్వత్తి అరిపోయింది.

“అబ్బ! నీకేటి—” అంది కల్లన, విశ్వనాథ రావు దగ్గరగా జరిగి.

బయట వర్షం తగ్గిపోయింది. చెట్ల మీద నుంచి క్రిందికి పడి నీటిబొట్లు క్రింద పరుగెత్తే పీటితో పడి. శబ్దమన్నాయి. ఆ టపటప శబ్దం ప్రకృతి దేవత వృధయగు చలన శబ్దంలా భయం కరంగా ఉంది.

దూరం నుంచి నిర్జన ప్రదేశపు చల్లని గాలి వెల్లుగా ప్రాకి వస్తోంది. ఎక్కడా పిసరంలేనా వెలుగు కనిపించడం లేదు. కల్లన విశ్వనాథరావులో కలిసిపోయి— “నాకేవో భయంగా ఉంది. ఈ ప్రకృతి వే ఎవరైనా ఇబ్బంది, అక్కడికి చేరుకోవడం మంచిది” అన్నది, వెల్లుగా.

విశ్వనాథరావు ఆమె భయం చూచి, మెత్తగా నవ్వాడు.

“భయ మెందుకూ నీకు— ఉం.... నే నుండగా నీకు భయమెందుకు చెప్పు....” అన్నాడు.

ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దం ఏమోచి, “క్రొవ్వత్తి వెలిగించండి....” అన్నదామె.

విశ్వనాథరావు క్రొవ్వత్తి కోసం వెదికాడు. అది చేతి కందినట్టే అంది, జారిపోయి, క్రింద పీటిలో పడి బుడుంగు మంది.

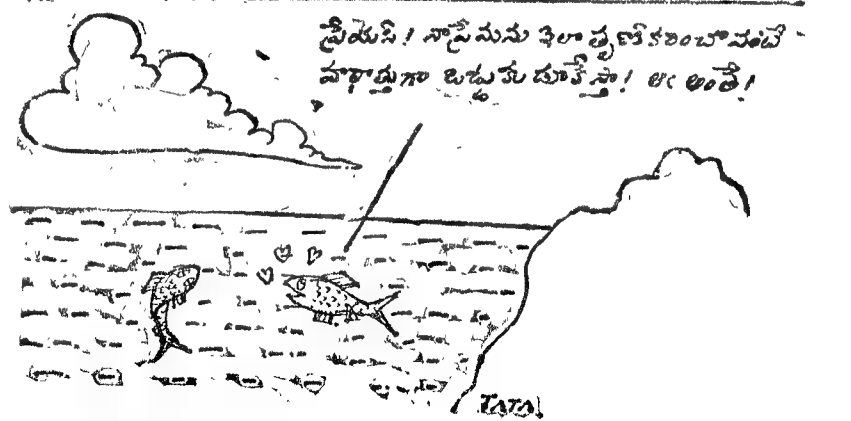
“ఇది నాలో వేళాకోళమాడి, క్రిందకు జారింది” అన్నాడు, దగ్గరున్న బూర్మికాసం వెదుకుతూ.

బూర్మికల్లో వెలుగులో క్రిందకు చూస్తే— ఏముంది?— అంతా నీరు. ఆ పీటిలో క్రొవ్వత్తి దొరకడం కన్పించింది.

కల్లన నీరసంగా నవ్వింది. నవ్వి, అన్నది గద— “నీకు చాలా సరదాగా ఉన్నట్లుంది....”

“ఒళ్ళు గుర్తొడ:స్తోంది. పిచ్చి ఉత్సాహం కలుగుతోంది.” అన్నాడతను.

కన్నులు బె:జిక తాడుతున్నాయి. వాన తల్లి పెళ్ళికి బాగా చూడుతున్నాయి కాబోలు! కోటలో నవ్విడి.



తిరిగి లీడా విడిచిపెట్టి విశ్వనాథరావును ఆ కట్టడి కట్టకు విడిచిపెట్టాడు— కూనిరాగంతో ప్రారంభించి, గర్భయంతా పన్నాయి పట్టాడు. రాగధార రంజాగ ప్రవహిస్తున్నది. రాగం పొగురుస్తుందే కాని, మనసేమో కోటలోనే ఉంది. నిలబడితే ఉన్నదా ? లేక నీల తాలూకు అత్త ఈ కోటలో తిరుగాడుతున్నదా ? ఒకసారి నీలను గాని, నీల ఆత్మను గాని చూస్తే.... వెళ్లి ఉత్సాహంతో విశ్వనాథరావు లోలోపల కేరింతలు కొట్టుకున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి విశ్వనాథరావు రాగాలాపన ఆపి, జేబులు తడుముకుని—“అరే! నా పర్పు ఏవైంది?” అన్నాడు.

కల్పన కంగారుగా చూచింది అతని వంక. “పర్పు చూడండి— ఏమవుతుంది ?” అన్నది అతను జేబులన్నీ వెడకి— “లేదు కల్పన ! ఏవైందో అర్థం గాకుండా ఉంది” అన్నాడు ఆరో చిన్నా.

“కారులో మరచిపోయాకేమో !”

చిక్కు ప్రశ్నకు సమాధానం లభించినట్లు— “అవునవును. కారులోనే మరచి పోయి ఉండవచ్చు. అన్నట్టు, కారు బయటే ఉంది. చెట్టెవైవా కూర్చి పడతాయో ఏమో.... ఇక్కడకు తీసుకు వస్తే బాగుండేది.” అన్నాడతను.

“ఇక్కడి తెల్లనా ?— ఈ నీరు....”

“అయితే— బయట వాకిలిలో పెట్టివా బాగుంటుంది. ఒక్క పది నిమిషాల్లో కారు క్షేమంగా ఇక్కడికి తీసుకువస్తాను— మళ్ళీ అడుగుతున్నా...”

విశ్వనాథరావులకు కల్పన అయోమయంగా చూచింది. అతను ఆమె చేతికి టార్ప్ లైట్ అందిస్తూ— “కారులో మరో టార్ప్ ఉంది. ఇది నీ దగ్గర ఉంచుకో— కొంచెమైనా భయం వచ్చు, పడంబే పదినిమిషాల్లో నీ దగ్గరకు తిరిగి వస్తాను. కారుకు లాక్ చేయలేదు గుర్తు— పర్పు పంగతి భయంగా ఉంది. లేకపోతే— అనలు.... ఈ రాణి వారిని ఒంటరిగా విడిచి వెళ్లేవాడినా ? మహారాణి

కల్పన

వారు పోయే క్షమించాలి—” అన్నాడతా.

కల్పన ఒకప్పుడు భయపడుతూనే— మరో టార్ప్ విశ్వనాథరావు మాటలకు నవ్వింది. అతను లేచి, పరాయి మోకాళ్ళు వరకూ మడచుకున్నాడు. ఒక సారి కల్పన వంక పప్పుతూ చూచి ప్రక్కనే ఉన్న రాళ్ల మీదుగా బయటికి నడిచాడు. వర్షం నీరు దాదాపు రాళ్లను కవచపడుతూ చేస్తున్నది. కాలి తోనే రాయి తడుముకుంటూ, ఆ పీకటిలో విశ్వనాథరావు కారు వరకూ వచ్చాడు. నిజానికి అతని జేబులో పర్పు ఉండనే ఉన్నది. కారు డోర్ తెరిచి, బ్యాటరీ లైట్ తీసుకున్నాడు. తిరిగి డోర్ మూసి, ఒకసారి గర్భంగా పప్పుకున్నాడు. అతనికేమో చెప్పలేనంత సంతోషంగా ఉన్నది. మహిమగా సాహస కార్యాల యోడల తనకున్న అపకృతి అనువైన అవకాశం దొరికింది. కన్ను పొడుచుకున్నా కనిపించని ఈ పీకటిలో, ఈ నిశ్శబ్దంలో, మనస్వల మాత్రుడన్న వాదనకూ ఈ సమయాన లోపలికి ప్రవేశించడానికి భయపడే స్థితిలో— తను సప్పుతూ ధైర్యంగా ‘నీల’కోసం కోటలో అడుగు పెడుతున్నాడు. తన ధైర్యం తనకే గర్వకారణంగా ఉంది.

ఈ విధంగా ఆలోచన చేస్తూ, అతను అటు వేపు నుంచి కోటలోపలికి వెళ్ళడానికి వేగంగా నడవ పోగాడు. ఎడమ చేతి వేపున ఒక వంద గజాలూ పడి చాక, అక్కడంతా జిర్జీరు చెల్లు అలముకుని ఉన్నాయి. కోట గోడ దాదాపు అక్కడ దాదాపు కూలి పోయింది. ఆ శిథిలాల మీద నుంచి విశ్వనాథరావు లోపలికి ప్రవేశించాడు.

అక్కడ ఒక చిన్న గది. పిచ్చి మొక్కలతో, ఎత్తుగా పెరిగిన గడ్డితో భయంకరంగా ఉంది. ఆ అల్లి బిల్లి మొక్కల మాటున పాములే కాదు చిరుత పులులైవా కాపురం చేయవచ్చు. క్రుల్లిన అకుల వానన గమృతంగా అల్లె ముట్టు ముట్టింది. విశ్వనాథరావు ముక్కు మూసుకుని, పది గజాలూ

జులూడుతూ నడిచాడు. తన్ను నిద్రామనలో ఆగ్రహణి కాని కామకుని, మన్నది దారి అతన్ని నడిపించుకు పోయింది.

వగం కూలిన గోడలలో, త్రున్న పట్టన దబ్బులలో, చివికి పోయిన గుడ్డలలో, విరిగిన పుల్లలలో వాలుగైదు ఇటికలతో బాగా గందర గోళంగా ఉన్న ఒక గదిలో నిలబడి అతను ఆ గోడలను, గోడల మూలలను, పైన ఆకాశాన్ని చూచాడు. లైట్ వాలుగు మూలలా ప్రవరించింది.

ఒక మూల— మిణుకు మిణుకు మంటూ— నల్లగా— నిమిటి ! మనిషి కళ్ళవలె— బాపులు పిల్లి దొంగకళ్ళలా. లైట్ అర్ధం, మళ్ళీ వెలిగించాడతను. మరింత ప్రకాశమానంగా— నల్లగా— చుట్టగా— కాంతిలో బుమ్మన తలెత్తి....

పకవక నవ్వి, “పాము....” అన్నాడు విశ్వనాథరావు, బిగ్గరగా.

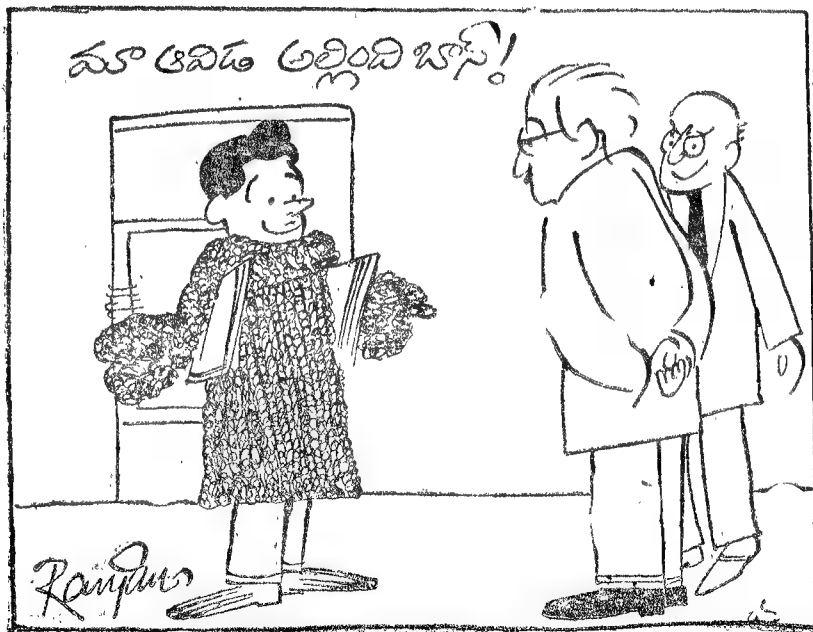
ఆ సమయంలో అతన్ని, పాములు కాదు— చిరుత పులులు గాదు— సింహాలైనా అవరోధిత లేవు. ఆ కోటలో నీల ప్రేతాత్మ తిరుగుతూ ఉంది. అది విజయని సమృద్ధానికి నీలను అతను చూడాలి. అంతే ! అంతవరకూ, అతన్ని పట్టి ఆన గం శక్తి చేటికి లేదు.

ఆ వాలుగు గోడల మధ్య నుంచి, ఒక అడుగు ముందుకు వేసి, విశాలమైన మైదానంలోకి వచ్చాడతను. బ్యాటరీ లైట్ వెలుగు దూరంగా ప్రవహించింది. ఆరోచిస్తూ చూస్తే, ప్రస్తుతం తను చూచిన భవనానికి, కోటకు చాలా దూరం ఉన్నదని పించింది విశ్వనాథరావుకు. దాదాపు మూటయూళ్ళ గజాల దూరం నడిస్తేనే గాని ఆ కోట లాడేదు. కోటకు మూడంతస్తులున్న జాడ. శిథిలా వస్త్రోహా బాగానే కనిపిస్తూ ఉంది. పై అంతస్తు వామకార్డు వైవా లేదు గాని— రెండవ అంతస్తు అక్కడక్కడ బాగానే ఉంది. ముందు తాము కూర్చున్న సింహ ద్వారం ఇక్కడికి కుడి చేతివైపున నూరు గజాల దూరంలో ఉండవచ్చును అనుకున్నాడతను.

సాహస కార్యాల యోడ ముక్కున అందరికీ సహజమే గాని అంతటి స్పైర్స్ లు అందరికీ అలవడదు. కటిక పీకటిలో, గాలివాన రాత్రి, అంతకు మున్నే న్నడు చూడని నిగ్గనమైన కోటలో— ప్రేతాత్మగా తిరుగాడుతున్న నీల కోసం ఎవరూ గాని వ్యర్థ ప్రయత్నం చేయబోరు. అందునా, కల్పన ఒంటరిగా బయట కూర్చుని ఉన్నది.

విశ్వనాథరావు నిలబడి చెవులు రిక్కించి విన్నాడు. పుల్ పుల్ గజ్జల నవ్వు— తనకు చాలా దగ్గరగా— తన ముందు నుండే వెళుతున్నట్లు— అతను లైట్ వెలిగించకుండానే కల్పిత చేసుకుని చూచాడు. పీకటి మరింత నల్లగా కనిపించింది అన్న మరేమీ కనిపించలేదు. గజ్జల నవ్వు గజగజ ముందుకు పరుగెత్తింది. దూరంగా వెళ్లి, కుడిచేవుకు మళ్ళింది.

ఒక్క క్షణం అతను గజ్జల నవ్వుని అనుసరించి, నీలను, నీలనడకను పూహలో నిలబుకున్నాడు. నీల బ్రతికి ఉండక పోయిన, ప్రేతాత్మకూ నీల రూపమే ఉండాలి అతని భావన. నీల— సహజ బాహుళ్య కాగిత వర్ణం గలది. చురుకైన చక్కని



చిన్న స్వెటర్

చిన్న స్వెటర్ :

ఇది చిన్న పిల్లలకి వాడుకోవచ్చు. పాడుగు నుమారు ఒకటిన్నర అడుగు, రొమ్ము కొలత నుమారు 28 అంగుళాలు ఉంటాయి.

కావలసిన వస్తువులు :

3-స్వయం ముదురు ఎరుపు రంగు ఉన్ని-4 అవున్సులు.

బూడిదరంగు ఉన్ని-చిన్న ఉండ.

నెం. 10 సిడీస్-ఒక బత్.

నెం. 12 సిడీస్-ఒక బత్.

చేసే పద్ధతి :

పాడుగు, 18 అం. రొమ్ము 28 అం., 1 అంగుళానికి పడుపుర స్పీచ్ లు ఉంటాయి-ఈ మూడు విషయాలూ గుర్తుంచుకోవాలి.

పీపు-నెం. 12. సిడీస్ లో ఎర్ర ఉన్ని వాడి 90 స్పీచ్ లు చేసుకోవాలి.

ఎ. 1, ప. 1, లిట్, కలిపి 1 స్పీచ్ (చివరి వరకు) చొప్పున 3 అంగుళం మేరకి అల్లకవాలి. (91 స్పీచ్ లున్నమాట.)

నెం. 10 సిడీస్ కి మార్పుకుని పాటర్న్. మొదటి వరస-ఎ 2, (ఎ.1, ప.1) 4 పాటర్న్, ఎ. 3; మంచి చివరిదాకా తిరిగి చెయ్యాలి.

ఈ రెండు వరసలూ పాటర్న్ కి అదారం. ఇదే పాటర్న్ ని, తర్వాత వరస, 6 వ వరస 1 స్పీచ్ కలిపి 105 స్పీచ్ లు ఎట్టేదాకా చేసుకుని అడుపు స్పీచ్ లని స్పీచ్ లో చొప్పున, మోస్ స్పీచ్ చొప్పున చేసుకోవాలి.

అల్లిక పడకుండుస్తూ అంగుళాలు అట్టేదాకా పని చేసుకుని 'రాంగ్ సైడ్' లో ఒక వరసతో ముగి పట్టు చూడాలి.

చేతులు-చేతులు దూర్చే ద్వారాని ఈ విధంగా చెయ్యాలి. తర్వాతి రెండు వరసల ప్రారంభంలో 5 స్పీచ్ లని కాస్టాన్ చెయ్యాలి.

తర్వాత 8 వరసల చివరల ఒక స్పీచ్ 'బ్లంబా' (డిక్స్). 79 స్పీచ్ లున్నమాట.

'షేపింగ్' లేకుండా అల్లిక 18 అంగుళాలు అట్టేదాకా పని చేసుకుంటూ 'రాంగ్ సైడ్' ఒక వరస రావటంతో అపాలి.

భుజాలు :

మొదటి వరస-7 స్పీ. కాస్టాన్, పాటర్న్ 17, కుడినూదిమీద ఉన్న స్పీ. తోబాటు, 2 'కలిపి' (బుగడర్) ఎ, తిరిగి చెయ్యాలి.

రెండవ వరస-ఎ. 2 'కలిపి' (బుగడర్), పాటర్న్ 7.

మూడవ వరస-7 స్పీ. లు. కాస్టాన్, పాటర్న్ 8, ఎ. 2 'కలిపి' (బుగడర్.)

నాల్గవ వరస-ఎ. 2 కలిపి, (బుగడర్) పాటర్న్ 7. మిగిలిన 8 స్పీ. లు. కాస్టాన్.

ఉన్ని మూడు మొనమీద తీర్చి, మధ్య 27 స్పీ. లు కాస్టాన్, చివరిదాకా పాటర్న్.

భుజం 'షేపింగ్' మొదటి వరసనుంచి తిరిగి చేసుకోవాలి.

ముందు భాగం-చేతులు పట్టు ద్వారా దాకా పీపుకి చేసుకున్నట్లే పని చేసుకోవాలి. (79 స్పీ.)

తర్వాత వరస-పాటర్న్ 31, తిరిగివేసి, తక్కిన స్పీ. లు మరొక నూదిమీద ఉంచాలి.

31 స్పీ. లు చేసి, 1 స్పీ. చొప్పున మొదటి దగ్గర తర్వాతి వరసకి, 4 వ వరసకి తగ్గిస్తూ, 22 స్పీ. లు అట్టేదాకా పని చేసుకోవాలి.

'షేపింగ్' లేకుండా 18 అంగుళాలు అల్లిక అట్టేదాకా పని చేసుకుంటూ వెయ్యి దూర్చే ద్వారం అంచు దగ్గర అగాలి.

భుజం :

మొదటి వరస-7 స్పీ. పాటర్న్ లో కాస్టాన్ చెయ్యాలి.

రెండవ వరస-చివరిదాకా పాటర్న్. చివరి 2 వరసలు తిరిగి చెయ్యాలి. మిగిలిన 8 స్పీ. లు, కాస్టాన్ చెయ్యాలి.

మధ్యఉన్న 17 స్పీ. లు ఒక సేఫ్ లో పిన్ను వూడకి మార్చాలి.

ఉన్ని మిగిలిన 31 స్పీ. లకి కలిపి పాటర్న్ లో చివరిదాకా పని చేసుకోవాలి.

మొదటి వైపుకి సరిపోయేట్లు పని చేసుకోవాలి.

సేఫ్ లో పిన్నుమీద 4 స్పీ. లు నెం. 10 నూది మీదకి మార్చి, బూడిదరంగు ఉన్ని వాడుతూ, స్పీ. స్పీ. చొప్పున 91 అంగుళాలు (లేక కావలసినంత) పీపువైపు మొదటి మధ్యదాకా చేసుకోవాలి-అంటే కొంచెం పొగడిస్తే.

(గ్రాఫింగ్ కంపం ఉండుకొవాలి.

తర్వాత తక్కిన 4 స్పీ. స్పీ. లని పని చేసుకోవాలి. మొదటి 'పట్టా' కి కలపాలి.

మొదటి 5 మోస్ స్పీ. లని నెం. 10 నూదికి మార్చి మోస్ స్పీ. లతోనే ఎర్ర ఉన్నిని వాడి 'పట్టా' 91 అంగుళాలు అట్టేదాకా పని చేసుకోవాలి. ఇక 4 స్పీ. లు మిగులుతాయి. మొదటి మొదటి మధ్య నిట్ చేసుకోవాలి. (మోస్ స్పీ. 4.)

ఈ 5 స్పీ. లు మోస్-స్పీ. చొప్పున ఎర్ర ఉన్ని వాడుతూ 'పట్టా' 91 అంగుళాలు కానివ్వాలి మొదటి పట్టాలో కలపాలి.

చేతుల అంచులు-(2) నెం. 12 నూది. లతో బూడిదరంగు ఉన్నితో 7 స్పీ. లు కాస్టాన్ చెయ్యాలి.

స్పీ. స్పీ. చొప్పున 'పట్టా' కావలసినంత పాడుగు అయినతర్వాత (చేతులకి అంచుకి సరిపోయేదాకా) పని చేసుకోవాలి. కొంచెం బిగువుగా ఉంటే మంచిది.

కాస్టాన్ చెయ్యాలి.

ముగింపు :

అల్లికని వేడి ఇస్తే పాటర్న్ లో తడి గుడ్డమీద అద్దాలి.

భుజాలు కలిపేచోట్లని (సేవ్ లు) బాక్స్ లో చెయ్యాలి.

స్పీ. స్పీ. మొదటి దగ్గరని మొదటి అంచు భుజా కుట్టాలి. మొదటి వెనుక భాగం 'జాయింట్' కి ఉండాలి తర్వాత మోస్ స్పీ. బార్న్ లని స్పీ. బార్న్ లకి కుట్టాలి 'జాయింట్' లు సరిపోవాలి.

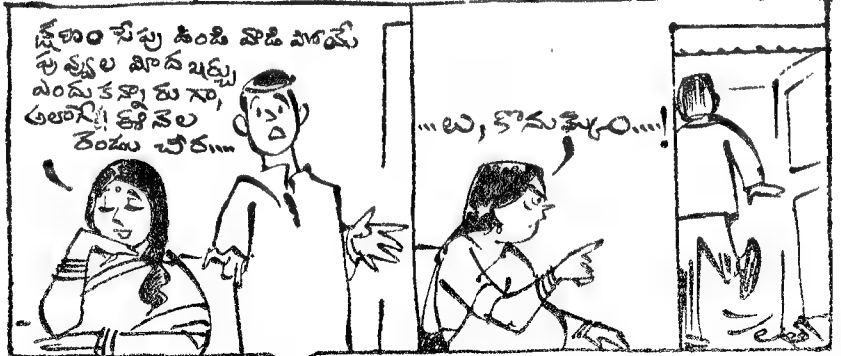
చేతుల ద్వారా అంచులు భుజా అంచుట్టు కుట్టాలి. పట్టాని వెనక్కి మడిచి, అంచుమీద స్లీవ్ స్పీచ్ లో అలికెయ్యాలి.

పక్కం 'సేవ్' లని కలపాలి.

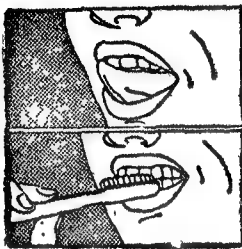
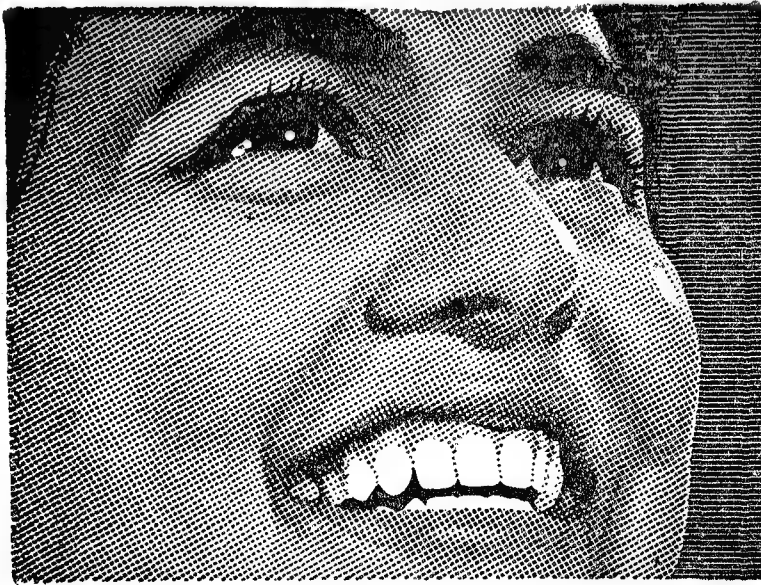
అన్ని 'సేవ్' లని చొప్పి సరిచేసుకోవాలి.

పి. ఇందుమతి ★

మనా శ్లోకం

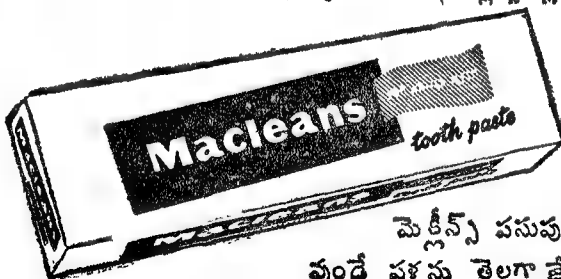


ఆ అధిక తెలుపును చూడండి! **మెక్లీన్స్** వల్లనే



ఇట్లు శోధించి చూడండి

1. మీ నాలుకకొనతో మీ వళ్లమీద తడవండి, తగ్గటగా అంటున్న పొడ తగులుతున్నదా?
2. ఇప్పుడు బ్రష్ తో తోచండి, మీరు చని చూపునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రతగల రుద్ది మెక్లీన్స్ పనిచేయుచున్నదనుటకు నిదర్శనం... మీ వళ్లను శుభ్రపరచుచున్నది, కాపాడుచున్నది, తెల్లగాజేయుచున్నది.
3. అధిక శుభ్రతను గమనించండి... అధిక తెలుపును చూడండి! మెక్లీన్స్ వల్లనే.



మెక్లీన్స్ పసుపురంగుగా
వుండే పళ్లను తెల్లగా జేయును.

వ ని తా వాణి

ఎదిగే పిల్లల సమస్య

ఎదిగి ఎదగా పిల్లలని అడుపుతో పెట్టుట గురించి "వికాళ" గారు వ్రాసిన "ఎదిగే పిల్లల సమస్య" అన్న వ్యాసం వన్న ఆకర్షించింది. రచయితకి నా ఆభివందనములు.

రేణు (కత్తాట్)

వికాళగారు "ఎదిగే పిల్లల సమస్య" అను తన వ్యాసమునందు తమకు మొగసిల్లాలపై గల దురభిప్రాయమును వ్యక్తపరిచినారు అనుటలో నందే హామ్యలేడని మొగసిల్లాలకు గుంపులుగాచేరి ఆడ వారి గురించి ఇష్ట మొచ్చిట్లు మాట్లాడడం తప్ప వేరే పని ఏమీ లేదా! మొగసిల్లాలలో వివిధ రంగములలో రాణించే మొగవారి కీర్తిని నలా మూలం వ్యాపింపజేసినవారు లేరా?

సోము (మద్రాసు)

"ఎదిగే పిల్లల సమస్య" వ్యాసం నా కెంతో నచ్చింది. రచయితగారు యధార్థముగా ఈ వ్యాసము వ్రాసితిరి. అమెకు నా ధన్యవాదములు.

ఈ వ్యాసము చదివి అయినా ఈ కాలపు ఎదిగే పిల్లలు ప్రకమమైన పద్ధతిలో నడుచుకుంటారని, తల్లి, తండ్రులు కూడా అమె వ్రాసినట్లే కొన్ని చిన్నచిన్న విషయములలో పిల్లల విషయములు పట్టించుకోరని అభిప్రాయపడ్డాను.

బి. ఎస్. కుమారి (బొబ్బిలి)

సోవియట్ రష్యాలో స్త్రీలు

"సోవియట్ రష్యాలో స్త్రీలు" అన్న వ్యాసం చాలా బాగుంది. స్త్రీలు పురుషులతోబాటు సమానత్వాన్ని పొందినాల్సిన, సమాజంలో ముందంజ వేయాలన్నవారికి అర్థిక స్వాతంత్ర్యము ఎంత అవసరమో ఈ వ్యాసం చాలుతోంది. అది పొందినంత ఒక్క సోషలిస్టు వ్యవస్థలో తప్ప మరెక్కడా సాధ్యంకాదేమోనని నా అభిప్రాయం. ప్రపంచంలో ఎక్కడా సాధించబడని పురోభివృద్ధిని ఈరోజు రష్యాలో స్త్రీలు సాధించారంటే దానికి కారణం అక్కడ ఏర్పడివున్న సోషలిస్టు వ్యవస్థ. రెహమా రహమాన్ (హైదరాబాద్)

అ వి య ల్

టి. భూమాదేవిగారు అవియల్ కి ఉప్పు వేయకుండా ముక్కలన్నియు వేరు వేరుగా ఉడికించవలసి వ్రాసిరి. దాని ఉప్పు వేసినచో ఉడుకును. ముక్కలన్నియు వేరు వేరుగా ఉడికించవలసి లేదు. దానికి తగిన మిశ్రాపి, ఉప్పువేసి మూత యుంచిన చాలును. మధ్య మధ్యలో 2, 3 సార్లు ముక్కలు కడవవలెను. వేము ఇట్లాగే చేసి నాము. చాలా బాగా వచ్చినది. మంట ఎక్కువగా పెట్టుకూడదు. స్పెన్సెగిడి ఉడికించవలెను. స్పెన్సెగిడి నల్లబుట్టతో (హైదరాబాద్) ★

మేషం .

(ఆశ్విని, భరణి, పుత్తిక 1 పా.)

పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలకు ఒడుగుడుగువా ఏవో అటంకాలు వస్తూ ఉండడంవలన ఈవారం తగినంత అభివృద్ధిని సాధించడానికి అవకాశంలేదు. సామాన్య వ్యవహారాలకు కూడా విశేషమైన ప్రయత్నం చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. తాత్కాలికావేశాలకు లొంగిపోక దబ్బకు సంబంధించిన వాగ్దానాలు చేయడం వలన ముమ్మందు ఇబ్బందులు కలుగుతాయి. కొంత శ్రమమీద ఉద్యోగంలో యధాతథ స్థితిని కాపాడుకొంటారు. కోర్టు వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు రాగల సూచనలు ఉన్నాయి. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సంతానానికి అవారోగ్య సూచనలు ఉన్నాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం అంత బాగా ఉండకపోవచ్చును. బంధువుల వ్యవహారాల్లో భేదాధి ప్రాయాలు వస్తాయి.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి, మృగ 1, 2 పా.)

పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుగుడుకులు లేకుండా వెరవేరుతున్నా, కొంతమంది వన్నిపాటులైన వ్యక్తులకు స్వతంత్రంగా వ్యవహరించవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడడంవలన ఈవారం అంత సంతృప్తికరంగా ఉండకపోవచ్చును. భారీ ఎత్తున చేసే వ్యాపారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. పుత్తిలో సాటివారితో పోటీవలన కొంత అనవసరమైన వ్యయం జరిగినా తుడుకు విజయాన్ని సాధించగలరు. ఉద్యోగంలో పెద్ద మార్పులు ఏమీ రాకపోవచ్చును. ఆర్థిక వ్యవహారాలు ఇదివరకటికంటే బాగా ఉన్నా విశేషమైన అనుకూలత లభించదు. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ప్రత్యాహం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—శుభవ్యూహకంగా వ్యయం జరుగుతుంది. వారంతంతో సంతుషితమైన వార్తలను వింటారు.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆశ్విని, పునర్వసు, 1, 2, 3 పా.)

పుత్తి వ్యాపారాల్లో ఆదాయం కొంచెం పెరిగినా, కొన్ని వ్యవహారాల్లో స్వతంత్ర వాతావరణం ఏర్పడగల సూచనలు ఉన్నాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో లాభించగలవు. మీరు స్వంతంగాచేసే వ్యాపారాలంటే భాగస్వాములతో కలసిచేసే వ్యాపారాలు ప్రత్యాహకరంగా ఉంటాయి. పుత్తిలో ప్రయాణాలు చేయవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి ఇదివరకటికంటే బాగా ఉంటుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో ఆకస్మికంగా కొత్త సమస్యలు తలపెత్తవచ్చును. స్వల్ప అవారోగ్యం చేయవచ్చును. స్త్రీలకు మాత్రంగా కలహ ప్రసంగం రావచ్చును. దైవ్య అభివృద్ధి ఉంటుంది.

| మీ | మీ | మీ | మీ |
|----|--------|----|--------|
| | గు | రా | |
| శ | వారఫలం | | |
| | మ హేష్ | | చం, కు |
| ర | మ కు | | |

కార్యాల నిరాలంకంగా వెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు రావచ్చును.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

ఈవారం అన్ని విధాలా అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఇంతవరకు కేవలం ఆశయాలుగా మీ ఊహనధంలో ఉన్న విషయాలు కార్యరూపం ధరించడానికి అవకాశాలు ఏర్పడతాయి. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాల్లో ప్రముఖ వ్యక్తుల లండడంవలన లభించడంవలన తగినంత అభివృద్ధిని సాధించగలరు. పుత్తిలో ఆదాయంతోపాటు హెచ్చా కూడా పెరుగుతుంది. ఉద్యోగంలో మార్పులకోసం మీరు చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలుమాత్రం అంత సంతృప్తికరంగా ఉండకపోవచ్చును. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు వారం మధ్యనుంచి అనుకూలంగా ఉంటాయి. పశ్చిమ పాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

ఈవారం మీరు ఘన విజయాన్ని ఏమీ సాధించలేకపోయినా, మొత్తమీద పుత్తి వ్యాపారాలు అనుకూలంగానే ఉంటాయి. మీ స్వంత వ్యవహారాలమాట ఎలాగ ఉన్నా, ఇతరుల పనిమీద కొంత ప్రయత్నం పొందుతారు. పుత్తిలో సాటివారితో పోటీ తీవ్రం కాగల సూచనలు ఉన్నా అందువల్ల మీ కార్యక్రమాలకు భంగం కలగదు. ఉద్యోగంలో అధికారులతో ఏర్పడిన భేదాధిప్రాయాలు తొలగిపోయి అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల పాదాపుడి అధికంగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం ఇదివరకటికంటే బాగా ఉంటుంది. సాహిత్యరంగంలో త్యాగి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. శుభ కార్యాల విషయంలో అభివృద్ధి ఉంటుంది.

ఈవారం ధరలు

జనరాల ధరలు నింకడగా ఉంటాయి. వసుపుధర పెరుగుతుంది. బెల్లం ధరలో మార్పులువచ్చి వారంతానికి కొంచెం తగ్గవచ్చును. నూనె సువ్వుల ధరలు మందిం గాఉండి వారం మధ్యలో పెరగవచ్చును. వస్త్రాల ధరలు పెరుగుతాయి.

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, హస్త, చిత్త 1, 2 పా)

ఈవారం పుత్తి వ్యాపారాల్లో అనవసరమైన అర్బుటం పాదాపుడివచ్చి మీరు సాధించే అభివృద్ధి ఏమీ ఉండకపోవచ్చును. ఇంతవరకు మీకు వన్నిపాటుగా ఉన్న వ్యక్తులతో కొంతమంది మమ్మల్ని మోసం చేయడానికి ప్రయత్నించడంవలన మీ వారెవరో, సైవారెవరో తెలియని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. పుత్తి ఉద్యోగాల్లో కొంత శ్రమమీద యధాతథ స్థితిని నిలబెట్టుకొంటారు. రావలసిన దబ్బు సమయానికి అందకపోవచ్చును. కోర్టు వ్యవహారాలుమాత్రం సంతుప్తికరంగా ఉంటాయి. వారం మధ్యలో అవారోగ్యం చేయగల సూచనలు ఉన్నాయి. దూర ప్రయాణాలు వాయిదా చేయడం మంచిది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకోని అటంకాలు రావచ్చును.

తుల :

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ, 1, 2, 3 పా)

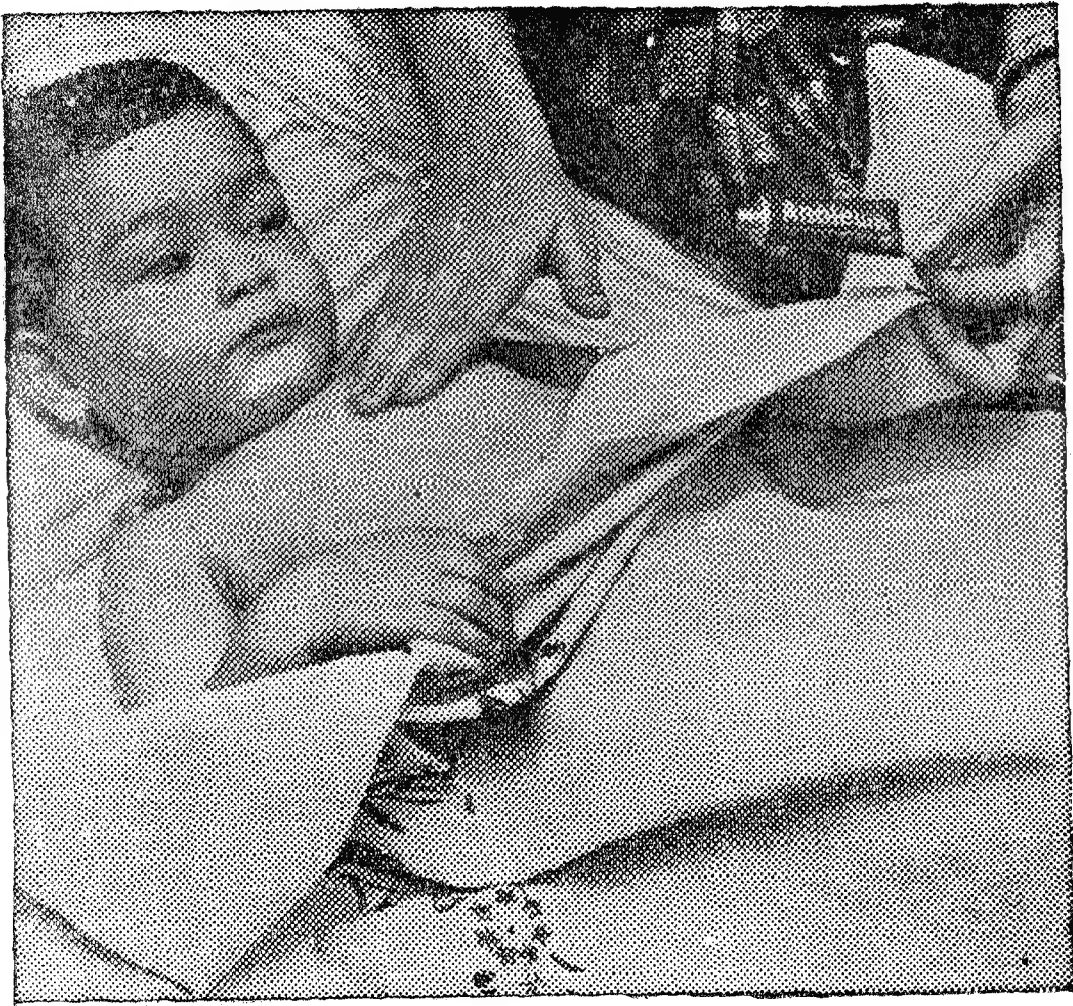
మీరు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా కొన్ని వ్యవహారాల్లో లభిరంగా వ్యయం చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడడంవలన అర్థికంగా యిబ్బంది కలగగల సూచనలు ఉన్నాయి. పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా వెరవేరతాయి. వ్యాపారంలో ముమ్మందు మీకు ఉపయోగించగల సంఘటనలు జరగవచ్చును. ఉద్యోగంలో మీరు అందరినీ సంతుప్తిపరచడానికి ప్రయత్నం చేయడం వలన అనవసరమైన ప్రయాసకు గురి కాగలరు. సాహిత్య కళారంగాల్లో కృషిచేసేవారికి అనుకూలమైన సమయం. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. కొంతమంది బంధువులు కాళ్ళమీదపడి చేళ్ళు కొరికే విధంగా ప్రవర్తిస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగానే ఉన్నా కొంచెం జంహీసరత్ కన్పించవచ్చును. ఏవో కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

వృశ్చిక :

(విశాఖ 4-:- పాదం, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ)

మీరు ఇదివరకు ఎంతో ప్రయత్నం చేసినా, ఏవో అటంకాలు రావడంవలన అగిపోయిన వ్యవహారాలు కూడా ఇప్పుడు ఫలించగల సూచనలు ఉన్నాయి. పుత్తి వ్యాపారాల్లో మికార్యక్రమాలు తురుకుగా సాగడంవలన ఆదాయం పెరగడానికి అవకాశం



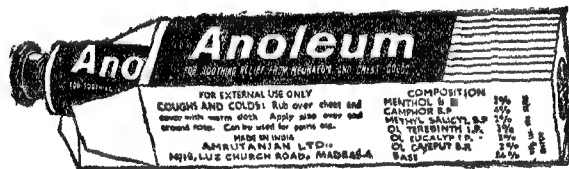
పాప గుండెజలుబు మటుమాయం

మీ పాప ఆరోగ్యంగా చెరగడానికి పుష్కరమైన ఆహారం ఎంత ముఖ్యమో గాడమైన విద్రూహ ఆంథ ముఖ్యమే. మీ పాపని గుండెజలుబుతో రాత్రి నిద్రలేకుండా వాడ వడసేయకండి. ఆమనం కలిగించే అనోలియమ్ రాయండి. నిమ్మకంది, ప్రకారంగా నిద్రవల్ల పొట్టుటిక నవ్వుతూ ఆరోగ్యంగా లేవడం చూడండి.

అనోలియమ్లోని ఆమోమమైన మందులు జలుబుంటు, కంనొప్పికి, బెణుకులకు, కండల్లో చొప్పులకు శ్రమంగా గుణాన్నిస్తాయి, మీరు దీన్ని ఉపయోగించవచ్చు. ఆవధదానికి అందుబాటుగా ఒక మీయడాను ఉంటుందే.



అనోలియమ్
జలుబునవం దబ్బాంబో కూడా
ఉపయోగించు



అనోలియమ్
శ్రమంగా గుణాన్నిచ్చే సాదువైన వాదా వివారణ
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ మద్రాసు - బొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ

ANOLEUM

ఉంది. వృత్తిలో మార్పువల్ల వ్యవహారముగలంత
ప్రయోజనకరమైన చర్యలు జరుపుతారు. ఉద్యో
గంలో అధికారుల ఆదేశాధిపత్యమును పొందగలరు.
అర్థిక వ్యవహారాలు సంక్లిష్టకరంగా ఉంటాయి.
సామాన్యులకుకూడిన వ్యవహారాలుకూడా లాభించ
వచ్చును. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. బంధుమిత్రు
లను కలుసు కొంటారు. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.
(స్త్రీలకు :— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.
కుటుంబకార్యక్రమాలు కొంచెం శ్రమమీద నెర
వేరుతాయి.

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 ప.)

కార్యసాధనకును మూలకాంతమంది అవాంఛ
వియుతైన వ్యక్తులతో వ్యవహరించడంవలన
మిమిత్తాలే విముక్తులై అపారంభేనుకానే ప్రమాదం
ఉంది. వ్యాపారంలో ఇదివరకుమీరు జరిపిన వ్యవహ
రాలలో అంద శనకలిగించే పరిస్థితులు యేర్పడవచ్చును
గానిమీకునుష్టంకలగదు. సూత్రవ్యవహారాలు ప్రారం
భించడానికి సమయంకాదు. వృత్తిలో క్రమాధి
వృద్ధిని సాధించగలరు. ఉద్యోగంలో మిగిలిపోతే బాగా
నే ఉంటుంది. అర్థిక వ్యవహారాల్లో పూర్తి అనుకూల
తను ఆశించడానికి అవకాశంలేదు. ఆరోగ్యం అంత
బాగా ఉండదు.

(స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా
నిర్లక్ష్యం చేయడం తగదు. పంతానానికి బిళ్ళ పంతో
షిలు లభిస్తాయి. అలంకారవస్తువులు కొంటారు.

మకరం :

(ఉషా 2, 3, 4 ప, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1, 2 ప.)

వృత్తివ్యాపారాల్లో అధికమైన వ్యయ ప్రయా
సలకు గురికాగల సూచనలున్నాయి. కానితగిన ప్రతి
ఫలం లభించడంవలన ఈవారం సంక్లిష్ట కరంగా
ఉంటుంది. భాగస్వాములతో స్పష్ట భేదాభిప్రాయాలు
రావచ్చును. అధికారులవలన జరుగవలసిన పనులు పూ
ర్తిగా నెరవేరేవరకూ నమ్మడానికి వీలులేదు. వృత్తి
రీత్యాచేసే ప్రయాణాలు ఫలించవచ్చును. ఉద్యో
గంలో మిగిలిపోతే యథావధంగా ఉంటుంది. స్త్రీ
రాష్ట్ర వ్యవహారాల్లో యేర్పడిన వికాసాలు క్రమంగా
తీగిపోతాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మెప్పుకు
రాని బాధ్యత పెరుగుతుంది. ఆరోగ్యం సాధార
ణంగా ఉంటుంది. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం అంత బాగా ఉండదు.
బంధువులతో ఏర్పడిన భేదాభిప్రాయాలు తీగి
పోతాయి.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 ప, శతభిషం, పూ. భా. 1, 2, 3ప)

వృత్తి వ్యాపారాల్లో గౌరవ ప్రాజ్ఞలు బాగా
ఉంటాయి. పదిమంది మీ మాటకు ఓహూ
అంటారు. మీకు అంతగా సంబంధంలేని వ్యవ
హారాల్లో కూడా శ్రమ పొందవలసిన పరిస్థితి
ఏర్పడుతుంది. అర్థిక వ్యవహారాలు వారంలో
మొదటి భాగంలోకంటే రెండవ భాగంలో అను
కూలంగా ఉంటాయి. భాగస్వాములతో కలసిచేసే
వ్యాపారాల్లో సూత్రవాచకాలు లభించగల సూచ
నలు ఉన్నాయి. ఉద్యోగంలో మీ శక్తి సామర్థ్యాలు

వారఫలాలు

అధికారులచేత గురించబడతాయి. కోర్టు వ్యవ
హారాలు మాత్రం అంత ప్రోత్సహకరంగా ఉండవు.
ఆరోగ్యం ఎదురుతో జాగ్రత్తగా ఉండడం అవ
సరం.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం వ్యవహారాల్లో అధిక
వ్యయం జరుగుతుంది. సామాన్య కార్యక్రమాల్లో
కృత్రిమ లభిస్తుంది.

మీనం :

(పూ. భాద్ర. 4 ప, ఉ. భా. రేవతి.)

క్లితం విశ్రాంతి లేకుండా మీరు ఎంతో
క్లష్ట చేసేవేగాని వృత్తి వ్యాపారాల్లో వ్యవహ

లాన్ని విధించలేరు. వివాహం ఏవరూపిటుగా
ఉన్న ఇంతవరకు అనుకూలంగా ఉన్న వ్యవహారాల్లో
కూడా చికాకులు రావచ్చును. వ్యాపారంలో ముఖ్య
మైన వ్యవహారాలు మీరు స్వయంగా చూడడం
మంచిది. వృత్తిలో పెద్ద మార్పులు ఏమీ రాక
పోవచ్చును. ఉద్యోగంలో మార్పులకోసంచేసే ప్రయ
త్నాలు ఫలించగల సూచనలలేవు. అర్థిక వ్యవ
హారాలు ఇదివరకటికంటే బాగా ఉంటాయి. రక్త
పంజరమైన అవాంక్షల చేయగల సూచనలు
ఉన్నాయి.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది.
కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగవచ్చును.
సంతోషకరమైన వారాలను వింటారు. ★

జన్మ దిన ఫలం

డిశంబరు-25

ఈ సంవత్సరం అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలం
గానే ఉంటాయని అర్థికంగా విశేషమైన ప్రయో
జనాన్ని అందించడానికి అవకాశంలేదు. వృత్తి వ్యాపా
రాల్లో మీ ఆలోచనలు మీకేకాకుండా మీ మిత్రు
లకు కూడా లాభదాయకంగా ఉంటాయి. మీకు
అంతగా ఇష్టంలేకపోయినా కొన్ని వ్యవహారాల్లో
మధ్యవర్తిత్వంవంటి సాత్రను నిర్వహించవలసి
వస్తుంది. వృత్తిలో మీకంటే అధికము కూడా
మిమ్మల్ని గౌరవిస్తారు. ఉద్యోగంలో మీరు ఇది
వరకు ప్రయత్నం చేసిన సూక్ష్మము రావచ్చును.
రావలసిన డబ్బుమీద ఆధారపడి భారీ వ్యవహారాలు
తలపెట్టడంవలన తరువాత ఇబ్బందులకు గురి
కాగలరు. ఆరోగ్యం సంక్లిష్టకరంగా ఉంటుంది.
కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అప్పుడప్పుడు చికాకులు
వస్తూఉంటాయి. దూర ప్రయాణాలు చేస్తారు.
విద్యార్థులు సాధారణంగా కృతార్థులు కాగలరు.

డిశంబరు-26

వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు అన్ని
వేరవేరుతూ ఉన్న యేదో ఒక కారణంవలన
ఎప్పుడూ మానసికాందోళన కలుగుతూ ఉంటుంది.
వృత్తి వ్యాపారాల్లో గౌరవ ప్రాజ్ఞలు బాగా
ఉంటాయి. వ్యాపారంలో సూత్రవాచకాలు కచ్చిం
చినా ఫలితం పూర్తిగా వచ్చేవరకూ నమ్మడం
కష్టం. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు రాను రాను
ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో తీవ్ర
మైన పోటీని ఎదుర్కొన్న తరువాత విజయాన్ని
సాధించగలరు. ఉద్యోగంలో అధికారులు మీ ఎడల
అనుకూలంగా ఉన్నా సాటివారి అమాయకులు గురి
కాగలరు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో సూత్రస
వాన్ని పొందగలరు. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.
కుటుంబ వ్యవహారాలు ఇదివరకటికంటే బాగా
ఉంటాయి. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు. విద్యార్థులు
కొంచెం శ్రమమీద కృతార్థులు కావచ్చును.

డిశంబరు-27

వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉన్నా,
కొంతమంది పట్టిపాటులైన వ్యక్తులతో భేదాభి
ప్రాయాలు రావడంవలన ఈ సంవత్సరం అంత
సంక్లిష్టకరంగా ఉండకపోవచ్చును. భారీ ఎత్తున
చేసే వ్యాపారాల్లో అనుకూలమైన పరిణామాలు
కలుగుతాయి. సామాన్యులకు కూడిన వ్యవహారాలు
కూడా సంవత్సరం మధ్యలో రావించగల సూచ
నలు ఉన్నాయి. వృత్తిలో ప్రయాణం ద్వారా
కార్యసాధన చేయగలరు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం
పెరుగుతుందికాని మీ శక్తి సామర్థ్యాల్లో అధి
కారులు గురిస్తారు. స్థిరంగా వ్యవహారాల్లో కొత్త
మున్సూలు తలపెట్టవచ్చును. ఆరోగ్యం బాగానే
ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు సంక్లిష్ట
కరంగా ఉంటాయి. బంధువుల వ్యవహారాల్లో
మెప్పుకురాని వ్యయ ప్రయాసలకు గురి కాగలరు.
అలంకార వస్తువులు కొంటారు. విద్యార్థులు
మొదటినుంచి శ్రద్ధగా చదవడం మంచిది.

డిశంబరు-28

వృత్తి వ్యాపారాల్లో అప్పుడప్పుడు కొన్ని
అవాంఛనీయములైన పరిస్థితులు ఏర్పడినా
మొత్తంమీద ఈ సంవత్సరం చాలా అనుకూ
లంగా ఉంటుంది. భాగస్వాములతో కలసిచేసే
వ్యాపారాల్లో సూత్రవాచకాలు లభించగల సూచ
నలు ఉన్నాయి. వృత్తిలో ప్రయోజనగల పరి
చయాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో అనుకూల
మైన మార్పులు జరుగుతాయి. అర్థిక వ్యవహ
రాల్లో ఏర్పడిన చికాకులు తీగిపోతాయి. మీరు
ఇంతవరకు రాడనుకొన్న డబ్బు కూడా ఇప్పుడు
చేతికి రాగల అవకాశం ఉంది. కోర్టు వ్యవహ
రాల్లో మీ వాదం గెలుపానికి అనుకూలమైన
సంఘటనలు జరుగుతాయి. ఆరోగ్యం బాగానే
ఉంటుంది. శుభములంగా ధన వ్యయం జరుగు
తుంది. పంతానానికి బిళ్ళ పంతోషిలు లభి
స్తాయి. విద్యార్థులు మంచి సూక్ష్మాతో కృతా
ర్థులు కాగలరు. వైద్యులకు, రాజకీయ సాయ
కులకు మంచి సమయం.

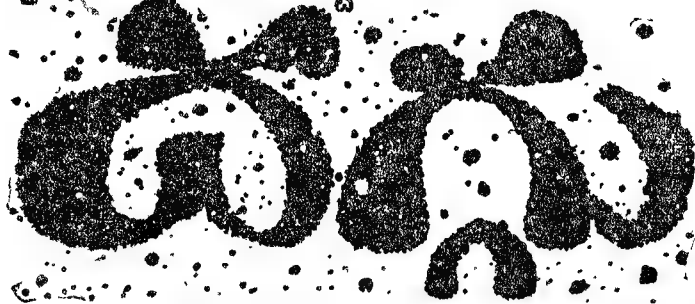


పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ సరియైన వర్తమాను గురించి మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పై న మీకు షష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవినరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రముతోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, వ్యవహారములతోమీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశగమనము, తీర్మానాలు, వివాహము, స్త్రీసూక్ష్మము, సంతాపము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యలాభము: మొదలగువానిని గురించి సుష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు.1.25ను. పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా వంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు వ్రత్యేకం). దుష్ట గ్రహములేనైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలువగలము. వినరములు మా పూచీపై నపంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టు మీకు తృప్తిగా లేనినిడల పై కము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. ఆడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

దగ్గును పోగొట్టుకోండి



త్వరితముగా, నిరపాయముగా, నిశ్చయముగా పోవుటకు

గైకోడిన్

టైర్స్ మసాలా

గైకోడిన్ ఉత్తమమైన దగ్గునివారిణి

అనుకు 6 కారణములు:



1. వివిధ రకముల దగ్గులకు విశ్వయముగా పనిచేస్తుంది.
2. మంచి ఔషధములు చేరినది. రాక్షస వ్యూహిని పొందినది.
3. విన్నా పెళ్ళా అందరికీ వచ్చే దుబిగంది.
4. విఫలమైన మోతాదు ఏ చెడునూ కలిగించదు.
5. 4 రోజులపై నైజులలో లభిస్తోంది.
6. వ్యయమైన అలెంబి కంటే తక్కువ.



ఇం ఏళ్ళకు పైగా దగ్గుకు యింటి మందుగా వాడబడుతోంది.

167V1282A TEL EVEREST

జన్మ దిన ఫలం

డిశంబరు-29

మీరు ఘన విజయాల్ని ఏమీ సాధించలేక పోయినా, వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా జరిగిపోవడంవలన ఈ సంవత్సరం సంతుష్టికరంగానే ఉంటుంది. మీరొంత జాగ్రత్తగాఉన్నా కొన్ని వ్యవహారాల్లో అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది. అదాయం మామూలుగానేఉన్నా ఎప్పుడూ ఏదో ఒకవిధంగా డబ్బు అందుతూ ఉంటుంది. పాపాసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం రావచ్చును. వృత్తిలో మీరు ఇదివరకు చేసిన కృషి ఫలించవచ్చును. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా నిర్లక్ష్యం చేయవద్దు. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో ఏర్పడిన భేదాద్విప్రాయాలు తొలగిపోతాయి. సంతానానికి అనారోగ్య సూచనలు ఉన్నాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. విద్యార్థులు కొంచెం శ్రమ మీద కృతార్థులు కాగలరు.

డిశంబరు-30

ఈ సంవత్సరం ప్రతి వ్యవహారంలోనూ ఏదో ఒక సందేహం కలుగుతూ ఉండడంవలన పాపాసించి ఏ పని చేయలేరుకాని ప్రయత్నించిన ప్రతి వ్యవహారమూ వెలవేరడానికి అవకాశం ఉంది. అధికారులవలన జరుగవలసిన పనులు స్నేహితుల సహకారంవలన సులువుగా నెరవేరుతాయి. వ్యాపారంలో మున్ముందు బాగా యోగించుటకు అనవసరమైన మార్పులు జరుగుతాయి. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో స్థాన చలనం కలగవచ్చును. వ్యాపారం ఛోరి ఎత్తైన చేయడంవలన అర్థికంగా అప్పుడప్పుడు తొట్రు పాటు కలగవచ్చును. సంవత్సరంలో రెండవభాగం చాలా అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నా మానసికాందోళన కలుగుతుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగానే ఉంటాయి. విద్యార్థులు సామాన్యంగా కృతార్థులు కాగలరు.

డిశంబరు-31

వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు ఇదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఈ సంవత్సరం ఫలించగల సూచనలు ఉన్నాయి. వృత్తి వ్యాపారాల్లో అప్పుడప్పుడు కొద్ది చికాకులు కలిగిన, మిత్రుల సహకారంవలన వాటిని అధిగమించడమే కాకుండా తగినంత అభివృద్ధిని సాధించడానికి అవకాశం ఉంది. మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాలకంటే భాగస్వాములతో కలిసిచేసే వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో కొన్ని నూతనావకాశాలు ఇంద్రధనుస్సు వలె ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తాయని అవి కార్యరూపాన్ని ధరించడం కష్టం. ఉద్యోగంలో పెద్ద మార్పులు ఏమీ రాకపోవచ్చును. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. ప్రేమ వ్యవహారాలు ఉత్సాహకరంగా ఉంటాయి. విద్యార్థులు సాధారణంగా కృతార్థులు కాగలరు. సటి సబులకు పశ్చాత్తాపాలులకు యోగ ప్రతివైన పనులు.



అల్బో-సాంగ్



అన్ని వయసుల
వారికీ ఆదర్శక బలవర్ధకం

మీరు అన్నివయస్సు అల్బో-సాంగ్ పుంజుకుంటే మీకు అల్బో-సాంగ్ అవ్వదు. పుట్టుకలకు, యువకులకు కూడా అల్బో-సాంగ్ అవ్వదు. అల్బో-సాంగ్ పుంజుకుంటే ప్రత్యేకమైన ఏదో ఒక అల్బో-సాంగ్ లో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రోజు మీ రోజుకూడా అల్బో-సాంగ్ తీసుకోండి. నవ్వడా మీరూ అల్బో-సాంగ్ పుంజుకుంటే



జె. అండ్ జె. డిప్సన్
హైదరాబాద్ (దక్కన్).

ఇప్పుడే

సంధ్య తాళిలలో పాడండి

కోసం

అదా చేసుకోండి 30

మైసలు



మా సంధ్యలో నవ్వు కొనెవారికీ ప్రత్యేక పడెపోయింది.
నవ్వుపైన చుట్టరికినప్పు వల్లవి కాగితం లోపున ఉన్నట్లు కొవన్
మీకు కనుపస్తుంది. ఈ కొవన్తో సంధ్యలో తాళిలలో పాడతమ మీరు అవల రుచి
30 మైసలు తగ్గించి కొనుక్కోవచ్చు.

శ్రీమి సంకరకం, మురళీకృష్ణ
ఆ-11 చెర్లవలెనానా పోస్ట్

ఆ-11 చెర్లవల్లు
సంకరకం పోస్ట్ పైన నవ్వు

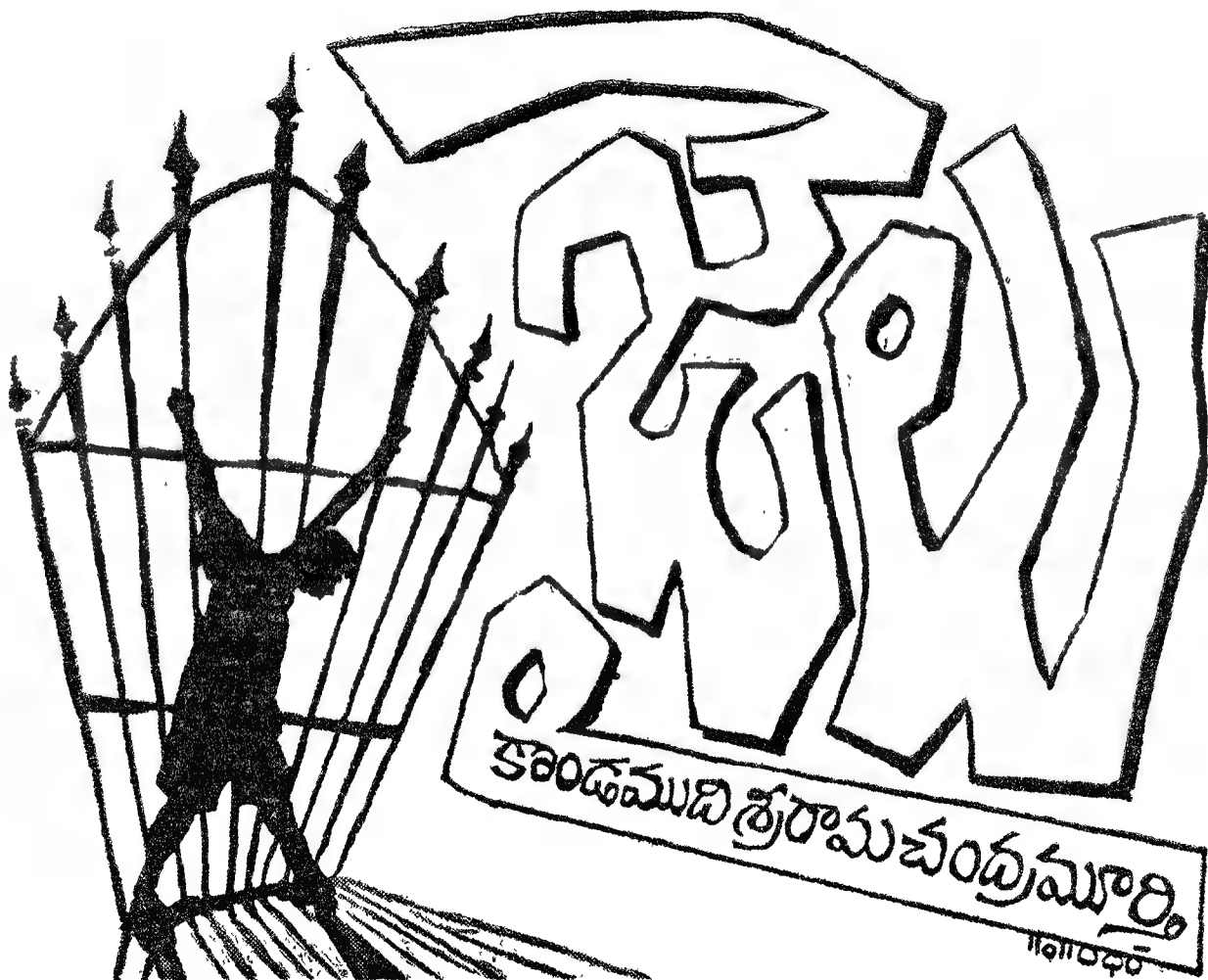
ఈ కొవన్ ఉపయోగించుకొనడానికి
తుది గడువు ఏప్రిల్ 28, 1965



గోదైజ్

నవ్వులు
మరియు
సౌందర్య
పోషకాలలో
మంచి పేరు

CTP. 9-TEL



(గత సంచిక తరువాయి)

పూజారి గర్భగుడి తలుపులు మూసి "పద నాయనా!" అంటూ సింహాద్రితో కలిసి బయటకువచ్చి సింహద్వారం మూసేసేశాడు. సింహాద్రి పూజారి ప్రక్కనే సదమన్నాడు. అతని కళ్ళలో నీరాలు. అతని మనసులో బుడిగి. పూజారి, దేవాలయం ప్రక్కనేవున్న తన కుటీరంలోకి వెళ్ళి తాళం చెవులు భద్రపరిచి మళ్ళీ బయటకు వచ్చాడు.

ఇంకా సింహాద్రి అక్కడే ఉన్నాడు
"ఎవరూ నాయనా మమ్మ?"
"దాహం కానారి తాతా!"

"కోపలకరా నాయనా." పూజారి కోపలకు వెళ్ళాడు. సింహాద్రి కోపలకు వచ్చాడు. ఎదురుగా ఊట్లో రాములవారి పటం. వెనక్కి ఆలయం తాళం చెవులు. కోపలకు వెళ్ళిన పూజారి ఇంట్లో బయటికి వస్తాడా? సింహాద్రికి గోపాలస్వామి విగ్రహం నిల్చింది కళ్ళమూడు. విగ్రహమంతా అంగారపు తోడుగే. సింహాద్రి పిరికిగాలేచి నిలబడి, భయంగా ముందుకు అడుగువేసి, వెనకు తిప్పు చేతులతో తాళం చెవులు పిసుకుని బొడ్డ దోచుకుని తాళి సరి చేసుకుని ధైర్యంగా తిరిగి శ్రావ్వి పంపుల్లో యధాస్థానంలో కూచున్నాడు, పూజారి మళ్ళీగి వోక గొంతుతో వంతుకమ్మ

ఇంత భగవత్ప్రసాదం వల్లేంతో పెట్టుకుని పిసుకు వచ్చాడు.

"పిసుకోదావా!"

సింహాద్రికి అతన్ని చూసి నవ్వుపూరించేయా అనిపించింది. "నీకు పిల్లలున్నారా తాతా?"

పూజారి అరుపుగా తల వూసాడు. "ఇప్పుడు కాదు." బాతావరణం గాలి చేస్తున్న తప్పుళ్ళతో వింతగా భ్రమిస్తోంది. "ఒకడు దొంగ, మరొకడు అప్రయోజకుడు. వంగనూ వేవే ఇంట్లోనుంచి తరిమేశాను. ఆ అప్రయోజకుడు భార్యదాసుల్లే నన్నే ఇంట్లోనుంచి తరిమేశాడు. ఇప్పుడా వేణు గోపాలదే తల్లి తండ్రి కొడుకూ కూతురూ నవ్వు వస్తూ." "సింహాద్రి ప్రసాదం పుచ్చుకుని మళ్ళీగి తాగి "వస్తాను తాతా!" అన్నాడు లేచి నిలబడుతూ.

"జాగ్రత్త నాయనా! అమాయకుడిలా ఉన్నావ్"

పూజారి కంఠస్వరం వెన్ననుంచి బుజ్జు గిస్తోంది. సింహాద్రి రోడ్డుమీదుకువచ్చి మళ్ళీ దేవాలయం దగ్గరకు వెళ్ళాడు. పూజారి ఇంట్లో దీప కాంతి తగ్గడం అతనికి కనిపిస్తోంది. పూరు మాటూ మణుగుతోంది. నందు నిద్రిపోతోంది. సింహాద్రి తొందర తొందరగా దేవాలయం తలుపులు తెరిచి, తన కోపల దూరి మళ్ళీ తలుపులు మూశాడు.

సింహాద్రి తొందర తొందరగా దేవాలయం తలుపులు తెరిచి, తన కోపల దూరి మళ్ళీ తలుపులు మూశాడు.

విశాలమైన దేవాలయం. పంటరిగ్గా తన

భయం తెలియని సింహాద్రికి భయం వేసింది.

గుండెలు చిక్కబట్టుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు. తలుపు కప్పులలోంచి కోపల బందిగా వున్న గోపాలస్వామి కనబడుతున్నాడు. ఇంకా అతడు నిద్ర పోలేదాతా ఉంది. కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

సింహాద్రి పిరికి పిరికిగా గర్భగుడి తలుపులు తెరిచాడు. కీచుమంటున్న శబ్దం. అతని గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. గబగబా ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాడు. మళ్ళీ విశృంభం. ఉచ్చాస్య విశ్వాసాలు విస్మించేటంతటి విశృంభం. సింహాద్రి స్వామికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు.

దేముడు మానవుల్లే చూసి నవ్వుతున్నాడు. మానవుడు దేముల్లే చూసి భయపడుతున్నాడు.

సింహాద్రి చేతులు వణుకుతున్నాయి. కోపల పాములా మెలికలు తిరుగుతున్న కోర్కె గిట్టారన్న రూపాన బస కొడుతోంది. స్వామి వంటిమీద చెయ్యి వేశాడు సింహాద్రి. రాతిదేముడు మాట్లాడలేదు.

సింహాద్రి గుండెలు చిక్కబట్టుకుని ఒక్కొక్క అలంకారమే వొళ్ళి క్రింది పెట్టాడు. నేలమీద ఉన్న బంగారపు నగలు మెరిసిపోతున్నాయి. ఎగిల్లేని దేముడు, దేమండిలా కనబడడంలేదు. కల్పాల కన్నుల్లేక దేముడు గుడ్డివాడే పోయాడు. సింహాద్రి ధైర్యంగా నగల సన్నిహితుని ముఖానికి ముఖానికి కట్టుకుని, వెనుతిరిగి చూడకుండా బయట

టికిచ్చి, బరులు తీసుకు వెళ్తానని బుర్రకు
వేసి, తాళిచెట్టు గడవ ప్రక్కన పడవేశాడు.

ఇహమీదట ఏం చేయాలి ?

వగలతో ఉన్న సింహాద్రికి దేముడి భయం
జియి, కొన్ని క్రొత్త రకాల భయాలు పెట్టు
కున్నాయి. 'తను తొందరగా ఆ బంగారాన్ని
దబ్బుగా మార్చుకోవాలి. ఎట్లా ?' అన్నదే అతని
తాత్రయమైంది. కొంతసేపటి క్రితం వరకూ
మనుషులకోసం వెలికిన సింహాద్రి ఇప్పుడు మను
షుల నుండి పారిపోతా మనుకుంటున్నాడు. 'బంగ
రాన్ని ఇరియచేసి ఒక్క పెద్ద మనిషి చొరికితే
బావుల్లా !' అతని కింకేమీ అక్కరలేదు.

సింహాద్రి తనకు జ్ఞానమున్న వ్యక్తుల
నందరినీ తలచుకున్నాడు. అందరూ సమాజపు
అట్టుడుగు పిరల్లో జీవిస్తున్నవాళ్ళు ! దబ్బు కంట
పడితే చాలు, పచ్చికుక్కలై పి డేవాళ్ళు ! 'ఉహూ,
వాళ్ళు తాళలేదు. ఇంకా కొంచెం అంతస్తు ఉన్న
వాళ్ళు కావాలి. బంగారపు వ్యాపారం చేసేవాళ్ళు,
పిచి బంగారం వగల చేసేవాళ్ళు—అవును—
అటువంటివాళ్ళే కావాలి.'

సింహాద్రికి వీరభద్రాదారి జ్ఞానం వచ్చాడు.
వగలమూటను జాగ్రత్తగా చంకన బిట్టుకుని
సందులూ, 'నందులూ' తిరిగి అతని ఇంటికి
నెళ్ళాడు సింహాద్రి. అతని ఇళ్ళ తాళం చేయబడి
ఉంది. ఎవరో సాధువులు ఆ ఇంటి అరుగులమీద
విద్ర దాక అటూ యిటూ చొర్రట్టూ పదాలు
పాడుకొంటున్నారు.

సింహాద్రిని చూడగానే "నల్లనియ్య రక్తి
స్తాడు. ధర్మం చెయ్యి తండ్రీ." అన్నాడు వాళ్ళలో
ఒకడు లేచి కూచుంటూ.

సింహాద్రి క్రిమీడతో మంచుని అడిగాడు.
"ఈ ఇంటాయన ఎక్కడి కెళ్ళాడు ?"

"మాకు తెలియదు." మరో మూల నుంచి కర్క
శంగా సమాధానం వినిపించింది.

సింహాద్రి ఇహకక్కడ మంచోలేదు. దానం
చెయ్యలేదు. వగలమూటను పెట్టుకుని రోడ్డు
మీదకు వచ్చాడు. దబ్బు దబ్బు దబ్బు
కావాలి. సీతాలు కళ్ళముందు మెదల్చుకుంది. దబ్బు
కావాలి. దబ్బుంటేనే మందులు. మందులు లేక
పోతే సీతాలు బతకడు. మందులు మందులు....
సింహాద్రి అడుగులు తడబడ్డాయి. తూలి పడ
బోయి రైలు స్తంభం పెట్టుకుని నిలదొక్కు
కుని ఎదురుగా చూశాడు. ఒకే ఒక మెడికల్ సైన్స్,
ఎడమలో ఒయ్యసిద్ధులా, సమద్ర సద్యాన ఉన్న
వాడికి రైలు హాచానోలా, కన్పించింది."

మెడికల్ సైన్స్ ఆసామీ కౌంటర్ ముందు
కూచుని జోగుతున్నాడు. సింహాద్రి ఆ కొట్టు
ముందు కాసేపు తటపటాయించాడు. వగలంతో
ఇంకేకొట్టు తెరిచి ఉండదు. మందు కావాలి.
సీతాలు బ్రతకాలి. ఓ నిశ్చయానికి వచ్చి అతన్ని
విద్రలేపాడు.

"ఇదిగో ఈ గొట్టా లున్నాయా ?"

వినుగ్గా విద్రలేచిన కొట్టుగ్రాయన బేరగాణ్ణి
చూసి మందిహాసం తెచ్చుకున్నాడు. 'చీటి తీసుకు
నిరిశిరించి "ఇవ్వా ?—అర ! ఉన్నాయి ! పెద్దండు
రూపాయలి." సింహాద్రి మాట్లాడలేదు. అసా
నీక అనుమానం వేసింది.

"ఏం, దబ్బులున్నాయా ?" అన్నాడు మహాం
గంటు పెట్టుకుంటూ.

"లేవు." సింహాద్రి నిర్భయంగా చెప్పాడు.

"అయితే ఎందుకూ ఇక్కడ ? వెళ్ళు. వెళ్ళు
ఇదేం ధర్మస్మతంకాదు. మందులెవ్వు."

"కోప్పడకయ్యా !— దబ్బులేవు. బంగార
మిస్తాను."

ఆసామీ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో విప్పారాయి. "బంగ
రమా ?" అన్నాడు ఆ మాటమీద వల్లిపలుకుతూ.

"అవును. ఇదిగో." అంటూ కడియూని నొక
దాన్ని తీసి బయట పెట్టాడు సింహాద్రి. బూటూ
రైలు కాంతితో కడియం భోభుల్లెట్లు మెరు
స్తాయి. సాహుకారు దానిపై పరకాయించి
చూశాడు. సింహాద్రిపై చూశాడు. బంగారం
మెరవడం చూశాడు. సింహాద్రి మూటను గట్టిగా
పట్టుకోవడం చూశాడు. అతని కన్నులు తొడ్డిగా
ముకుళించుకున్నాయి.

"ఉండు. మందిస్తాను. ఇలా. ఇక్కడ
కూర్చో."

సింహాద్రి తోపలకు అడుగు వేశాడు. ఆయన
టెలిఫోన్ ఎత్తబోయాడు. సింహాద్రికి అతని
పీచబుద్ధి అర్థమైంది.

"తనను, తనను పెట్టుకున్నాడు వాడు. తను
పట్టు బడచూడడు. సీతాలుకు బ్యరం. అది బడకాలి."
కడియం చేతిలోకి తీసుకోబోయాడు సింహాద్రి.
వాసి సాహుకారు అప్పటికే ముందుజాగ్రత్తపడి,
కడియం తన చేతిలోకి తీసుకోవడంలో చేసేదిలేక,
అక్కడ ఉండనూ లేక మరుగెత్తి పారిపోబోయాడు.

మరుగెత్తి పారిపోతున్న సింహాద్రిని చూచి
రోడ్డుమీది కుక్కలు అరుస్తున్నాయి. గాలి సుళ్ళు
తిరుగుతూ నవ్వుతోంది. వగలన్నూ తోపలకు
వచ్చిన భర్తను చూచి, బుడిగి కంగారుపడుతూ
"పోలినులా ?" అన్నది, తలుపు చేయటానికి
లేవబోతూ.

"కాదు. వగల."

బుడిగికి అర్థంకాలేదు. "అంటే ?"

"దేముడి గొళ్ళోని. గోపాలస్వామిని." మూట
విప్పుతూ అన్నాడు సింహాద్రి.

"దేముడిమా ?" పడకపోయింది బుడిగి.

"దేముడి సొమ్ము తిన్నవాళ్ళెవళ్ళూ బాగునళ్ళేదు.

వాద్దు మావా !"

వగలను ఒక్కటొక్కటే పేర్చి చూస్తున్న
సింహాద్రి, అర్థంకాక భార్యపైపు చూశాడు.

"మనిషి సొమ్ము మనిషి తినొచ్చు మావా?
దేముడి సొమ్ము మాత్రం మనిషి తినకూడదు."

ఉండి ఉండి సీతాలు అటూ యిటూ చొర్ర
తోంది. జ్యూవానికి అగలేక బిగ్గరగా మాటల్ని
తోంది. మధ్యమధ్యగో కంపదస్త్రించి. 'నాన్నా !
నే నొద్దంగను కాన్నాన్నా ! నాన్నా, నే నొద్దంగను
కాన్నాన్నా ! మా నాన్న నెందుకు పెట్టుకున్నారా ?
—వదిలిపెట్టండి. నాన్నా ! అమ్మా ! అమ్మా !
సువ్వయినా చెప్పడే."

బుడిగి పిల్లి తలను వళ్ళోకి తీసుకుంది.
సీతాలు మొహం నల్లరింగుకు మారుతోంది. పెద
వులు ఎండి ముళ్ళు బారుతున్నాయి. శరీరం ఉన్న
నుండంతా ఉంది.

"మావా ! వెళ్ళు. దేముడి సొమ్ము దేముడికి
ఇవ్వేయ్ ! అట్లా చేయ్ మావా !" బుడిగి కంఠం
డింగు ఉంది.

సీతాలు వళ్ళు దిల్లడన నికి తిరుగుతోంది.
వేళ్ళు వెంకర్లు పోతున్నాయి. ఉన్నట్టుండి
సీతాలు కళ్ళు తెరిచింది. సింహాద్రిని చూసి
"నన్నా !" అంటూ సంతోషంతో లేవబోయింది.
లేవలేక తల క్రిందికి వాల్చేసింది.

"అమ్మా ! సీతాలూ—వచ్చావే, వగలట్టు
కొచ్చా, నువ్వెట్టుకుంటావని, నా అమ్మలా అచ్చిం
దేమిలా ఉంటుందని, ఇదిగోనే, ఇటు—
ఈ కడియం..." సింహాద్రి కంఠం రుద్దుపైంది.

సీతాలు బంలేని గాజుకళ్ళని ప్రక్కకు త్రిప్పి
లేక త్రిప్పింది. ఆ వగలను చూసి ముందుగా
ఎంతో సంతోషపడింది. చేతిలో పుర్చించి ఆనం
దించబోయింది. మళ్ళీ ఏదో జ్ఞానం వచ్చి చెయ్యి
వెనక్కు తీసుకుంది.

"ఇవ్వక్కడిమి ?" మాతిలో నుండి మాట
వినిపిస్తోంది. సింహాద్రి సమాధానం చెప్పలేదు.

"ఎత్తుకొచ్చావే కదూ ?" ఆ తండ్రి తల
వాలచుకున్నాడు.

"ఇది ఆ గోపాలస్వామి వగలు. కాదూ ?"

అటువగ లిద్దరూ ఆశ్చర్యంతో ఒకటయ్యారు.

"నే నెవ్వోసార్లు ఈ గుడికి వెళ్ళాను." సింహాద్రి
కూతురుపై చూడలేకపోతున్నాడు. సీతాలు కళ్ళ
నుండి సంతకధారగా పిళ్ళ కారిపోతున్నవి. "మా
నాన్నా దొంగ. దొంగ కూతుర్ని నేను." చేతులు
కొట్టుకొంటున్న సీతాల్ని చూడి బలహీన
మోతోంది.

సీతాలు పిల్లి చూసి, భర్తను కుదుపుతూ
అన్నది బుడిగి. "ఎళ్ళు మావా ! ఆ వగలా దేముడి
కిచ్చి రెండు శంపలా వాయించుకో. ఇంకేముడూ
శానని నేను ఒట్టేసుకో. పిల్లదాన్ని వాక్కుతో
నెప్పాడు చేస్తాడు. దానికి తెలివి ఇందుకే వచ్చింది."

సింహాద్రికి లీలగా అంతరాంతరాళంలో వో
అనుమానం వేసింది. దేముడి సంగతి ఎట్లా
ఉన్నా, తను అంతుకుక్రితమే వో పిల్లదానికి నూకలు
లేకుండా చేశాడు. ఆ పునురు తగల్గేదా కదా ?
"అలోచనేటి మావా ? పిల్లదాని పేదాం
మాడు. దానికన్నా బంగార చెంకన్నా ఏకు ?"

సింహాద్రి లేచి మంచున్నాడు. అతనిలో సమస్త
అవేగం మాడకాలేదున్నాయి. గుమ్మండాకా వెళ్ళి
మళ్ళీ వెనక్కు వచ్చి, భార్యతో అన్నాడు. "ఇదిగో
పిల్లదానిమీద ఒట్టేసి నెప్పన్నా ! దానికోసం
దొంగతనం మానేస్తున్నా."

బుడిగికి అర్థంకాలేదు. ఆ మాట. "ఎందుకూ ?"
అన్నది. అని, "చేటి సంగతి పరే. ఇన్నాల్లి సంగతి
మాడు. ఎందు వగల దేవుడి కిచ్చేసి శంప
లేసుకో." అన్నది మందలింపుగా.

సింహాద్రి సమాధానం చెప్పకుండా ఆ వగల
మూటను తీసుకుని, అన్నవంకర్లెగ్గా, తన
జీవితంతా ఉన్న పండులగుండా నడుచుకుంటూ
గోపాలస్వామి ఆలయం దిగ్గరికూ చేరుకున్నాడు.
ప్రకృతి ప్రకాంతంగా పుణ్యస్థిలా కన్పి
స్తున్నది. వెళ్ళేపై నుండి వర్షంతా పడుతున్నది.
ఇళ్ళలో ఏడలు విద్రపోతున్నాయి.

అజీర్ణము
వల్ల ఎందుకు
బాధ పడతారు?



హ్యాలెట్స్ మిక్స్చర్

వాడి త్వరగా నివారణను పొందండి

ఎడతెరిపిలేని పని మరియు చింత జీర్ణ శక్తిని చెడగొట్టి ఆకలిని పోగొట్టి మందకొడితనాన్ని కలిగిస్తాయి. హ్యాలెట్స్ మిక్స్చర్ అతిత్వరగా చిర నివారణను కలిగించును. కడుపులో ఇది రక్షణపూతగా ఏర్పడుతుంది. బాధ కలిగించే అస్థు రసములను నరికేసి తిన్న ఆహారము జీర్ణించుటకు ఉపకరించును. హ్యాలెట్స్ మిక్స్చర్ చంటిపిల్లల జీర్ణశక్తిని రోగములకు కూడా మంచిది. విరేచనములకు నల్లమందు కలిపిన హ్యాలెట్స్ మిక్స్చర్ ను వాడండి.

హ్యాలెట్స్ మిక్స్చర్ జీర్ణ శక్తికి ఉపకరించును.



C. I. హ్యాలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ 86/A నయిదువ్వ నాయక్ స్ట్రీటు, మద్రాసు-3

JWT/CJH 2820 A

పూజారి ఇంటివైపు చూశాడు సింహాద్రి. అది నిమగ్నకు నిరతిస్తున్నట్లుగా ఉంది. దేవాలయం గడవదగ్గర తన పడేసిన తాళం చెవుల కోసం చూశాడు. ఇంకా అది అక్కడే ఉన్నాయి. "హీహీ! ప్రసవమంతా దొంగలయం జాడన్నమాట! పెట్టిన వస్తువు పెట్టినచోట ఉంటున్నది. అందులో ఎంత భరోసా ఉన్నది!"

వాటిని తీసుకుని, తలుపులుతీసి, రోపలకు ప్రవేశించాడు. ప్రవేశిస్తుంటే ఈసారి భయం వెయ్యలేదు. సంతోషంగా ఉంది. గర్భస్థుడి తల పురు తొగి, గోపాలస్వామి వస్తువులున్నట్లు కనిపిస్తున్నాడు. సింహాద్రిస్వామి ముందు, ముంగళ మీద కూచున్నాడు. "తండ్రి!" అన్నాడు. చేతులు జోడించి. "ఇంక వే దొంగతనం పెయ్యను. మా అమ్మల్ని కాపాడు. ఇయ్యో వీ నగలు, ఒక్క కడియం మూత్రం—అప్పుడు సామీ—అది అడు కొట్టేసినాడు, నన్ను మోసం చేసినాడు—నాను తప్పుపేయలేదు. నీకు అంతా తెలుసు. నన్ను రిచ్చించు సామీ!"

సింహాద్రి హృదయం సంతోష తరంగ సంభరితమైంది. అతనికి తన శుచి అయినానన్న భావన కల్గుతోంది. ఆ నగలన్నీ గోపాలస్వామికి అంకరించానివిన్నోంది. వెనక్కు చూశాడు. ఎవ్వరూ లేరు.

సింహాద్రి, బంగారు మురళిని స్వామి హస్తాల మధ్య పదిలపరిచాడు. హారాలు నల్లనయ్యే మెడలో వేశాడు. వీతాంబరం మొలకు చుట్టి, మామిడి పిందె మొలతాడు దానిపై అలంకరించాడు. అతర్వాత తలయెత్తి కన్నులవండువుగా స్వామి నిజ దర్శనం చేసుకున్నాడు. "ఎంత అందంగా ఉన్నావు సామీ! నీ నగలు దొంగిలించను" అనుకున్నాడు తెనుల వేసుకుంటూ. ఆ తర్వాత వంగి, పాదానికి కడియం వెయ్యబోయాడు.

వెనక్కు చప్పుడు.

ముంగళమీదకు వంగి ఉన్న సింహాద్రికి అలంకరిస్తున్న చేతుల క్రిందగా కళ్లకు ధనుస్సులుచేసి వెనక్కు చూశాడు. మనుషులు పురుగుల్లాగా, పుట్టుగోడుగుల్లాగా, అశల రూపాల్లాగా, నల్లగా కోపంగా, పాపంగా కన్పించారు. హతాత్తుగా లేచి మంచున్నాడు.

"పట్టుకోండి. పట్టుకోండి. దొంగ. దొంగ. దేముడి సొమ్ములు దొంగిలిస్తున్నాడు. వెధవ స్క్రిందల్."

సింహాద్రి తలఎత్తి చూశాడు. ఆ కళ్లలో అకలి, కోపమూ కన్పించాయి జనంతో అతన్ని తిట్టినవాడికి. సింహాద్రికి తనను తిట్టిన ఆ పెద్ద మనిషి మొహం పరిచయమైనదిగా కన్పించింది.

జనం కర్రలతో, రాళ్లతో ముందుకు వస్తున్నారు. వెనకనుంచి పూజారి మాటలు బాధగా వినిపించాయి.

"సువ్వా!—అయ్యో, ఎందుకు చేశావని?"

సింహాద్రి, పూజారిని చూసి జవాబు చెప్పటానికి తడబడ్డాడు.

పూజారి, గోపాలస్వామి వేపు చూశాడు, "ఏమిటి స్వామీ? ఇదంతా!" అన్నట్లు. పూజారి దృష్టి

జైలు

స్వామి పింఛముపైనుండి వక్షస్పై వైపుకు, వక్షస్పై నుండి కటిమీదకు, కటిపై నుండి పొదాగ్రములపైకి మరలింది. పొదాలను చూసి ఆయన కంగారుపడ్డాడు. ఒక పొదానికి మాత్రమే కడియం ఉన్నది!

పూజారి ఉచ్చైస్వరంతో అన్నాడు. "స్వామి రెండవ పొదానికి కడియం లేదు."

జనమంతా 'కడియం, కడియం' అని అరవడం మొదలెట్టారు. అరుస్తున్నవాళ్లలో మరింత పెద్దగా అరుస్తున్న పెద్దమనిషివైపు చూశాడు సింహాద్రి. ఆ మొహం అతనికి మెల్ల మెల్లగా జ్ఞానకం వచ్చింది. ఆ మొహం 'తన దగ్గర నుంచి కడియం దొంగిలించిన మెడికల్ డిప్యూ యుజమాని!"

సింహాద్రి కళ్లు కోవంతో ఎర్రబడ్డాయి. పిడికలి బిగించి, లేచి నుంచుంటూ, "వేసుకాదు ఆ కడియం దొంగిలించింది" అంటూ అరిచాడు పెద్దగా.

"దైవసాన్నిధ్యంతో అబద్ధం చెప్పకు నాయనా!" వెనకనుంచి పూజారి స్వరం బాధగా ధ్వనించింది. "ఆ కడియం అక్కడ పెట్టు."

"నా దగ్గర లేదు. అడో! ఆయన దగ్గర ఉంది—ఆ మందుల కొట్టాయన దగ్గర." చూపులతో, వ్రేళ్లతో నిర్దేశించాడు సింహాద్రి.

"అ బ ద్దం" మెడికల్ డిప్యూ యుజ మాని వజికిపోయాడు. అది కోవంతో అనుకున్నారు జనం.

"నే వే గారవంతో బ్రతికేవాణ్ణి." "అవును!" జనత వంతబికింది.

"నామీద పిడికే కోసం." "కాదు?!" జనత తలూపింది.

"మందు తిమ్మన్నాడు." డిప్యూరిమ్మన్నాను. ఇస్తానని ఇట్లా వచ్చాడు. అప్పుడే అనుమానం వేసింది. వేసే, వాడెంటి ఇట్లా వచ్చాను. అందుకని" "నిజం. నిజం. నిజం. నిశ్చయించే నిజం. వాడే దొంగ" జనం సముద్రంతా రోద చేసింది. 'దొంగ' అన్న పేరుతో ఆలయం ప్రతిధ్వనిస్తోంది. "దొంగతనం చెడ్డది నాయనా!" పూజారి జాలిగా అంటున్నాడు.

"నాను దొంగని కాను.... నాను దొంగను కాను." సింహాద్రి గింజాకుంటూ అరిచాడు.

"కాకపోతే దొరవా?"

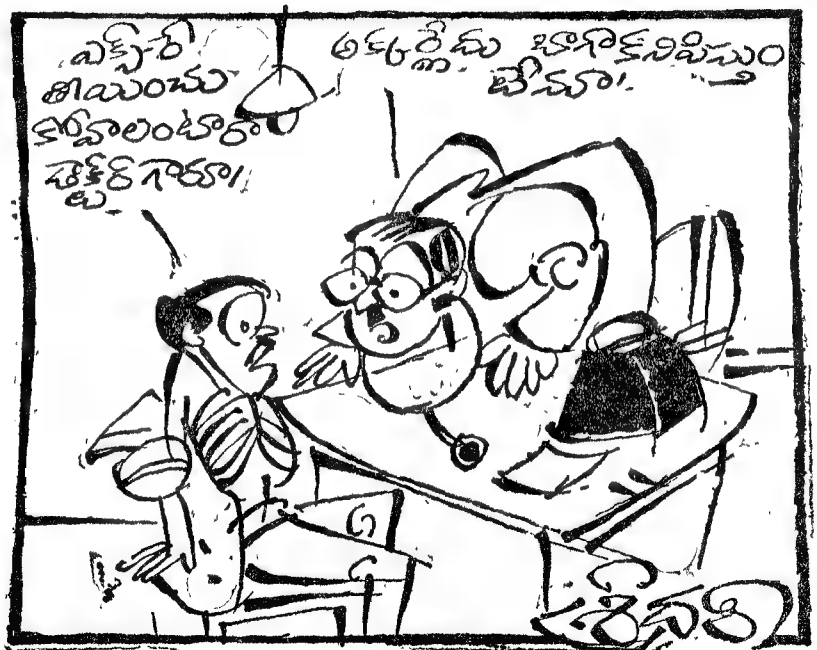
"అవును. దొర్లే. మీరూ నిజంగా దొంగలు."

■ మాటతో ఇరవై చేతులు పైకి లేచాయి. పది కర్రలు సింహాద్రి అలమీద పడ్డాయి. "దేవుడా! తప్పు సేసినాడు నన్నువ్వు రచ్చించలేదు. మనిషి మారివస్తాడు వన్ను సేస్తూనావు సూక్ష్మ న్నావ్. ఇదేటి నాయం!?" అనుకుంటూ స్వామి పొదాల దగ్గర సింహాద్రి పడిపోయాడు. పడిపోతున్న వాడికి బుడిగి ఏడుస్తూ కళ్లలో మెదిలింది. సీతాలు కళ్లలో ప్రాణంలేక కనబడింది.

బలివి వచ్చి కోర్టులో జడ్జిగారి దగ్గర బోసుతో నిల్చున్న సింహాద్రికి, మెడికల్ డిప్యూ యుజమాని తనకు వ్యతిరేకంగా పాక్ష్యం చెప్పడం కన్పించింది. "పెద్దమనిషి పాక్ష్యం!" పేలవంగా, జీవన పత్యం తెలుసుకున్నవాడిలా నవ్వాడు సింహాద్రి. ఆ నవ్వును అంగీకారంగా తీసుకుని రెండుప్పర వెలుల కితివ శిక్ష విధించాడు న్యాయాధిపతి. శిక్షపడి మళ్ళీ సెంట్రల్ జైలులోకి వస్తున్న సింహాద్రిని చూస్తూ అన్నాడు వార్డరు.

"మొన్నేకడుట్రా నువ్ వెళ్లింది?"

"అవును. మొన్నదే జైలులోకి వెళ్లాను. ఇవ్వాలే విడుదలై వచ్చాను." అన్నాడు సింహాద్రి సీతాలును తల్చుకుంటూ, బుడిగి నిగూర్చి బాధ పడుతూ, రోకోమీద కనితో.



కొత్త సిరియల్ ప్రారంభం :

నంబంగాలు నన్నజుజులు

ఆవసరాల తామక స్థానాలు

గాగాదాదర్



‘వసుధ సుఖజల్లు మానవ వనము నందు
కొన్ని విలువైన విరులైన కోపి తెచ్చి
నీదు పాదాల ముంగిట నిలిపి తేని
ధన్యమైనట్లు జననము తలకు దేమ!’

ఆ సాయంకాలపు సీరెండలో
కూచుని నాకిష్టమైన వైపద్యం వదే
వదే చదువుకుని పరవశించి
పోతున్నాను.

ఏమిటో! అలా ఆలోచిస్తూంటే
నామనసు ఏళ్లకొద్దీ పెనక్కి పెల్లి
పోతుంది. కలిగిన సందిగ్ధాలనాలో
జరిగిననంచలనాలూనిన్నా మొన్నా
జరిగినట్లు అనిపిస్తోంది. నిజానికి నా
మనోవ్యధలకి కారకులు దుర్మార్గు
లెవరూ కాదు పైగా నాకు కావల
సిన వాళ్లంతా పువ్వులంత సున్నిత
వృద్ధయులు. కాని ఎన్ని రకాల
సుమాలో అన్నిరకాల సువాస
నలు. అందుకనే నా గడిచిన దశాబ్ద
చరితం పలువిధ పరిమళభరితం.
అర్థమైన వాళ్లు ఆఘ్రాణించ గలు
గుతే అంతకన్న అనంద మేముంది!

నా పదిహేనవ ఏట మేమి పేర్లు పారం చదువుతూం
డగా మాబాబ్బ చదువు మానిపించేస్తానన్నారా. వేసే
కాదు, నాతోపాటు అప్పయ్యకూడా వాళ్లుగారితో
హోదా హోరీ వాదించాడు.

‘దాన్ని చదువు మానిపించి పెళ్లివేద్దామని ఎందు
కంట తొందర పడతారు ? ఇప్పుడేమంత వయసు
మించి పోయిందని? కళ్ళూ మసమూచిపి దాన్ని లోకా
స్థంలో చూసుకోవలసిందే. ఎప్పుడూ తగిన సంబంధం
వస్తే అప్పుడే మానిపించేయ్యవచ్చు. అవతలి వాళ్ళ
కిష్టమయితే అలా పిడిగించివా తప్పులేదు. అదికీ
ముందు మానిపించేయ్యడం చేసికీ ?’

వాడు నాకంటే అయిదేళ్లు పెద్ద. మాయిద్దరి
మధ్య పెళ్లిపుట్టి పోయిందట. నాకు ఏడది ఉన్న
ప్పుడు మాయిద్దరికి పదిలి అమ్మ పోయిందట. మాయి
ద్దరికీ మధ్య వామ్మెప్పుడూ రావాలేదు, మేము రాని
చ్చిందేలేదు!

‘పదినిన్నా కూచుంటే ఏదో జరిగిపోతుందిగా
అని సంబంధాలు వెతకడం అలా అలా అలస్యమై
పోతుంది. పిల్ల ఇంట్లో ఉన్నదానివేరు. మన కళ్ళెదు
రుగా కనబడుతూ ఉంటే.....’

‘...కంటో నలకలా గగగరలాడు తూంటుంది
కాబోలు ఎప్పుడంటి అవతల పారేద్దామో అని
పిన్నాంటుంది కాబోలు. తెల్లారగట్టే లేచి ఇంట్లో
వసంట్టి వేళ పట్టుని చేసి దానిమట్టుకది బడికి
వళ్ళొమ్మంటే మీకేం అడ్డొచ్చింది ?’

‘ఒకే దాని పంకతి అబాధ్యతా వానికని పివికావు.
వివ్వనడు సలహా ఇవ్వవచ్చాడు?’ అని నాన్నగారు
కోపంగా, విసురుగా అక్కమంచి వెళ్లిపోయారు.
అప్పయ్యతో అబ్బానా,

‘మామూలు మాటకే వాస్తవమందు బడిపేవాడివి,
ఇవాళ పికింత ధైర్యం ఎలా వచ్చిందిరా అప్పయ్యా?’

‘చేకపోతే ఏమిటే ఒళ్లు మండిపోతూంటే.....
అప్పట్టు ఒకే మంజూ, ఈవెలాఇరులోగా పికితం
పైన్ తో పుచ్చుకుంటారుగదూ, వాడగ్గర పిమ్మంది
కట్టిన వస్త్రంనుండు. వాన్న ఏం చేస్తారో?’

వాన్న అవక్కనే ఉండి మామూలు వింటున్న
దని మావోకరు అప్పన్న చేసిన పంజ్జనా అప్పయ్య
అందుకోలేదు. వాళ్లుగారు రుద్రాకారం దాల్చేరు.

‘అలాగలాగే.... కట్టిన వస్త్రా వస్తే, దీన్ని
ఆ బడితో రాటుకి కట్టిన వస్త్రా వస్తే.... ఇదెలా
చదువుతుందో వేరూ చూస్తాను. ముందుగా వాడ్నా
స్థరుతో మాట్లాడి అన్ని కాగితాలూ అప్పచే పట్టు
కోచ్చేకాను. గార్డియన్ పంకం లేకుండా మవ్వం
చెయ్యగలవో వేమా చూస్తాను’

అప్పయ్య విసురుగా అక్కబిల్లించి పెళ్లిపోయాడు.
నాన్నగారు నా వైపు మింగినట్టు మామ్మా పెరి
ట్టోకి వెళ్లి పోయారు. చిన్నప్పట్నుంటే మమ్మల్ని
అడించి పెంచిన మా అప్పన్నా వేమా అక్కడ
మిగిలేం.

‘అయినా అమ్మాయిగోరూ.... ఆ పెద్ద పేద
పికి ఎతిలేకంగా తనదికి మార్తరం అంతగా నడువు
వీడ బెను ఎందుకండి ? నడువుకుని దాటమ్మను
తారా, బరిపెస్తారా ?’

మేమి జవాబు చెప్పలేదు. చెప్పలేను కూడా.
పక్క గదిలోకి వెళ్లి పడక్కుర్చీ మీదకూం
బద్దాను. అంటులేని విద్యవేర్చి అవలమైన మానవ
పేద చేద్దామనే ఆలోచన నా కెప్పుడూ లేదు గాని
ఏదో చెప్పలేని పిపిపా, వివరించలేని తపాతూ అలా

శ్లాగుంపై ఒకటి ఒకటి మోడలున్నట్లు ఎక్కువన్నట్లు ఎక్కి ఆ చివర విలబడి కింద ఎలా ఉంటుందో యాదానో పిచ్చి ఆ రోజుల్లో మరి ఎక్కువగా ఉండేది. చదువుమీద వాకు ఇంతగా గురి కుదరదానికి—ఇంట్లో అన్నయ్యతో పాటు— మాకు ధర్మ పిఠంకో ఇంట్లోను చెప్పి మండరమ్మగారు కూడా కొంత వరకు కారకులానుకుంటాను. అంత చిన్న తనంలోనే ఇంట్లోని పాఠశ్రవణం మీద విశేషమైన అభిమానం కలిగిలా చెప్పడామె. దీక్షెన్ను వరలత మీదా, మిల్టన్ వద్యం మీదా రోజుల్లో అంత అచ్చితమైన అభిప్రాయం ఏర్పడకపోయినా అప్పుడొక్కొక్కప్పుడు తెలియనా తెలియక కనిపించసరమేమో అని ఇప్పుడు దిప్పుదనిపిస్తూ ఉంటుంది. పాఠం అటలా చెప్పి అమె పాఠశ్రవణం అందరికీ రాదనుకుంటాను. ఒక పాఠ అమె ఎవరికో అటోగ్రాఫ్ రాసిస్తూంటే చూశాను.

‘చదువు చదువు చదువు
చదువు కల్ప తరువు’

ఈ అక్షరాలు ‘పీఠాక్షరాలు’ కావు. వా మన ముఖం చెరగని శిలాక్షరాలు. వాన్ను మానిపించేవివా ఇంకా ఎలాగైనా ప్రైవేటుగా కట్టించాలని అన్నయ్య ప్రయత్నిస్తూనే ఉండేవాడు. ఈ ఇద్దరు అభిమానస్థుల మధ్యా పడి వేసు నలిగి పోయేదాన్ని. చదువుకోలేక పోయానన్న వ్యధకన్న అప్పుల అభిప్రాయ భేదాలకు కారకులాయాను గదా అనే చింత నన్నెక్కువ పడింది. కాని కాంపురుషుడు చేసే పరిష్కారాలు పూహలీతంగా ఉంటాయి.

‘ఒరే, పితో మాటాడాలి ఇలాదా’ అన్నారు వాన్ను ఒక రోజు అన్నయ్యతో. నేను గదిలో జడ అల్లు కుంటున్న దాన్ని గుండ్రం కొట్టు కూంటుండగా ఇవతలి కొచ్చాను. వాన్ను ఎప్పుడో గాని అలాచివరకు. ‘చూడూ, దీనికి పదిపాటా వెళ్లిపోతున్నాయి. ‘.... అంటే వదవోలా వస్తాయన్నమాట.’

‘అంత వేరొకోళంగా ఉండన్న మాట. బాధ్యత ఎరగని పసిగుడ్డువు, పితో వాకేం గాని, నే చెప్పింది

జాగ్రత్తగా విను. ఎంతో ప్రత్యుత్సాహం చివర కనిపించ మూడువేలయినా ఇస్తేగాని సంబంధం కుదిరేలా లేదు. పై ఖర్చులు ఎలా లేదన్నా ఓ వెయ్యి రూపాయల దాకా అవుతాయి.’

అన్నయ్య ఏదో అందామనుకున్నట్లున్నాడు. కాని వాన్ను మొహంతో విడిచి చేతులు చూపి అగి పోయి ఉండాలి.

‘వేమో అడవిల్లని కన్నవాణ్ణి, కన్నలతో పాటు కట్టాలు కూడా ఇచ్చి సంపదం ఎంత కష్టమో నేను పూహించగలను. కాని ఏం చెయ్యను ? వేత్యవాయజగార అమ్మాయి అలిమెలు మంగ ముని మన్న చూశావ్ లేదో, వెల్లగా బాగానే ఉంటుంది. అతనూ లేనివాడేగాని ఈ మధ్యనే ప్రాచి దెంటు పండు అయిదువేలు వచ్చిందట. అలా ఏకం కట్టుంగా ఇచ్చేస్తానన్నాడు. దాంతో దీని పెళ్ళయి పోగా చిల్లర అప్పులేవేదా ఉంటే తిరిపిస్తాయి కూడా. ఇదే బా అట. నువ్వేదా అన్నీ. కాదనకు బాబూ.’

వాన్ను ఎంత వేమందిగా బాధగా చెప్పేరో అన్నయ్య అంత త్వరగానూ కఠినంగానూ జవాబు చెప్పి అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయాడు.

‘ఇప్పట్లో పెళ్లి చేసుకోవడం నా కిష్టం లేదు. చేసుకున్నా కాలే కట్టుం పుచ్చుకోడం నా కిష్టం లేదు. మాట మళ్ళీ రెండోపారి మీ నుంచి వినడం నా కనలు ఇష్టంలేదు.’

ఈ మాటలే అన్నయ్య ఇంతకంటే సరసంగా చెప్పి ఉండవచ్చు. తనుఅన్నివిధాల చెప్పినా వా చదువు వాన్నగారు మానిపించెయ్యడమే వాడికి ఆయువ పట్ల ఇంత దురభిప్రాయం కలిగించిందేమో! అయినా ఈ కాలపు అడవిల్లం చదువు గురించి వాన్నగారి అభిప్రాయాలుగూడా అంతగా తోసి పారేయ్య వలసి నని కావు మరి!

‘ఒక ఉద్దేశమంటూ లేకుండా ప్రభుత్వం కనీస రృద్ధి తోచూసే విధిన్న విద్య విధానంలో కొట్టు కుంటూ తేలికగా పైకి తేలిపితున్న అర్హకులైన

మొగలగ్నాచారుగారితోనానానికి సంబంధం లేకాదువులె మన మాతృ మూర్తులకి మాత్రం ఎందుకు ? వీరాశి రుచుల్ని రెచ్చగొట్టి వయసుతో ఉన్నవాళ్ళని ఇంట్లో ఉన్నా పైకి ఈడ్చి మానసికంగా చిత్రపథ చెయ్యడానికి చిత్రాలూ, చిత్రక పట్టడానికి పత్రికలూ చాలు. క్రమశిక్షణ లేని గురువులుగల పాఠశాలల్లో చేరి అడవిల్లలు కూడా అవ్యయమై పోవడం దేనికి ?

ఇంతటి పూట విమర్శకి అన్నయ్యతోపాటు నేనూ అవుననలేనుగాని వాన్నగారి అంతర్గతంలోని అనలు కారణం నేను ఊహించగలను. ఇలా ఏదోకా కారోణ గడిచిపోతే ఓ టేబుల్కోటేడు మీదపడి అడవిల్లక పెళ్ళిళ్ళు వెనక బడిపోతాయని.

అన్నయ్య అలా జవాబు చెప్పడంతో వాన్నగారు మరి క్రుంగి పోయూ రుమకుంటాను. మొహా మెత్తి వాడెప్పు సరిగ్గా చూడడం మానివేశారు. చిత్రా భోజనాలవిషయంలోగూడా అయిన చాలాఅక్షర వహి మున్నట్లు అనిపించి వామనమ్మ చివుక్కు మనేది అనలే అది మావెయ్యడంవల్ల ఏమీతోచెడికాదు. వాన్ను చూస్తే రోజురోజుకీ నిరుత్సాహంగా నిరసంగా కనిపించేవారు. రోజులు దుర్భరంగా విత్పల్లంగా గడిచెమి ఒక్క అన్నన్నతోతప్ప మాతో మాటాడే వారేకాదు. ఒకదాడు వాడువాన్నకి కాళ్ళుపట్టడానికి వచ్చాడు.

‘అదేమిట పెద్దయ్యగారూ, అరిపాదాలు అంతవిచ్చ గా ఉన్నాడే ?’వాన్ను వాడికేం జవాబు చెప్పలేదు. కొంచెం పేపు అగి అవ్వారు.

‘అప్పన్నా’

‘ఏం పెద్ద య్యడోరూ,’

‘పిళ్ళకి లోకజ్ఞాన మన్నది లేదురా. ఎలా చితుకు లారో ఏమిటో వాకర్తం కావడంలేదు. నేను ఉంటావో ఉండవో. నువ్వేదా చివరదాకా పిళ్ళని కుప్పిట్టుకు ఉంటావా అన్నన్నా ?’

‘ఏమిటి బాబూ ఇయాల అలాపెలవిత్తున్నారో? అంటూ వాడు వలవల ఏడ్చేతాడు. వాకూ కప్పిళ్ళు అగలేదు.



“ఏం చెయ్యనున్నా? ఎలాచూచినా సామెతలు కుదుట పడటం లేదురా! మీ పెద్దమ్మగారు ఇంతంత పనిపెట్టి వా కంతానికి చుట్టబెట్టింది. ఎలా పెద్ద వాళ్ళను చెబావో ఏంపెట్టి పెంచావో భగవంతుడికి తెలుసు కాని నీళ్ళు పెరిగారని నాకనిపించటంలేదు. ఉత్తి అవసాయకులు. ఇంకా పనిపాపం పట్టుదలలు. నీళ్ళని కూస్తే నాకేవిధమైన నీళ్ళరం కలగడంలేదురా అప్పున్నా! బీదరికం, వార్త క్యం నావికాన్ని నశింపజేస్తున్నాయి. నారెండు కళ్ళూ అనుకున్న వానిల్లో వాచూట విసనప్పుడు వాకింక ఈ ప్రపంచంలో మిగిలినదేమి ఉనిపిస్తోంది!”

ఈసారి వాన్నగారే ఏడ్చేశారు. మేలు పచ్చి చెప్పి తాడినా అగలేదు.

అనాయంకాలం మలినమైన పంపన్నతో పెరట్లో మొల్లపందిరి బుగ్గర నిలబడ్డాను. అంతకుముందే వాన్నగారి టెంపలేతరు చూశాను. డీనికేడ్ వెంటనే చెప్పేగాని వాకేం తోచెలాకనబడలేదు. అడుగుల చప్పుడు ఇటు తిరిగిచూశాను. అప్పున్న. అప్పకోలు పోయి పట్టుంది వాడి మొహం.

“అమ్మాయిగోరూ కానా పెప్పిల్లంది తనరతో ఏం అనుకోరుగదా?” నేనేమంటాడలేదు.

సంపంగలూ...

చిత్రంగా వాడవైపు చూశాను. పాపుగంటపేపు ఏమిటో నోణుక్కున్నాడుగాని పుష్పంగా ఒక్క ముక్క వోటంటు రాలేదు.

‘నాను తనరకేటి పెప్పగల్లు నా ఎర్రగని! నాన్న గార్ని మాత్రం రచ్చించు కోండితల్లీ ఆ పేనం కానా కట్ట పడి పోతాంది!’

కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఒక నిశ్చయానికి వెంటనే వచ్చేస్తేగాని నామనసు కుదుట బడలేదు. ఆరాతి వాన్నగారికి కాస్తనిద్ర పట్టేక అప్పుయ్య గదిలోకి వెళ్ళేను. వాడేదా చదువుకుంటున్నాడు.

‘ఏంరా, నిన్నమాటడగదా?’ వాడు ఆశ్చర్యంతో ఇటు తిరిగేడు.

‘నాకు ఓ చదువ లేదు. ఓ పెళ్ళా, లేదు. ఒకరి మీద ఒకరు పంతాలు వేసుకుని ఇలా వంటదానిగా, ఒంటరిదానిగా ఎన్నాళ్ళు వాట్రతుకు వుధా చెయ్యడంబుకున్నారా?’

‘ఇదివీకు పుట్టిన బుద్ధా, వాన్నగారి ఉపదేశమా?’

‘అంతేనన్నమాట, అయితే ఇకచెప్పనులే’ అని ఇన తరికి వచ్చేమూంటే ‘చెల్లీ, చెల్లీ’ అని వా వెంటబడి

చెరినంతానా సామెతలపట్టుకు పెట్టెట్టాడు.

‘ఓ అమ్మ ఉందనా, అక్కఉందనా నీతోకాక మరెవరితో చెప్పుకోను?’ అన్నట్టున్న నా చూపు తోని భావనాడే చదువగలదనుకుంటాను నేనూ అప్పుడే వాడి మొహంలోకి చూశాను.

‘చెల్లీ, పెళ్ళిచేసుకుని అత్తారింటికి వెళ్ళిపోదా మనుకుంటున్నావా? నన్ను విడిచివెళ్ళడం నీకు సాధ్యమే ననుకుంటున్నావా?’ అన్నట్టున్న వాడిచూపుతోని భావం నేనే చదువగల ననుకుంటున్నాను. ఇద్దరం ఒకేసారి తలలు ఒండుకు కళ్ళిళ్ళు బుడుచుకున్నాము.

అమ్మ కూడా లేకపోవడంతో చిన్నప్పట్టుంటి మేమిద్దరం మరలత దగ్గరగా పెంగేం. వేను ఆడ పిల్లలతో చింతిక్కులాడుతూంటే తాటి ప్రమాదాన పిక్కి ఎగిరేసి పట్టుకుంటూ వాడూ మాతో అటు తయారై పోయేవాడు. వాడు అవీధి మొగిల్లలలో క్రికెట్ అడుతూంటే పరికిణీ గోపిపాసికట్టి, పెద్దా పెరక్కలా జడముడేసి వేనూ పోజరై పోయేవాన్ని. ఇక అట మొదలెట్టేందగ్గరనుంచి వాడూ వేనూ చెప్పి తాడుకోని క్షణముండదు. అటుకి కూడా ప్రేలింగనూ పుల్లింగనూ ఉండని చెప్పడానికి మాకెవరూ లేరు. మాకెవరూలేరని మేమెప్పుడూ విధానించింది లేదు!

వేను వాడితో ఏంచెబుదామని అక్కడికి వచ్చానో జ్ఞానం చెనుకునే సరికి పదినిమిషాలైతే పట్టి ఉంటుంది.

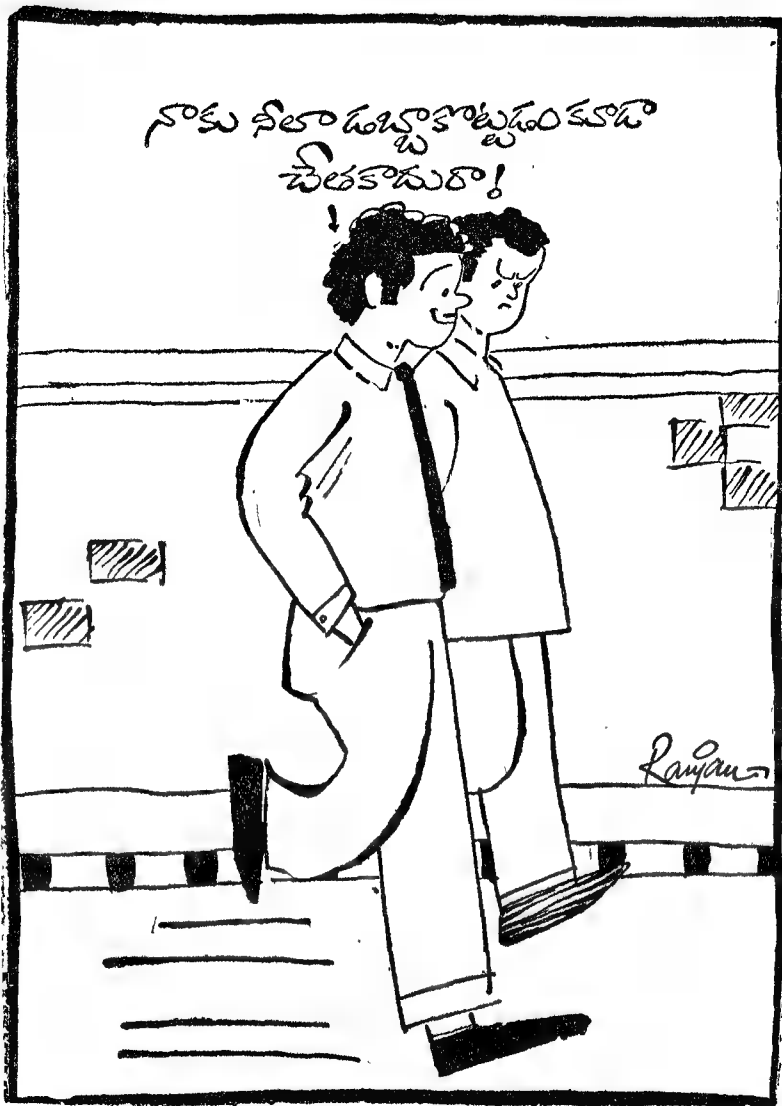
‘వాన్నగారి మనస్సు అంతగా కష్టపెట్టే మనం సాధించేమాత్రం ఏమిట్రా అన్నా? నువ్వెనా నే నైనా పెళ్ళిచేసుకునే వయసు లేనంత చిన్నపిల్లలం ఏమీకాదు. ఈ దుఃఖంతో ఈయన ప్రాణంపోతే మనం బతికున్నాళ్ళు ఏడ్వవలసి ఉంటుంది. అకటి కూటివళ్ళ అదిర్కాలు ఎన్నాళ్ళు నిలుస్తాయి? నువ్వే ఆలోచించు’

అని ఇవతల కొచ్చేశాను. అంతకున్న ఏం మాట్లాడానో నాకేం తోచలేదు. ‘పంపుంలో నైతిక పరివర్తన కలగాలంటే సంఘాలూ, ప్రణాళికలూ, బిల్లులూ సాధించేది ఏమీ ఉండదు. ధనిక వర్గాల చూడ యాలలో అపరివర్తన కలగాలి. క్రింది వర్గాల మీదకి ప్రసరించాలి. క్రింది మెట్లవళ్ళు ఎందరు బలియైనా అది ఎవరికీ కనబడదు, నిలబడదు’ అని ఎక్కడో చదివినట్లు గుర్తు. కట్నాలు ఇవ్వకూడదనీ పుచ్చుకోకూడదనీ అన్నయ్యకూ నాకేకాదు వాన్నగారికి ఉంది. కాని ఏం లాభం?

ఆరోజు తెల్లవారు ఝూమునే వెలుకువపచ్చి విద్రవట్టుక లేచిపోయాను. నీరసంగా ఉన్నట్టు లేచి, మొహం కడుక్కుని, కాఫీ కలుపుకు తాగుతున్నాను. అన్నయ్య నాన్న గదిలోకి ఎప్పుడోచ్చాడో తెలిదు. ‘సత్యన్నారాయణ గారి అమ్మాయి విషయంలో మీ ప్రయతాలు మీరు చేసుకోవచ్చు. నాకేం అభ్యంతరంలేదు’ అనేసి వెళ్ళి పోయాడు. నా వోట మాట రాలేదు.

అయిష్టంగా అవుననడం కన్న ఖచ్చితంగా కాదనడం మేలు. వాన్నగారు మాత్రం అనుకోని అనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోయారు.

‘చూశావా అవున్నా నీళ్ళు కొంచెం రోజైన మనుషుల్రా. మీ పెద్దమ్మగారూ అలాగే ఉండేది. నేనే తొందర పాటు మనిషిని. ఒసే మంజూ ఎక్కడున్నావే.. మీ అన్నయ్య ఏమన్నారో విన్నావులే? మళ్ళీ వర్షాలు వస్తాయి కాబోలు ఇప్పుడే వెళ్ళి



జన్మమేమిట? అప్పుడు ఆ చరిత్రకర కంఠవా
అందుకో- కొంచెం సంవాంగం చూసి రావే
మంజూ!

నేనా లోపలికి వెళ్లి సంవాంగం చూశాను.
అసలు అప్పుడే అన్ని విధాలా దివ్యంగా ఉంది. కాని
ఆయనప్పుడు వెళ్ళడం నా కిష్టంలేదు!

'ఇప్పుడేం బాగున్నట్టు లేదు నాన్నా, రేపు
మీనుకో వచ్చులే'

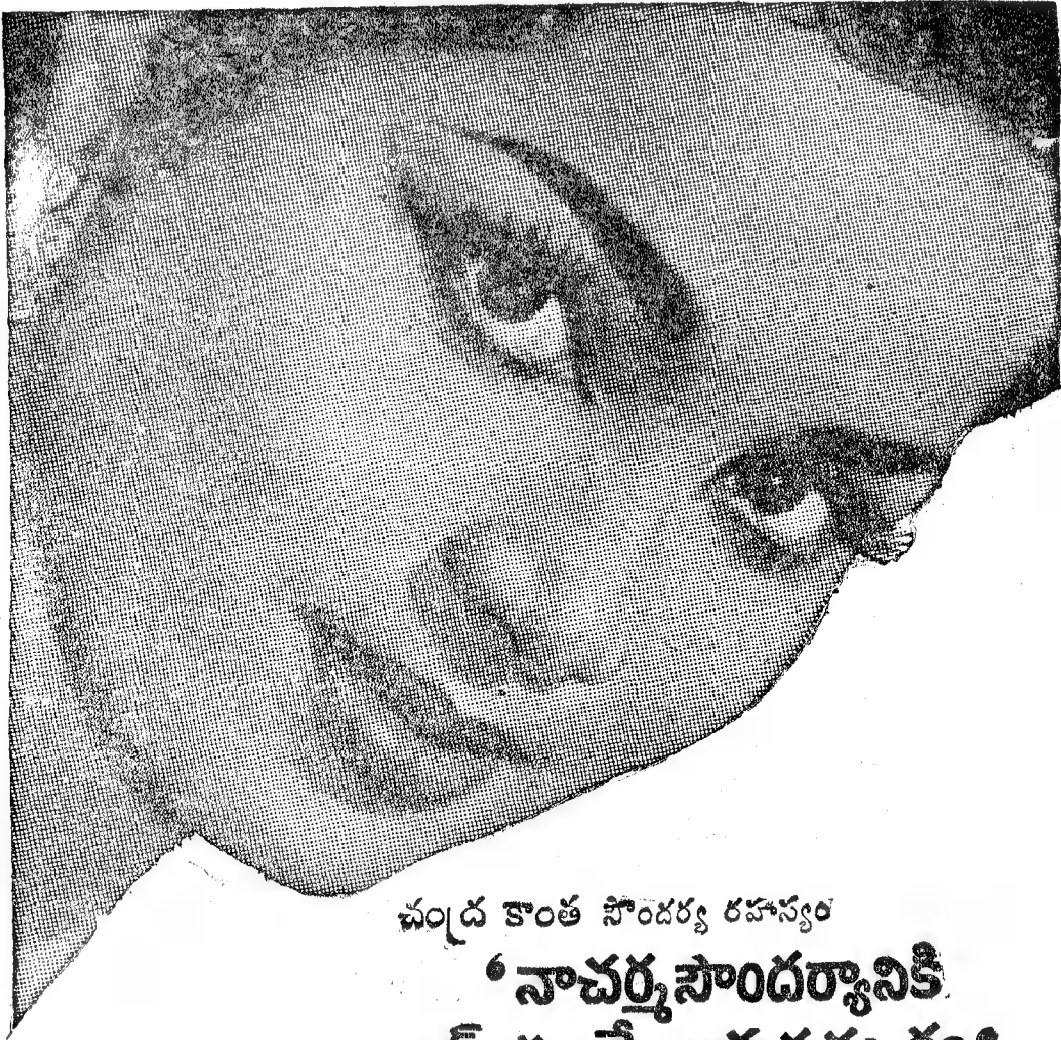
'నీ వెళ్ళాలిలా జరిగింది. నీ తండ్రికి ఏదో బాగా
నిమిటో, ఏదీ = సంవాంగమూ = ముత్యమాలూ
ఇలా అందుకో'

అయినా నేను వోటమి అంగీకరించడంలేదుకో
లేదు.

'సంవాంగం ఎక్కడా కనబడదు బాన్నా!
అయినా నిన్ని రాత్రి అంత జ్వరం కాసింది. ఇంకా
పట్టమైతే బా తీసుకోలేదు. ఇవాళకీ రోజుటికి ఏమంత

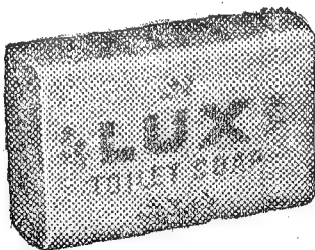
కొరవో మునిగింది?' నాన్నా ప్రశ్నించినా బాన్నా
చూశారు. నిమిషంకున్నాలో ఏమో అప్పటికి
మాత్రం స్థూరుకున్నారు. రాత్రి మళ్ళీ అప్పయ్య
గదిలోకి వెళ్ళాను.

'వనంచంలో త్యాగాలూ దానాలూ చేసేవాళ్ళకి
కిరీచన్నే రాగాక. అది గ్రహించే వాళ్ళకి ఎంత
కష్టంగా ఉంటుందో, ఎంత నిక్కన్న పరిస్థితుల్లో
వాళ్ళ దానికి తయారు పడతారో కూడా కొంచెం



చంద్ర కాంత సౌందర్య రహస్యం

**'నాచర్మసౌందర్యానికి
లక్సీయందే నాకునమ్మకం'**



వ్యవహారమైన సినీమాతార చంద్రకాంత ఇలా అంటున్నది:
"కోమలమైన సౌందర్య సాధనలందు కదమైన, సౌమ్యమగు లక్ష్మిను
మించినది నేను చూడలేదు. దాని సమృద్ధయిన మరగ మీగడ
వంటిది. దాని సరిమళం నాకెంతో ప్రీతి! అతిమనోహరంగా
పుండుటకు నావలెనే రోజూ లక్సీ నాడండి."

లక్సీ టాయ్లెట్ సబ్బు
సినీమాతారలకు సౌందర్యమునిచ్చే సబ్బు

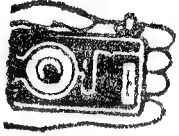
తెలుపుకోను, నాలుగు వానవెల్లి రంగులలోను వున్నది.

హిందుస్తాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి

L.T.S. 182-140 T.L.

ఏర్కింగ్ ట్రాన్సిస్టర్

జపాన్ తయారైన పావెల్ టెడెయో. పెద్ద టెడెయో లకు వరి చేయును. అన్ని ట్రాన్సిస్టర్లు, తాదే స్క్రీన్లు గ్యారంటీగలవి. జపానులో వయారై నవి.



మీరు కొనినచోట సంగీతం, వార్తలు వినిపిస్తున్నానికంగా ప్రపంచంలోని ప్రతి స్థానము వివరమును ముందుకు నిర్దేశంగా పంపిస్తున్నాము. టాల్ ఫోన్

వనిచేయును అనున నది. అందమైనది. తేలికైనది. టాప్ కేస్ వలె చిన్నది. 3 సం॥ గ్యారంటీ. టింక్ర రకం వెం. Am 55-ధర రు. 45-50. VPP ఛార్జీలు రు. 4/- టెడెయో తోలు కేసు రు. 5/-

SULEKHA TRADERS,
PHAPHALA, (AP-R) ALIGARH

తామరకు లిచెన్సా

మనవిద్యమైన
అర్జన్ వివారిణి
ప్రతిరోజు దాక్షిణ్య
విపారము చేస్తాము
ఈ క్రిందివాటికి విద్యసాయకరీమో
అనామము అగు క్రియవివారిణి

- పుక్కు
- కొలిచేళ్ల మర్యాదాసిన పుక్కు
- మదమనగుక్కు
- దాకలి గడ్డి
- మొటిమలు ఇంక ఇతర!

చర్మదోగములు

అనిత అర్జన్ మాత్రాన్ని అనువరించి
అందియోలో వీరిచే కనాదు చేయబడును

ది డాలర్ కంపెనీ

కెఆర్. తంజవర్ ప్రింటు, మద్రాసు-1
పెళ్ల కేసుపులు అందరినకడ లభింపగలదు

330201 TG

సంపెంగటా సన్నజాజులూ

పూహించడం మంచిది."

'ఎవరి మీద ఈ విమర్శ ?'
'నువ్వు బొబ్బాకోలేని వాళ్ల మీదే మాత్రం కాదు' అన్నయ్య దగ్గరగా వెళ్లాను. మాయగా మోహంలో మోహం పెట్టి తూస్తూ ఉన్నాడు.
'ఎందుకూ అన్నా నన్నీలా బాధ పెడతావ్ ?' నా పెళ్లి గురించి - ■ ఆసర్వాలకు విరుద్ధంగా నువ్వు కట్టుంపు ముక్కదానికి సిద్ధి పడినందుకే నా అం తీసేసినట్లుంది. పిల్లనయినా చూడకుండా గొప్పొక్కకున్నావంటే నా మనసంత కొట్టుకుంటుందో ఆలోచించావా ? నాన్నగారిది మూర్ఖపు పట్టు అంటావే, మరి నీది ?'
'అన్నయ్య నా తండ్రిని చెయ్యి నేనే ప్రేమతో నిమిరేను.'

'చెల్లీ, ఒకప్పుడు మనం నిమనకున్నాం.... జ్ఞాపకముందా, ఆ వాడు, నువ్వు వాడు జడవేసిన వాడు....'

ఓసారి వాడు నిద్ర పోతూండగా క్రాంతిగు లోని ముందు పొడుగుపాటి వెంట్రుకలు తీసి, వెన్నుదిగా వాటితో నల్లదిక్కును జతచేసి పొయలు అల్లి జడవేశాను. 'పెన్సిల్ ఒకటే' ఇద్దామని చిన్న డమ్మికి చేయంతి పువ్వుకటి, అది కూడా గుడ్డిది, ■ జడతో తుర్రును బోతూండగా వాడికి తెలివి వచ్చేసింది. చేను పాటిపోతూంటే నా జడ పట్టు కున్నాడు.

'ఎంత అల్లకొచ్చిందే నీకూ ! ఉండు. నీ పని ఇలా కాదు... నిన్ను ముప్పు తిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళూ తాగించే వాళ్ళి ముల్లోకాలూ వెలికినాసరే తప్ప కట్టుపెట్టుక పోతే చూసుకో'

'ఓయబ్బో, ■ పెంకెతనం ఎవరెగులని ! నీ గుడ్డ కడలేనే దాన్ని గూట పెలేనే దాన్ని గుడ్డ గూట నేకదాన్ని కోలాపిని గాలించే నా పని గుమ్మంలో కట్టలేక పోతానా ?'

'పైకి విగనంగా ధ్వనించే ఈ సరిసొక్తుం అంతవార్తం ఒకటే. 'మనిద్దరం ఒక రక్తం పం చుకు పుట్టిన వాళ్లం. ఒక ధర్మం నేరపుకు పరిగిన వాళ్లం. మనలో ఒకరికి వచ్చితే రెండో వాళ్లకి వచ్చినట్టే' అనీ ■ మర్నాడు దాన్నగారితో పాటు వేరూ నల్లన్నారయణగారి అమ్మాయిని చూపి వచ్చాను. దాగానే అన్నయ్యతో అన్నాను.

'మా చెల్లెమ్మకి వచ్చితే వాడు వచ్చినట్టే, వేరు వేరే చూసుకో నక్కలేదు' అన్నావుటగా ? పిల్లమో వాడు వచ్చింది. వాళ్లనికా విడిపించట మందుకుని తొందర్లోనే ముహూర్తం పెట్టించం దని చెప్పి వచ్చేశాము. 'పెళ్లికూతురు పిల్ల కూతురులాంటిది ! తెట్టి తిలుపేగని చిరుమీసం ఉన్నట్టు అనుమానం. నిజం చెప్పాలంటే ఆ మీస రట్టు ముందు ■ సేసుకోట్టే తీసేట్టునుకో'

కళ్లలోకి నీళ్లు వచ్చేలా నవ్వేడు అన్నయ్య. నాన్న చెప్పలేదు.

'ఏమిటి మంజూ మంచి చెడ్డ లేకుండా మరీ అంత మోటు వాస్తోంది. మున్నేం నిమ్మకొరే. పిల్ల దిగింలా ఉంటుందనుకో'

'దీనిమొత్తే అక్కడే ఉండనియ్యండి, మనిల్లు అంటుకోవద్దు' అన్నాడు అన్నయ్య. ఈ సారి వాతోపాటు నాన్నగారు కూడా వచ్చేయ్య.

దానికికదన బంట రంగిలత తల్లిగా అంటుందో ఆ మిద్ది అంత తెలుపు. ఆ మోహ మంత నున్నగా ఉంటుందో ఆ నడక అంత నున్నపు ఆ మనిసెంటే విందుగా ఉంటుందో ఆ మనసంత విందు.

'మధ్య నా కేదో పెళ్లి చేసి ఉద్దరిద్దామని, నా కట్టుం కోసమని నీ ఇష్టానికి విరుద్ధంగా నువ్వు పెళ్లి చేసుకోడే చేమిటి, నీకు అన్ని నిధా అను కూల మై నది జత పడి పోవడ చేమిటి ? ఇదేం బాగులేదురా అన్నా నాకేమిచుక్కని నా కోపం తీర్పు కుంటావ్' అనే దాన్ని అన్నయ్యతో.

'అంత తొందర పెడకే- ఆ రోజు రాకపోయి లేవ' అనేవాడు.

'ఏమియ్యోయ్, పెరిగినంత పిల్ల ఏమిటో అనుకుంటున్నట్టున్నావ్ మీ వదిన కాపురాని కొచ్చుంటుంది. జాగ్రత్త ఇల్లంతా అక్రమించేరు ! అని ముందుగానే హెచ్చరించింది అప్పొకోచ్చిత అప్పురా లోకత. అవిడ చెప్పింది కొంత వరకూ విజయే. వదిన పంటిల్లు మాత్రం ఎడల్లేదు. మందలలా తెల్లగా ఉంటుంది కాబట్టి 'పంటింటి కుండేలు' అన్నా తప్పులేదు. ఆ మాట పైకన్న అమెకు కోపం కూడా ధాదు ! కాపురానికి చెచ్చిన రెండో రోజు నుంచీ రాత్రి పూట తన పండుతానని కూచుంది మరో వారం రోజులకి పొట్టుటి పూట రాకీ కూడా తనే తీసుకుంది. ఇంకో పల్లాళ్లకి కానీ కలవడం కూడా వేరు ఎరని పోటోటట్టు చేసింది ! వేరు మంచివిళ్లు తాగుదామని ఆ పం టింటి గడప దగ్గరకి వచ్చినా సరే ఒక్క కేకేపేది.

'ఏమండోయ్, ఇదిగో మీ మంజూ చూడండి. వద్దంటూంటే ఎలా జోరపడుతుందో' మా అన్నయ్య వచ్చి నా చెవి పట్టుకునేవాడు.

'ఏమే, ఎన్నిసార్లు చెప్పేది నీకే చాయలకి తవడదీ, పోతావా, పోవా ?'

'ఏం ? నేనేం కులాసాగా ఉండడం మీ కిష్టం లేదా ? ఎంతసేపూ చేత్తో పుస్తకం పట్టుకుని ■ పడక్కుర్చీతో దోర్లుతూంటే తిన్నది వాకిలా అరుగుతుండనుకున్నావో ? ఇప్పుడు మీరిలా పడడ చేసే నా వోటికి అందిస్తూంటే అడ కూతుర్ని గదా ఎల్లకాలం నా కెలా జుగుతుండనుకున్నావో ? ఏమయినా సరే నేనెవరో పంటింటోంది కద అను' అని కత్తిపేట ముందేసుకుని కూచున్నాను.

ఒకనాడు ఉల్లిపాయలు ముందేసుకుని 'ఓహో! అంతవరకు వచ్చిందే, ఉండు నీ ప్లవి ఇలా కాదు, మంగళా, నీ చెయ్యి కడుక్కుని ముందిలాదా'.

వదిన పంటింతో చేతులు తుడుముకుంటూ నా దగ్గరకి వచ్చింది.

'పట్టు, పట్టు, దీన్ని సాయం పట్టు'

ఇద్దరూ బలవంతాన నన్ను ఎత్తుకున్నంత వని చేసి నీది గదిలో కూతేశారు. అన్నయ్య గది తలుపు గొల్గేం చేస్తూ అన్నాడు :

'పంటయ్యాక తలుపు తీస్తుందిలే మీ వదిన, దుఃఖనడకో'

ప్రపంచంలో దేనికయినా విలువ కట్టవచ్చు. నిధాంటి డైగా కొలవ వచ్చు. అభినానం కొలవనానం మరికానం.

కళ్లలో నీళ్లు తిరుగుతూండగా కిటికీ పూచలు పట్టుకుని వీధిపై పూస్తూ కూచున్నాను. అవతలింటి కిటికీలోంచి అదే పరిస్థితిలో ఆరేప

అన్నీ విధములా

అక్కయ్యగారా, అల్లరి చేశానని నో ఆత్మ నిన్ను గదిలో పెట్టేసిందంటే, కొంచెం అలాపచ్చి నోళ్ళిం తియ్యాలా ?

మరింత పుంకరించిపోయింది నా నువ్వు.

అమ్మ ఫోటో చూసి నాన్నగారు అనుకునే భారేమో !

'వెంకట్రామా, నీ కొడుక్కి అన్ని విధాలా

అగిన కొదవల్ని తెచ్చేను.' నీ మామరి కొనం పోయి కూడా ఏదైతే చేశాను. నీ అల్లరియం వల్ల దానికి కూడా మంచి మొగుట్టే తేగలిగితే....'

'మీరూ చెప్పేదేమిటి, వాళ్ళు చేసుకునే దేమిటి మీ పెద్దరిగిని అంతా మీ చేతుల్లో వేల్చుకుంటున్నారే? దానిపాటికి ఇవలకి రండి' అన్నదేమో అమ్మమరి, నాకూ తనకూ సంబంధం తీసుకు వద్దామని నాన్న కాలకి బంపం కట్టుకుని తిరిగినవాళ్ళు వట్టలేదు.

అయినా చేత తొలపాలూ నాన్నకంటే తక్కువగా గదా అని గుండె మీద చెయ్యి వేసుకుని నిబ్బరంగా నిద్రపోయినవాళ్ళు వట్టలేదు. తను చాలామంది గంటలకి తేస్తే మూడున్నరకి అలాంటి పెట్టుకుని లేచి, పూజా పాపగ్రామి పిద్దంచేసే కొదవల్ని చూసుకుని మురిసి పోయినవాళ్ళు వట్టలేదు. మరి అలా వెంటకి చాలాలో కోడమిద అన్న ఫోటో (వక్కన నాన్న ఫోటో) వెలసింది. (నకేవం)

అన్ని విధములా దివ్యమైనది



పిపింకాప
కాపేడ వర
లూక కొను
బింబుమన్నది.



మీ శిరోజములను నలుపు చేయును. పోషిం
చును మరియు పొగనుగా పెంచును
యౌవనవంతముగా మేరయుచు వట్టునది
చురుచుగా వుంచును
పోక ఏ తెంబు మరియు ఎగుడుకొరలు.
ఎమ్. ఎమ్. అంతర్ నాలా
రామచంద్ర. అహమదాబాద్-1. (ఇండియా)
పి. వెంకట్రామి. వరంగల్ మె అండ్ కం., బొంబాయి-2.

TEL

అలోగ్య
అనారోగ్య
పరిస్థితులలో
మహిళలు
ఆధారపడునది





అలోగ్య సౌభాగ్యములను
65 సంవత్సరముల పైగా
ప్రసిద్ధి సొందినది



కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
బాంబే, మద్రాసు-14

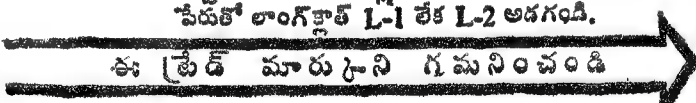
పి. వెంకట్రామి. వరంగల్ మె అండ్ కం., బొంబాయి-2.


మా సాక్షి ముఖం :
మెసర్స్ జె. బి. బి. బి. అండ్ కంపెనీ, 260, వై. నా. బి. రోడ్, మద్రాసు.

నేతలో, మన్నికలో పనితనంతో కొథారి మల్లులు

విశిష్టమైనవి లాంగ్ క్లాత్లు కూడా !

- ... పెండుకంటే
- కొథారి మల్లులు మరియు లాంగ్ క్లాత్ బిల్డింగ్ కయారిలో అవయోగించబడిన నూలు ఉత్తమ రకపు కొథారి మూలు.
- వాటింతటనే తిరిగే అదోహాటిక బామలమీద నేసిన బిల్డి చేత బాగా ఉంటుంది.
- వస్తుదూ కొథారి మల్లు M-7 మరియు అదే పేరుతో లాంగ్ క్లాత్ L-1 లేక L-2 అడగండి.




కొథారి ఫ్యాబ్రిక్స్ లిమిటెడ్
 పింగళిపాడు, కొయింట్లూరు.
 కొథారి మల్లుల సెంటర్ మెంబర్ షిప్ సెంటర్.
 పి. వెంకట్రామి.
 కొథారి ఓ. సెన్ట్రో, పి. వెంకట్రామి, అక్కివియో క్లబ్, మద్రాసు-2.



అవని నాకు యె



పి.ఎస్.నారాయణ

రంగనాథరావుగారు లేచి నిలబడ్డారు. అడుగుతో అడుగు లేచుకుంటూ వెళ్ళి కూడా వీళ్ళ గానులోకి ఒంపుకుని మెంఘా కొద్దిగా చలువగా పై వంచతో మతి మెత్తనగా అడుగువారు. తరువాత విగళిత కాసిని పిళ్ళూ కిటికీతోనుండి వాటిలోకి విసిరి, మళ్ళా గానునిండ నింపుకొని గడగడా వోట్లా పోసుకుని త్రాగి 'అమ్మయ్య' అనుకున్నారు పెద్దభారం వెల్లిపీడనుండి దింపు కున్నట్లుగా.

పతి నెలా అంతే. మొదటి తారీఖు వచ్చిందంటే ఆయనకు కొద్దిగా కష్టంగానే ఉంటుంది. ఆ స్కూల్లోవున్న ఇరవైమంది మాస్టర్లకు నలుగురు గుమాస్తాలకు, ఐదుగురు జవాన్లకు జీతాలు పంచాలి.....ఎక్కువ తక్కువలు రాకుండా జాగ్రత్తగా ఇచ్చేటప్పటికీ ఒక పెద్ద భారం తీరి వట్టే అనిపిస్తుంది.....తెకపోతే మరేమిటి?..... ఈకాలంలో ఒక పది రూపాయలు చేతిని పడ్డయ్యంటే ఆనెల జీవితపు పాత తల్లిదండ్రులయిందన్నమాటే!

“వెంకటేశ! తైలు ఆర్పి తలుపు వెంటి!” అన్నారు కుర్చీమీద ఉత్తరీధూన్చి బుజాన వేసుకుంటూ.

చిన్నగా పడిని బస్సుస్టాపు దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి మరో అరగంట పట్టింది ఆయనకు.

“గుడ్డిలో మెల్లలా ఇదీ...యం.....కొద్ది రోజులబట్టి సీటీ బస్సుకంటే వేరూ.....ఇదివరకు అరణాల రిక్తా కిచ్చేది. ఈ రోజున పదిహేను నయాపైసలతో సరిపోతోంది!”

చిన్నగా నవ్వుకున్నారు రంగనాథరావుగారు. “మనకు హాయిగానే ఉన్నదిగాని ఈ సీటీ బస్సుల వలన రిక్తాపాళ్లకు ఎంత కష్టంగా ఉన్నది?”

అరోజు రోడ్దంతా చాలా అపహ్లాదంగా ఉన్నట్లుపించింది. జేబులు గలగలాడే అరోజు నిజంగా దొంగలతో ఎక్కువమంది జనానికి పండుగదినం లాంటిది!

అంతదాకా ఎందుకు తనకుమాత్రం?—ఈలాంటి మొదటి తారీఖులు ఎన్నో చూచినా ఈ రోజుకూ అది పర్వదినంలాగానే ఉంటుంది—వెల కొక్కరోజున విశాలాక్షికి పూలు క్రొసుక్కు వెళతాడు—అదే ఘట్టాడు!

ముప్పైపిళ్ళకితం....అంటే తనకు పెళ్లైన కొత్తల్లో రోజూ పువ్వులు కొనుక్కు వెళ్లినాడు ఇంటికీ.....అప్పుడంటే కాసిపెడతే దోసెడు పూచేసి..... ఈ రోజువో పది పైసలిచ్చినా తెక్కిసిగని ఇవ్వడు!

నవ్వుకున్నారు రంగనాథరావుగారు గతాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ.

మనిషి పెరుగుతున్నకొద్దీ శక్తి ఏడా క్షీణిస్తున్నదో అలాగే రోజు రోజుకీ, రూపాయకి విలువ తగ్గిపోతున్నది—అనిపించింది.

ఈనెలలోవైనా లక్షియి విలుచుకువచ్చి చీరె కొనిపెట్టి పంపాలి!.....ఎప్పుడోకప్పుడు వాయిదా పడిపోతే ఉన్నది.....తనమాత్రం ఏం జేయగలడు?.....ఒడుగురు పిల్లలతో సంపారం ఈడు కొస్తుండేటప్పటికే జుట్టులతా నెరిసి పోతోంది!

రంగనాథరావుగారి మనస్సు చిన్నదేయింది.....

కూతురి పెండ్లిచేసి రెండు సంవత్సరాలయినా పిలిచి ఒక మాంచి చీరె కొనిపెట్టలేనందుకు—అంతదాకా ఎందుకు—పెండ్లి జాతీయ ఇంకా పూర్తిగా తీరలేదు!—“ఏం జీవితాలు ఇవి?” అనుకున్నారు నిరాశగా.

పెద్దవాడు—పెద్దవాడికి మాత్రం రోజూ ఇంటి నుంచి కాలేదీ రెండు మైళ్ళు నడవాలి..... నడవలేక అపొరిస్తున్నాడు.....పైకిలా కొనిపెడదామంటే వెనుకబాటే లేచోయి—ఏంచేయాలి?.. కాలేతీనించి తిరిగివచ్చే సమయంలో వాడిని చూచి నవ్వుడల్లా జాలిపేస్తుంది—కాని ఏం లాభం?—తనో పెద్ద హైస్కూలుకు హెడ్మాస్టర్లనని పేరు తప్ప మరేమీలేదు!

ఆరోచనలతో మెంఘా పట్టిన చెమట బింధువులను మరోసారి తుడుచుకున్నారు.

ఇంతలోనే కిక్కిరిసిపెను సీటీబస్సు కాస్తా వచ్చి నిలబడటం, రంగనాథరావుగారు హడావుడి పడుతూ, దోవతని పైకి పట్టుకొని మరదాంట్లో ఎక్కుటం కొద్ది క్షణాల్లోనే జరిగిపోయినాయి.

లోపలగూడా దాదాపు అరవైమంది ఎక్కువల్లిన ■ బస్సులో ఎక్కడైతే దాకా ఉన్నారు. బస్సు పోతున్నా లోపల చెమట పోసేటంతగా కిక్కిరిసి ఉన్నారు. ఒక్కొక్క క్షణంలో అనిపిస్తుంది ఆయనకు “మరుపాను నయాపైసలతో పోతుందిగా అని ఈ కిక్కిరిసిన మహా మూడ్రంలో ఒంటికాలి జపం కంటే అరణాలు పోయినా త్వరే పోయి!” అని. అనుకోవటమే గాకుండా నవ్వుకున్నారు గూడా.

కాని ఆయన మనస్సుకు మాత్రం చూస్తూ చూస్తూ తక్కువతో పోయేదానికి ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టటం ఇష్టంలేకపోతోంది!

■ బస్సులోన్న పది నిమిషాలు గంట అనిపించగా, తన ఇంటికీ దాపురకంటే ఒక స్టేజీ ముందుగానే పెంటర్లో దిగారు. రోడ్దంతా పాల బలుబలు కాంతితో మెరిసిపోతోంది. తైలులు అంటిపెట్టుకున్న పురుగులు తోలుగా ఎగురుతున్నాయి. ఎటు చూచినా జనం, రిక్తా బళ్ళ మ్రోత.....పైకిళ్ళ హడావుడి చెప్పనసరమే లేదు.....పతి కొట్లోను జనం జిల్లంమీద ఈగల్లా మూగిఉన్నారు.

బస్సుదిగిన రంగనాథరావుగారు వట్టిన చెమటను పైపంచతో తుడుచుకుంటూ క్షణం పిచ్చు వెంటుమీద నిలబడ్డారు.

ఆయన వెనుకనే దిగిన మరోవ్యక్తి “గుడ్ మార్నింగ్ సార్!” అంటూ రంగనాథరావుగారి చూసి, గారబట్టిన పళ్ళతో నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

అతడిని చూస్తూనే రంగనాథరావుగారు సవ్వి, తడబడి స్వగంతో “గుడ్ మార్నింగ్!..... గుడ్ మార్నింగ్!” అన్నారు.

ఆయన కంతం వణికింది.

అతడినిచూస్తే ఆయన కెందుకో భయం! ఆయన కదలకుండా పోతున్న అతడివైపు చూస్తూనే ఉండిపోయారు.

“పానం ఇవ్వాలి ఎవరెవరికి మూడిందో!” అనుకున్నారు.

అప్రయత్నంగా నవ్వు వచ్చింది. కాని అతడిని చూచి తను ఎందుకు భయం దురున్నాడో అర్థం కాలేదు.....అంటే! నరల బహిష్కరణ తప్ప మరేమీ లేదనుకున్నాడు.....కాకపోతే అతడి కలంధ హస్తాలతో తనూ ఇరుక్కుపోతాడనా.....?

అతడు తన జోలికి వస్తాడా?.....అందునా అతడి పిల్లవాడికి చదువుచెప్పే తన జోలికి!..... మరోసారి అతడు తన జోలికి రాడు అన్నంత దైర్యంగా అనుకున్నారు.

కాని అనుమానం పెనుభూతం అవగా (అందులో అతడు తనతోబాటే తన వెనుకే ■ బస్సులోనే ప్రయాణం చేయటంతో) గణుక్కున పక్క జేబుమీద చెయ్యి వేశారు.

కాని మరుక్షణంలోనే గుండె అగిపోతుండేమో ననిపించింది. జేబుమీద వేసిన చెయ్యి కొయ్యలా బిగుసుకుపోయింది. మనిషిలోని నవవాడులూ కృంగి పోయినాయి. మనిషి శిలా విగ్రహమే అం పోయారు.

కొన్ని క్షణాలవరకు ప్రపంచం గిర్రున తిరిగిపోతున్నట్టే అనిపించింది.

ఏంచేయాలి? తోచలేదు.

జేబులోని పర్రు పోయిందన్న నిజం ఆయనకి మృతతుల్యుడిని చేసింది.

రాజోయే నెలకు అవురాళ్ళునుంటూ ఎదురు చూస్తూ కూర్చుని తీసుకున్న జీతం కాస్తా క్షణాల్లో ఎగిరిపోయింది! దుఃఖం పొర్రు కొచ్చింది!

అలా జరిగటానికి కారకు తెవరో గూడా తెలుసుకున్న ఆయనలో కోపం కట్టలు తెంచుకు ప్రవహించింది.

“ఛీ! ఛీ! కృతఘ్నుడు!” అనుకున్నారు.

పడి పడిగా అడుగులు ముందుకువెస్తూ కొద్ది నిమిషాలక్రితం కనబడి, “గుడ్ మార్నింగ్!” అని వ్యక్తికోసరం హడావుడిగా తెతకసాగారు.

చమటలు పడుతున్న శరీరంతో కళ్ళు బూజుర్న క్రమ్యుతుండగా పిచ్చినాడిలా నలుమూలలా తిరిగి, నిరాశతో, నిస్పృహతో ఒక మూల నిలబడి పోయారు.

“ఏలాంటి దుర్దినం?”

“అసలు ఈనెల గడిచేదెలా?” ఆయనగుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది.

“తనంత పొరబాటు పని చేశాడు?.....ఈ రోజున్నా అరణాలపోతే పోయినాయి రిక్తాలో ఇంటికీ వెళ్లి ఉండవల్సింది!.....వ్వే.....నుదుటిన అలా జరగాలని వ్రాసేటంటే అనెలా వెళ్ళగలుగుతాడు?”

కళ్ళవెంట పీరు జలజలా కారుతుండగా నిస్పృహ వతో పీకుతున్న కాళ్ళతో ఇంటివైపుకు అడుగులు వేశారు.

ఏది మూలనున్న పూల దుకాణం కనబడి నవ్వుడు హృదయం గతుక్కుమన్నది. ఒక్కపారి బాధగా, జాలిగా ‘విశాలా!’ అనుకున్నారు.

ఒక్కక్షణం గూడా అలస్యం చేయకుండా ముందుకు అడుగులు వేశారు.

తనెం చేయాలి ఇప్పుడు?

—ఆయనకు అర్థంగాని ప్రశ్న అది!

పోలిను పైసన్నో రిపెట్టు ఇస్తేనో?—

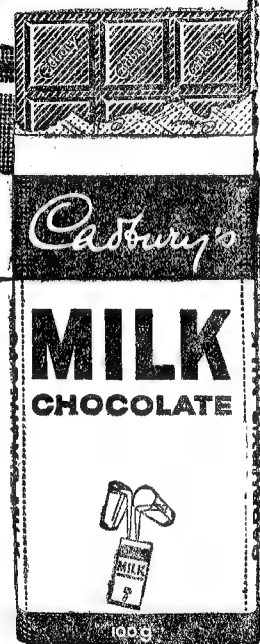
నేను స్కూలు యొక్క పని అంతా పూర్తిగా చేశాను, అమ్మా...



అల్లాగ! అయితే. అతనికి ఒక
చాక్లెట్ ఇవ్వాలి—పాఠ యొక్క
శుభములు గలిగిన క్యాడ్బరీస్ చాక్లెట్!

Cadbury's క్యాడ్బరీస్ చాక్లెట్

మితాయిని మించినది ... ఆహారము!



తన జేబులో పర్సన్ ఎవరూ తనకున్నారో తెలుసు తెలుసు—అని తిరిగి పోగొట్టుకున్న సామూహం పొందటానికి అంతరంగం ఇంకేం కావాలి?

అదే మంచిదినిపించింది—క్షణంలో మరో అనుమానంలాగా విడిచిపెట్టారు—తన ఆశ గాని—పోలీసు స్టేషన్లో చెప్పినా తన మొదటి ఆశ కంటే దెబ్బ?.....తన జేబులోనుండి ఆతడు పర్సన్ తీసుకుంటాడా? లేదా? ఏమైనా చూచాడా?... ఏమిటో? ఏమిటి ఏమిటి వూహలుతప్ప!

ఆ ఆశ గూడా పోలీసులతో ఆయనకు సర్వం చీకట్లు క్రమిల్లుతున్నాయి.

రెండు సంవత్సరాలక్రితం పెండ్లిచేసి పంపిన కూతురుకు ఛీరెగాని పెట్టుకపోవచ్చు, జాలిగా ఎండలో చదులులు వట్టేలా నడిచి వచ్చే కొడుకు ఒక పాత స్ట్రీట్ లాంప్ పెట్టుకపోవచ్చు—కాని తెల్లవారేలుపుటికి వచ్చే పాలవాడికేం చెప్పాలి, పెండువాడికేం చెప్పాలి, చాకలికేం చెప్పాలి—అంతదాకా ఎందుకు? వెచ్చాకోట్టు సుబ్బున్నకేం చెప్పాలి?—తిరిగి ముప్పైరోజుల జీవితాన్ని ఎలా వెళ్ళు బుచ్చాలి?

ఆయన తడబడ్డాడు.

నడవలేకపోయాడు.

చీకట్లో నడుస్తున్న ఆయన కండ్లకు నీటి చీరలు అడ్డుపడినాయి.....ముందువెలల తీవ్రత అంధకారంలో కనిపించింది.

క్షణకదలకుండా అగిపోయిన ఆయనకు మనస్సులో ఒక ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది. దాంతో ఆయన దృఢ చిత్తులయినట్టుగా నిట్టొత్తాగా నెలబడ్డాడు. తరువాత మరుక్షణంలో గట్టిగా వూపిరి పీల్చు కొని, ఎడమడిగా పరుగుడులున్నట్టుగా ఇంటి వైపుకు అడుగులు వేశారు.

“దానికి అది ఒక్కటే పద్ధతి!” అప్పుడప్పుడు గొణుక్కోసాగారు రంగనాథరావుగారు.

ఇంటిముంగు అగి దగ్గరకు వేసిఉన్న తలుపు లను లోపలికి నెట్టారు.

తీక్షణంగా నిస్సాలు తెరిగే కళ్ళతో లోపలికి చూస్తూ “ఒరేయ్ రంగా!” పెద్దగా అరిచాడు. చింతగా గర్జించినట్టే ఉన్నది ఆ కంఠం.

లోపల వరండాలో చదువుకుంటున్న ముగ్గురు పిల్లలు ఆ అరుపుకు ఉలిక్కిపడి తలతెత్తి వాకిటి వంక చూడసాగారు.

పెద్దాన్నలుగారు!

వన్నెండొడ్డ రంగడు తడబడుతూ లేచి నిల బడ్డాడు.

రంగనాథరావుగారు తొన నుండి బయటవడ్డ వేంపండా ముందుకురికి, వాడి జాబ్బు పట్టుకొని తల వంచి పిచ్చి మీద దబదబా బాదసాగాడు. ఇల్లులో కొన్ని గిరి పోయేలా అరిచసాగారు.

“వెధవరాస్సెల్! పోరా.....నామందినించిపో!.. అప్రాయధ....మీరాన్నతో చెప్పా....మేష్యే దగ్గర తీసుకున్న రెండువందల యాభై రూపాయలు తీసుకు వస్తేనే తప్ప తిరిగి తనకు మొఖం చూపించ పద్దన్నా రని చెప్పు!”

రంగనాథరావుగారు ఆయాసంతో ఎగిరిపోయి సాగారు.

వాడితో ఎదురుబుట్టుకున్నాడు.

అతడి నిజాయితీ

ఇద్దరు పిల్లలూ శిలా విగ్రహాల్లా కూరున్నారు. ఆయన ఎప్పుడూ చేయని రాక్షస కృత్యాన్ని చూస్తూ తలుపుకు అంటుకు పోయింది భార్య విశాలాక్షి.

తరువాత రెండు నిమిషాలకు చంకలో పుస్తకా లతో, ఒక చేత్తో జారుతున్నలాగున పైకి పెట్టు కొని, మరుచేత్తో చొక్కా పెట్టుకొని కళ్ళు తుడుచు కుంటూ, జెబ్బుతూ పోతున్న ఆ కుర్రవాడిని చూచినప్పుడు ఆ రంగనాథరావు గారికే కళ్ళ వెంట నీరు జలజలా రాలింది.

తానదో తప్పుచేసినట్టుగా బాధపడ్డాడు. హృది యం ద్రవించింది. చేయొత్తి వెనక్కు పిలవ బోయి గూడా గుండె చిక్కపెట్టుకొని అగిపోయారు.

“తాను పాపిష్టివాడు!” అనుకున్నారు.

లేకపోతే ఏమీ తెలియని వన్నెండొడ్డ పసివాడి మీద అతడి తండ్రి పాపిష్టి పనులకు గాను పగ తీర్చుకుంటాడా?

కాని అంతకు మించి మరో మార్గంలేదు.

అలోచనల అల్లకల్లోలంలో వాడు పోయిన పైపే చూస్తుండి పోయారు కొన్ని నిమిషాల వరకు.

“లోపలికి రండి!” ప్రకాంత గంభీర స్వరంతో అని మనుకుతున్న రంగనాథరావుగారి చేతిని పట్టు కొని లోపలికి రీసుకు వెళ్ళింది విశాలాక్షి.

ఆయన భూస్వరో చూస్తూ మంచం మీద కూర్చున్న తరువాత, “ఏదైంది?.... ఎందుకలా అయిపోయారు?” అడిగింది అతి ప్రకాంతంగా.

ఆయన కంట్లో నీరు తిరుగుతుండగా, “వెం రోజుల కన్నెర్పి తం గంగపాలయింది.... ఆ వికృష్టపు వెధవ పిల్లను పెట్టుకున్నాడు!” అన్నారు.

“దానికి పాపం రంగడం చేస్తాడు?...మీరాచే శంతో కొట్టిన దెబ్బలు తగలరావచ్చో అగిలితే మన పనేమియ్యది?”

రంగనాథరావుగారు భయంతో ఒణువ్వారు.

“నిజమే!...అలాంటిదేమిటి తనేమియ్యేవాడు?... పోయినదెబ్బపొగి త్తేలు మంటాలపెనుర జీవితం!...

“భగవాన్! తనెంతో లోపలపడ్డాడు?” రెండు చేతుల్లో మొఖం దాచుకున్నారు.

విశాలాక్షి కొన్ని నిమిషాలవరకు మువ్వనంగా

జిందీ పోయిందా? ఒక నెల ఇతం లేకపోతే ఎడవల్సి బాధలు అవెకూ తెచ్చు.

“కాళ్ళు కడుక్కోండి.... భోజనంచేద్దురుగాని!” అన్నది వెన్నెదిగా.

“నాకు అకలి కావడంలేదు!”

“ఎందుకని అకలికావడంలేదు.... దబ్బు పోవ టంతోనే కడుపునిండి పోయిందా?.... పోయిన దానికి డొక్కను ఎండ పెట్టుకుంటే తిరిగి వస్తుందా? ఏదో ఒకటి చేయాలి.... భోజనంచేసి ఆలోచిద్దాం లేవండి!”

ఆయన మువ్వనంగా లేచి నిలబడ్డాడు.

ఉన్నట్లుండి— ఒక అడుగు ముందు వేసినదల్లా వెనుదిరిగి— పెళ్ళో నుండి ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం నుండి ఉన్న మూడుపేటల చంద్రహారం తీసి ఆయన చేతికిచ్చింది.... “ఎక్కడో ఒకచోట పెట్టేశారు.... మీరు చిక్కగానే తెచ్చుకుందా!”

“విశాలా!” ఆయన కంఠం రుద్దమొందింది. కళ్ళ వెంట నీరు జలజలా రాలింది.

విశాలాక్షి మొఖం పక్కకు తిప్పుకుని దబదబా వంట ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

తరువాత భోజనం చేస్తున్న వసుంధారో రంగ నాథరావుగారు. “బహుశః వాడు డబ్బు తిరిగి ఇస్తాడేమో?”

“మీ ఏమిటి!” అమె చిన్నగా నవ్వింది. “ఆ మాత్రం జ్ఞానముంటే మీ దగ్గర నుండి తీసు కుండే వాడేగాదు!”

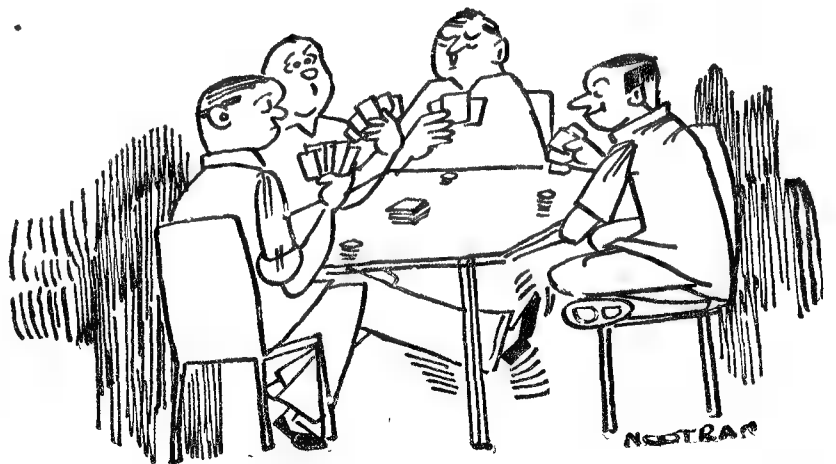
రంగనాథరావుగారిలో చిగురున్నన్న ఆశను అమె త్రుంచి వేసింది.

ఆయన ఒక్క జ్ఞానం అమె మొఖంలోకి చూచి తలవంచుకున్నాడు.

ఆయనకు అన్నం సహించటం లేదు.

ఒకవాడు—వాడు—రంగడు తండ్రి—తన దగ్గ రకు వచ్చి ఏలా ప్రాధేయపడ్డాడో గురుకు వచ్చింది.

“లేదుమా పిల్లారా! మీరు కాదు అవగూడదు.. నాయుండు దయపించాలి.... వా కొడుకు ఎప్పుడూ నాలా తయారవ గూడదు!.... వాడు చదువు కోవాలి.... సబుగురితో మెప్పు పొందాలి.... అ.ద రిలో తనకు మించినవాడు లేడు అనిపించుకోవాలి..” ఇంకా ఏదో చెప్పాడు కొడుకు తల నిమిరుకుతూ.



మంచి వూహలున్నప్పుడు నీవు చేస్తున్న పనిని మానుకోవచ్చుగదా? నలుగురిలోనూ మంచి వాడుగా పేరు తెచ్చుకోవచ్చుగదా?"

"యొక్క వయస్సు వచ్చిన తరువాత ఎక్కువ రోజులు జైల్లోనే గడిపాను మాస్టర్ గారు!.... ఎప్పుడు, ఎక్కడ ఎలాంటి దొంగతనం జరిగినా నాకోసరం పోలీసులు వెతుకుతుంటారు.... ఆరు పార్లు జైలుకు వెళ్లిన నేను మంచివాడుగా ఎలా పేరు తెచ్చుకో గలను?.... నేను అనుకొని ప్రయత్నించిన నాకు ఉద్యోగమిచ్చేవారెవరు? నా పాట్లు గడిచేదెలా? ఏదీ లాభంలేదు మాస్టర్ గారు!.... ఈ జీవితం ఈలా వెళ్లిపోవాల్సిందే!"

అతడి మాటలకు తన అశ్రురసపోయాడు. అతడు ఏమీ తెలియని మూఢుడు మాత్రం కాదని పించింది!

తన వీధిలోనే ఉండే (స్వేచ్ఛా జీవిగా తిరిగే తక్కువ రోజులు) అతడిని గురించి తనకు బాగా తెలుసు— అతడిని గురించి అందరూ ఏనెమలకుం బారో గూడా తనకు తెలుసు.

అంతదాకా ఎందుకు అతడి భార్యని, అతడి కొడుకుని ఏ పేరు పెట్టి పిలుస్తారో గూడా తనకు తెలుసు— దొంగడి పెండ్లాం! దొంగడి కొడుకు! ఒక్కక్షణం జాలివేసింది!

అందుకే ■ రోజున అతడికి ఉచితంగా విద్య చెప్పటానికి గూడా అంగీకరించాడు—అతడి కోరిక లాగానే— దొంగ కొడుకుకు ఎప్పుడూ దొంగ కాకూడదు!.... నలుగురూ అశ్రురసపోయేలా అత్యున్నతమైన భారత పౌరుడిలా తీర్చిదిద్దాలి!.... కంకణం కట్టుకున్నాడు తన!

అటువంటి తన జీవితం అతడు కొట్టి, తన నెల జీవితపు కష్టాన్ని పారించి, తనని పరిస్థితుల కత్తె రలో ఇరికిస్తాడా?

అయినకూ ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు!

మాటి మాటికి అతడిని ద్వేషించటంలోనే రాత్రి గడిచి పోయింది. రాత్రి తాలూకాసీమలో కొట్టిన వన్నెండు గంటలూ విన్న అయన, చిల్ల

అతడె సజాయిత

వారు రూమున బదుగంటూ విన్నారు.

కళ్ళు మంటలు పుడుతుండగా లేచి మంచం మీద శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చుండిపోయారు. దాదాపు ముప్పై సంవత్సరాలకు పైబడి తన ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు— కానీ ఈలాంటిది ఎప్పుడూ సంభవించలేదు.... బదు ఒడి పోలేదనిగాదు.... మొదటి తారీఖునాడు అతలు, కోరికలు, అవసరాలు నడుమ తీసుకున్న వెల కష్టాన్నితం ఇలా ఎప్పుడూ కాలేదు!

ఒక్కొక్క రోజు ఏలాంటి ఘోరాలు జరుగుతయ్యో జరిగేటంతవరకు తెలియదు గదా!

విశాలాక్షికి తన వివాహసంతరం ఏమీ స్వార్థి తంకో కొనిపెట్టలేక పోయినా, ఈ రోజున ఆమె బంగారు గొలుసును తన అవసరాలకు తీసుకోవాల్సి వస్తోంది!

ఎంతగా బాధపడ్డా— అంతకు మించిన గత్యం తరం మరోటి లేదనిపించింది.

తూర్పు తెంతావారుతున్న నమయంతో నీరసంతో గూడిన బహిష్కరణతో లేచి కాలకృత్యాల తిరుక్కుపోగారు.

విశాలాక్షి లేచి దొడ్లో పనిచేసుకోసాగింది.

పిల్లలు మెళులు కడుగుతున్నారు. రంగావధరావుగారు వాకిట్లో వాలుకుర్చీలో కూర్చుని రోడ్డు మీదకు చూస్తున్నారు ఏదో తగా.

ఉన్నట్టుండి ఆయన ఉలిక్కిపడ్డారు. నిట్ట నితాయంగా కూర్చున్నారు. ఆయన హృదయంలో తెలియని అల వోలు చేసుకుంది. కళ్ళుఎంతగా మెరిసినయ్. తదబాలుతో కుర్చీలో నుండి లేచి వడివడిగా ముందుకు అడుగులు వేశారు— వీధి వాకిలి దాటి రోపతికి వస్తున్న రంగడిని చూస్తూ! "ఏరా! ఏనైంది?" హడావిడిగా అడిగారు.

రంగడు తల వంచుకొని జేబులో నుండి పెద్ద కవరు తీసి ఆయన కిచ్చాడు.

అయిన ఎదెక చతులతో దానిని తెనుకొని అదు ర్దాగా లోపల చూచేటప్పటికి కళ్ళు జీగెలుమన్నాయి. హృదయం అనందంతో పిరువత్వం చెందింది. సంతోష ఉద్యోగాన్ని అపుకోలేక పోయారు. మెళు మంతా కాంతితో వెలుగుతుండగా, "ఏకలా! ఏకలా!" అంటూ వొడ్డివైపుకు పరిగెత్త సాగారు.

చిన్న పిల్లవాడిలా కేకలేస్తూ వస్తున్న ఆయన్ను చూస్తూ ఆమె విభ్రాంతితో ఎదురు వచ్చింది.

"మన అదృష్టం బాగుందే! వాడు మన దబ్బు వంపాడే!.... నిజం!.... ఇదుగో వంపాడు!" అన్నాడు.

"మంచిదే.... గండం గడిచిందన్న మాట!" ఆమె హృదయం తేలిక పడింది.

అత్యుత్సాహంతో వెనుదిరిగారు రంగనాథరావు గారు. గదిలోకి వెళ్లి పెట్టె మూకతీసి కవరులో దబ్బు తీశారు. తక్కు పెట్టుకొని రెండు వందల యాభై ఉండటంతో తృప్తిపడి నవ్వుకుంటూ పెట్టె పెట్టి మూత వేశారు. వెనుదిరుగుతూ పెట్టె మీదగా ఉన్న దేవుని పూనికి కృతజ్ఞతగా నమస్కరించారు.

పాపిరంగా ఆయన్ను చూస్తుంటే యువ కుడిలాగానే కనబడ్డారు.

మరుక్షణంలోనే ఆయనకు ఆలోచన తట్టింది. వెనుదిరిగి పెట్టె దగ్గరి కెళ్లి పెట్టెలో నుండి ఒక రూపాయి తీసుకొని, "అరేయ్! రంగమా!" అంటూ బయట కొచ్చారు.

కానీ అక్కడ రంగడు లేకపోవడం ఆయన్ను అశ్రురస పరిచింది. కాస్త మనస్సు విస్ఫుభోయింది.

"పాపం! రాత్రి వాడిని చాలా హింసించాడు. పిచ్చివెధవ! ఎంతగా బాధపడ్డాడో!" అనుకున్నారు జాలిగా. "ఏమన్నా కొనుక్కుంటూడేమోనని వో రూపాయి ఇద్దామనుకుంటే చెప్పకుండా వెళ్లి పోయాడే!" అనుకొని బాధ పడ్డారు గూడా.

ఒక విధంగా తన చేసిన పనే తన పోగొట్టు కున్న దబ్బును తిరిగి సంపాదించి— అర్థి హింసా తృక మన్యవచ్చు. ఒకరు చేసిన అన్యాయానికి మరొకరిని శిక్షించవచ్చు— కానీ ఫలితం ఆనంద దాయక మయింది!

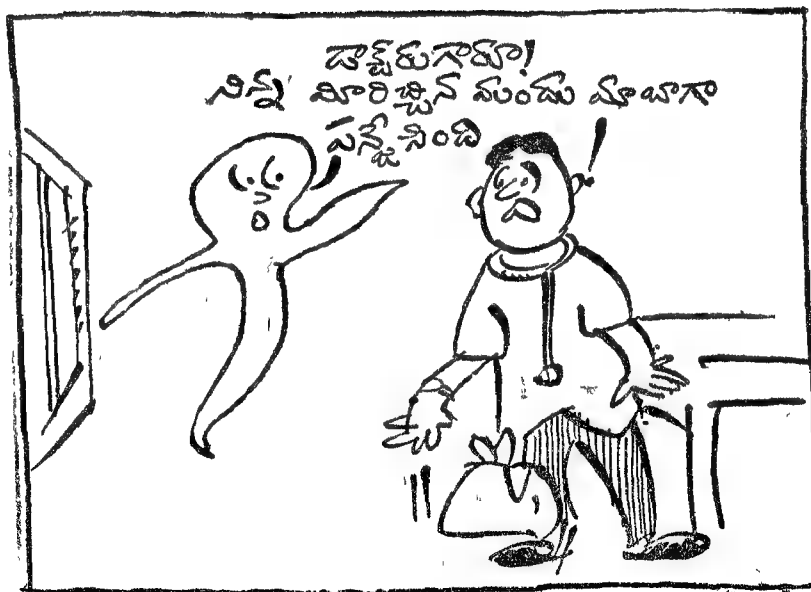
ఆయనకు ఉచితంగా మరో నెల జీతం లభించి నట్టి ఉన్నది. ఆయన ఆనందం చూస్తుంటే కాలు ఒక వోలు నిలవటం లేదు!

ఈ వెళ్లొ లక్ష్మీని పిలుచుకువచ్చి చీర తప్ప కుండా కొనిపెట్టాలి అని గూడా భృథంగా నిర్ణ యించుకున్నారు ఆయన.

వంట యింట్లో భార్య ఎదురుగా పీట వేసుకు కూర్చుని ఆ వెంకట కావలసిన పురుకులన్నీ కాగితం మీద వ్రాశారు. పిలవాడు వస్తే వీలా మెళుల చూపాలి అని భయపడ్డ ఆయన నవ్వుకుంటూ వెళ్లి మరీ ఇచ్చి వచ్చారు అతడు వచ్చినప్పుడు. వాకలివాడికి ఇచ్చారు. పెరుగువ దీకి ఇచ్చారు.

బుజాన కండువ వేసుకొని ఇంటికి పది వారం దూరంలో ఉన్న పుబ్బన్న కొట్టుకు వెళ్లారు.

పుబ్బన్న దబ్బు తీసుకుంటూ "పొద్దున్నే ఏం తొందరైంది... నాయుంత్తం ఇవ్వచ్చుగా!" అన్నాడు.



“లేదులే తీసుకో!” అన్నారు తడవడంతో.
 “ఈ అనందంలో తను మర్చిపోయాడు నిజమే.—
 ప్రతి వెరా పొయంత్రం పూట తీసుకువెళ్లి ఇచ్చే
 అలవాటు!”

ఇంటికి తిరిగవస్తూ తను చేసిన పనికి నవ్వు
 కుప్పారు గూడా.

ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి వంట రయారయింది.
 తోజనంచేసి స్కూలుకు బయల్దేరారు. ఈరోజున
 ఎందుకో రిక్తామీద వెళ్లాలనిపించింది. రిక్తా పీరిచి
 ఎక్కి కూర్చున్నారు.

“సెంటరులో మలుపు తిరుగుతున్నప్పుడు పూల
 దుకాణం కనుపించగా “ఇవాళ పొయంత్రం ఏకా
 లక్ష్మికి తప్పకుండా పూల కొనుక్కు వెళ్లాలి!”
 అనుకున్నారు.

నిజంగా ఎలాంటి పంపుటన! దాదాపు
 వస్త్రేందు గంటలు తనను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది.

తను తెలివిగా చేసిన పనికి వాడు ఎంతగానో
 భయపడి ఉంటాడు—లేకపోతే ఏ దొంగైనా తీసు
 కున్న డబ్బు తిరిగి ఇస్తాడా అంత తేలిగ్గా—తన
 కొడుకు చదువు ఎక్కడ నాశన మవుతుందో, తన
 రాగే ఎక్కడ తయారవుతాడో నని భయపేసి
 ఉంటుంది!

ఓ పెద్ద రాక్షసుడి ప్రాణం ఏ చెట్టు తొగ్రలోనో
 ఉన్న పిట్ట గొంతులో ఉన్నట్లుగా రంగడి తండ్రిని
 పట్టి కిలకం రంగడి చదువుతో ఉండనిపించగా
 నవ్వు పొక్కుకొచ్చింది రంగనాథరావుగారికి.

తన గదిలోకి వెళ్లి బుజాన కండువా కుర్చీమీద
 వేసి కుర్చీలో పానకాశంగా కూర్చుంటూ, అప్పుడే
 అటు పోతున్న తెలుగు మాష్టారు అవధానిగార్ని
 “ఏనయ్యోయ్ అవధాని! ఒకసారిరా!”
 అన్నారు మాష్టారుగా.

రాత్రి జరిగిన పంపుటన నలుగురికీ చెప్పాలని
 పించింది—అందునా దానిని తను విడదీసిన పద్ధతి—
 గర్వంగా!

అలవాటుగా కేసులోనుంచి కళ్ళతోడు తీశాడు.
 కేసు ద్రాయర్లో పడేద్దానని. ద్రాయరు తాళం
 తీయసాగారు.

“నవపిక్కరమండి!” అన్నారు అవధాని.
 ఆయనకు కాస్త హెచ్చాస్తరుగారి దగ్గర తను
 వెళ్ళాన. “ఏనెచి” మాష్టారుగా ఉన్నట్లున్నారు....”


“ఆ ఆ చెబుతాను కూర్చోండి.....
 ఇలా తొందరపడితే ఎలా?” అని ఒక్క క్షణం
 రతేత్తి నవ్వు ద్రాయరు పొరుగు బయటకు
 తాగాడు.

తాగిన పొరుగు తోపల చూస్తూనే ఉలిక్కి
 పడ్డారు రంగనాథరావుగారు. కళ్ళ కుంచించుకు
 పోయినయ్య. నోటివంట మాట రాలేదు. గుండె
 దడదడ లాడసాగింది. ఎవరో వెన్నుమీద బలంగా
 చరిచినట్లే అయింది.

ఒక్క క్షణం కలా నిజమూ అనిపించింది!
 కళ్ళ రెనరెప లాడించి మరీ చూచారు.

అవధానిగారికి ఈయన వడలి అర్థంకాక
 “ఏనెచి అలా వింతగా చూస్తున్నారా?” అన్నారు.
 లేచి నిలబడి, వంగి ఆయన పొరుగులోకి చూడ
 టానికి ప్రయత్నిస్తూ.

45 వ పేజీ చూడండి




GP

రాజా టాల్కమ్ పౌడరు

అందాన్ని ఇచ్చే ఉత్తమమైన టాల్కమ్. సున్నితతమైన సువాసనతో అందరికీ ఆకర్షణీయమైనది. పసిపాపల శరీరానికి ఇది ఒక ప్రత్యేకత.

తేలికగా బట్టల ఉదుకుటకు రాతా రాత సోద దివ్యమైన స్నానమునకు రాతా కస్తూరి పౌడ పెద్ద స్థానమింది దొడగను.

మణ్యం & కంపెనీ, బెంగళూరు



కండ్ల అందానికి రక్షణకు

దర్ బార్ కాజర్


కాటుక (రిజిస్టర్)

తయారుచేయువారు :-


రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4.

హోర్వే ట్వీన్ టస్కర్

డ్రైలు



మధుర మిల్స్
 కంపెనీ లిమిటెడ్ ఉత్పత్తి
 వాణ్యమైన మామిడి ముద్దపేరు.



మధురకు చేరిన హోర్వేన్

REGD. TRADE MARK

45 వ పేజీ చూడండి



జరిగిన కథ

వివిధ మనస్తత్వాలు గల ఐదుగురమ్యులూ తుండి రామయ్యగారు. ఆయన స్నేహితుని కొడుకు ఊదాకర్ మద్రాస్ చూడ్డాని కొచ్చి కళను (సీమి) ప్లాడు. పెద్దలంతా కళను వాళ్ళ బావ శేఖర్ కిచ్చి వివాహం చేయాలనే సంకల్పంతో ఉంటారు. అందుకు భిన్నంగా శేఖర్ కారదనే అక్కర్లంపబడ్డాడు. శేఖర్ తో నీనిమా కెల్లిన కళను సుధాకర్ స్నేహితుడు మోహన్ చూసే బయటికెళ్ళిపోతాడు. మోహన్ సుధాకర్ విషయాల్లేస్తే వా చెప్పడేమో తెల్సుకోవచ్చునున్న కళ చాలా నిరుత్సాహపడ్తుంది. కళ సుధాకర్ ను మరచిపోయిందని భావించి మోహన్ చాలా బాధ పడ్డాడు. వైజాగ్గే నుంచి తిరిగి వచ్చి గీతని కల్గుకుంటాడు. కళవైతే వివాహం చేసుకుంటానని తల్లికి తెలియజేస్తాడు. కొంత వాగ్వివాదం జరిగిన మీదట సుధాకర్ తుండి రామయ్యగార్ని ఆ విషయాన్ని తెలియజేస్తూ ఉత్తరం వ్రాస్తాడు. మరదలితో మళ్ళీ కనబడతే ప్రాచూల్య దక్కవని శేఖర్ కు రామయ్య ఉత్తరం వ్రాస్తాడు. తనకు కళను చేసుకోవటం యిష్టం లేకట్లు కళ బలవంతపెడ రామయ్యగార్ని ప్రాయశ్చిత్తానికి నిశ్చయించుకుంటాడు శేఖర్. సారంగ (పేరు) కడయంతో చిత్రను పేరిది జరిగినదానికి క్షమాపణ కోర్తాడు.

(గత సంచిక తరువాయి)

వశ్యతావంతో దహించుకుపోతున్న సారంగను తూస్తే చిత్రకు ఏడుపెచ్చింది. దిక్కుమాలిన ఘనరక్తం సారంగను ఎంత ఏడిపించింది ? రంభ లేచినిలబడి చెవులుగట్టిగా దులుపుకున్నది.

“నన్ను క్షమించానండీ... అంతవరకు వాకు కొంత ఉండదు.....”

ఉదయం మరొకసారి అర్పించాడు సారంగ. చిత్ర కనికరంతో “ఇందులో నాభిష్టుకూడా ఉందిరెండి... ఊర్వశి విస్తారా ? బావ దానికోసం బెంగ పెట్టుకున్నాడు—” అంది.

సారంగ ఒక్క ఉదుటున ముందుకు వంగాడు. “మార్గ మార్గ మొదటికి వస్తాను!”

మీ బావ కుక్కను దొంగతనం చేయలేదంటే నమ్మలేం ? ఇది వా కుక్క రంభ !”

రంభకోసం సారంగ కలయజాళాడు. రంభ గదిలో లేడు. గదిజైలు పడుకుని దల్లని గాలికి సుఖంగా విడపోతున్నది.

చిత్ర మనస్సు కోపంతో విండిపోతున్నది. “మీరు రంభ అనండి, మరొకటి అనండి! అది మా బావ కుక్క.... చూసే ఆనవాలు పట్టలే పంటారా ? హూ !” అంటూ హుంకరించింది.

కోపంగా ఉన్న అడవాళ్ళని మరి కాస్త రెచ్చ గొట్టా లనిపిస్తుంది. కాని, చిత్రను చూస్తే చిత్రం ఏమిటో తెలియదు కాని జాలేస్తున్నది. బ్రతిమాలుకోవా లనిపిస్తున్నది.... దూరంగా ఉన్న సముద్రం చల్లనిగాలిని చెంతకు పంపుతున్నది. చిత్ర నుదుటిమీద ముంగురులు కంగారుగా పరి గెల్చాయి. చిత్ర అగ్రహం చూసే అవి ఎలా బెదిరిపోతున్నాయో అనుకున్నాడు సారంగ.

చిత్ర గదిలో లేడు. రంభకు కాస్త దూరంలో నిలబడి దురుసుగా “మీ రిచ్చిదా, యివ్వకపోయినా వేసు దీన్ని తీసుకెళ్ళి బావకిస్తాను” అంది.

సారంగ పీరసంగా మూలిగాడు.

“ఇస్తే ఇవ్వండి. వేసేం బెంగ పెట్టుకోను— కాని అది పూర్వశి కాదని వాడికి తెలుసు !”

చిత్ర ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ గదిలోకి వచ్చింది.

“పూర్వశి, రంభ ఒకే పూరకుక్కకు ఒకే రోజున పుట్టాయి. వాడో కుక్క, వేవో కుక్క తీసుకున్నాం. ఒకేలా పెంచుకున్నాం.... వాడి పూర్వశిపోతే దీన్ని పట్టుకోవచ్చు. కాని వాడు అదీ, ఇదీ ఒకటే అని పరిపెట్టుకోగలడా అని వందేహం !”

చిత్రకు అశ్చర్యంతోపాటు అనుమానం కూడా వేసింది. సారంగ మాటలు ఎంతవరకు నిజం ?

“పూర్వశి—రంభ—నిజమేనా ? చిత్రమైన పేర్లు !....” అనుకున్నది చిత్ర పైకి.

“చిత్రంగా ఉన్నాయంటారా ? పూర్వశికి ఉత్పత్తి అర్థం పూరకుక్క అని.... వేవే నవ్వే చెళాను. శేఖర్ కు చాలా నచ్చింది—”

చిత్ర మనోహరంగా నవ్వంది. చిత్ర నవ్వుగా కూడలు ఇదే మొదటిసారి ! పూర్వశి తన

“పూరకుక్కకి పూర్వశికి ఏలా మొడిపెట్టా రండి ? భలేవారే ! మొత్తానికి మీది బ్రహ్మాండ మైన ఐడియా !”

పీరంగ నవ్వబోయి బుగ్గలు బాధపెట్టగా ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు.

“వా స్వంత ఐడియా కాదురెండి ! ఈ రోజుల్లో అందరూ అలానే చేస్తున్నారా ? మూర్ఖునారా యలా సురేష్, నత్యూ రాయణ వల్లిన్ అయినట్టే... ఆ మాటకొస్తే వా పేరు కూడా అంటే మా నాన్నగారి పేరు రంగయ్య.... వా పేరు సారంగ !..”

“హూ ! మరి మీ కుక్కకి రంభ అని ఎందుకు పేరు పెట్టారు ?”

“రెండూ ఒక తల్లి పిల్లలు. ఒకదానికి పూర్వశి అని పెట్టాక మరొకదానికి ఏ ‘టూమీ’ యో పెడితే ఏం బాగుంటుంది ? అందుకని పూర్వశి, రంభ అని పెట్టాం....”

చిత్ర గదిజైలుకు చూపులు సారించి హదానిడిగా కుర్చీలోనుంచి లేచింది.

“చాలా చీకటి పడింది. మరి నేను వెళ్ళాలి...”

సారంగ రెండు చేతులూ జోడించి “నన్ను క్షమిస్తారుకదా ?” అన్నాడు.

చిత్ర మనస్సు అగ్రహమైంది. ఉత్త పుడ్యా నికి దొంగతనం కూడా అంటగట్టింది ! తనే అతని స్థితిలో ఉంటే క్షమించమనటండాకా ఎందుకు గుమ్మంలో కూడా కాలా పెట్టనిచ్చేది కాదు. అతని మంచితనం తను భరించలేక పోతున్నది.... తను తొందరపడి ఎంత మోటుగా ప్రవర్తించింది ?

చిత్ర కనుకొలకల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. ముఖాన్ని మరోవైపుకు తిప్పి “నన్ను క్షమించరా ?” అన్నది.

శేఖర్ గదిలో కారడ పుస్తకాలు ముందేసుకొని కూర్చున్నది. ఇంగ్లీషు పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకొని చదవబోయింది. వాక్యాలన్నీ ఎడతెగని చినుబారుల్లా కనిపిస్తున్నాయి.....

ఈ మధ్య బావ తనకు పాతాలుచెప్పడం ప్రాచీన వేళాడు... ఎందుకో తెలియ తనని తప్పుకుతిరగని తున్నాడు. బావకుకోపం తెప్పించే పనితనం చేసింది ? బావ సంతోషిస్తాడని రోజూ కష్టపడి పాతాలు చదువు తున్నది. అయినా బావమాత్రం ఉత్సాహంకనబడటం లేదు. తనకేమిటో భయంగా, బెంగగా ఉన్నది.

గదితలుపులు తెరిచిఉన్నాయి... అవతలి వరండాలో కూర్చుని మావ్యంగా ఆకాశంలోకి చూస్తున్న శేఖర్ కనిపించాడు.

గదిగుమ్మంముందునిలబడి కారడ “బావా! పాతాలు చెవులమే మూసివేళవ్ ?.. నువ్వెచ్చెప్పినట్టే చదువు కుంటూలే బావా ! ఏమాటా బవదాటును—” అంది ప్రాణోయపడుతున్న ధోరణితో.

శేఖర్ నవ్వునగా కారడవంక చూశాడు. అమాయా కంగా కనబడుతున్న ఆ వదనంలో ఎంత దిగులు! తను ఏం చెప్పినా నమ్మించగలడు ?

“నాకు వంట్లో బాగుండలేదు. ఏముట్టుకున్నావా చదువుకో కారద ! లేకపోతే మీఅక్క అడ్డగ వేర్చుకో”

అలాగే బాబా అలా అన్నాడు? ఏమన్నా బాబా అన్నాడు? బాబా దాక్కుంటా చూసేమిట? అన్నాడన్నా ఎలా? ఏమిటన్నా బాబా అన్నాడు చదువు చేయకుండా గాని... ముందు అరంగం నంగతి చూసుకో... అలా యుక్తి చెబితేనేగాని నువ్వు దాక్కుంటా దగ్గరి తెచ్చుకో!"

శేఖర్ గాథా వదాడు.
తనకేం నిశ్చయం ఉన్నాడు. లేనిదని రోగం కటింబి ఏ దాక్కు దగ్గరి తెచ్చడం? అమ్మకి తెలిస్తే తనని నిరణద నివ్వడు, లేని తిరగ నివ్వడు...

"అబ్బేమీ కాదులే—తనాన్నగారింటి.. పాతాని తెచ్చుకూర్చుంటే మరి ఎక్కువవుతుంది..."

శారద మనస్సులేక వదిలింది.
"బ్లీ టేలా వెళ్ళితినిగోస్తే ఏ తనాన్నగారింటి ఉండదు. బావా!.. అమ్మమ్మ అట్టితో మంచి తెలుగు పిమ్మా వచ్చింది. నన్ను తీసికెళ్ళా?" అంది కోముగా.

గదిలో కోడమీది గడియారం టంగు, టంగు మని నాలుగు గంటలు కొట్టింది. మరో రెండు గంటలకు మొదటి ఆట ప్రారంభం... రెడీకావటానికి కావాల్సినంత సైమున్నది.

శేఖర్ కు ముచ్చెమటలు పోయాయి. ఏకసీందరి ఉన్న శారద మోమును చూడలేక తల దించుకున్నాడు. తనూ, శారదా కలిసి పిమ్మాకెళ్ళే ఇద్దరూ కలిసి తిరిగి ఇంటికి రాగలరా? తన ప్రాణాలగురించి తనకు బెంగలేదు. కాని అన్నీ తెలిసిఉండి శారదను హంతకుని చేతికప్పగించడానికి తనకు ప్రాణం ఉన్నట్లుం లేదు. తన కంటువుగా ఉండకపోతే శారద ప్రాణాలు దక్కవు. ముచ్చెమెత్తిన శారద వ్యధయాన్ని బాధపెట్టాలంటే తన ప్రాణం గిలగిలరాడుతున్నది.

"మమ్మ వేదించకు శారదా! నాతోనువ్వురావద్దు. బాకీస్తో లేదు..." అంటూ శేఖర్ గదియన లేచి ఏదిలోకి వెళ్ళాడు.

శారద విశ్వస్థురాలైంది.

బావ!... బావనా ఇలా మాట్లాడింది? తనం తప్పుచేసిందని?.. శారద వీరసంగా వున్నకాలు వడి ఉన్న చోటికి వెళ్ళింది. ఇండాక రాను వెలిచి ఉంచిన వున్నకిం ఆలానే ఉంది. యాంత్రికంగా వున్నకం చేతిలోకి తీసుకుంది. చిమలబాళుల్లా కన్నీందన వాక్యాలు ఇప్పుడు అరుక్కుపోయి అగమ్యగోచరంగా ఉన్నాయి. ముత్యాల్లాంటి నీటిబిందువులు టవ్, టవ్ మంటూ వాటిమీద నుండి జారాయి. ఓహో! తన ఏడుస్తున్నది.....

తనలను ఎవరో అస్థాయంగా నిమగ్నంతున్నారని "ఏడ్లకు శారదా! బావ నంగతి మేమి చూపానని బావూట నమ్ము!"

కళ ఓదార్పుతో శారద దుఃఖం కట్టలు తెంచు కుని ప్రవహించింది. ముఖాన్ని రెండుచేతులతో కప్పు కుని మనస్సుని మిత పడేంతవరకు కన్నీళ్ళు కార్చింది.

లాతి నినిమిది గంటలకు శేఖర్ వూడిపడ్డాడు. కళ శేఖర్ రాకకోసం కాచుకుని ఉంది. శేఖర్ భోజనం చేసేవచ్చాక మెల్లిగా దగ్గరకెళ్ళి మొదలుపెట్టింది.

"నాన్నగారి ఉత్తరానికి జవాబు ఏం రాయావా కుంటున్నావ్?"

శేఖర్ జ్ఞానకంలేనిట్టు "ఏ ఉత్తరం?" అంది.

"అదే! గీతమ చేసుకోమని..."

శేఖర్ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుటానికి తంటాలు పడుతూ "అప్పుడే పెళ్ళికేం తొందర? బాకీనలా పెళ్ళిచేస్తే కావాలిలేదు..." అన్నాడు.

కళ గంభీరంగా అంది.

"మగవాడిని ఏదిచేసినా చేర్చుకుంటా... అయినా ఏకోసం శారద ఎంత ఏడుస్తున్నాడో ఒక్కసారి ఆలోచించిచూడు!....."

శేఖర్ గుండె రాయిచేసుకుని అబ్బాడు.

"మేమి శారదనుచేసుకుంటానని ఎప్పుడు చెప్పాను? శారదకు మంచి సంబంధంచూపి చేసుకోండి. అదే అన్నివిధాలా శ్రేయస్కరం....."

కళ తొక్కిలోయింది.

అప్పున్నే! అడదానికి ఒక మనస్సుంటూ ఉండ కూడదు, మగవాడు రమ్మంటే రావాలి, పిమ్మంటే పోవాలి....." అంది కనిగా.

అయినా శేఖర్ చలించలేదు. వృద్ధియంటేని మగ

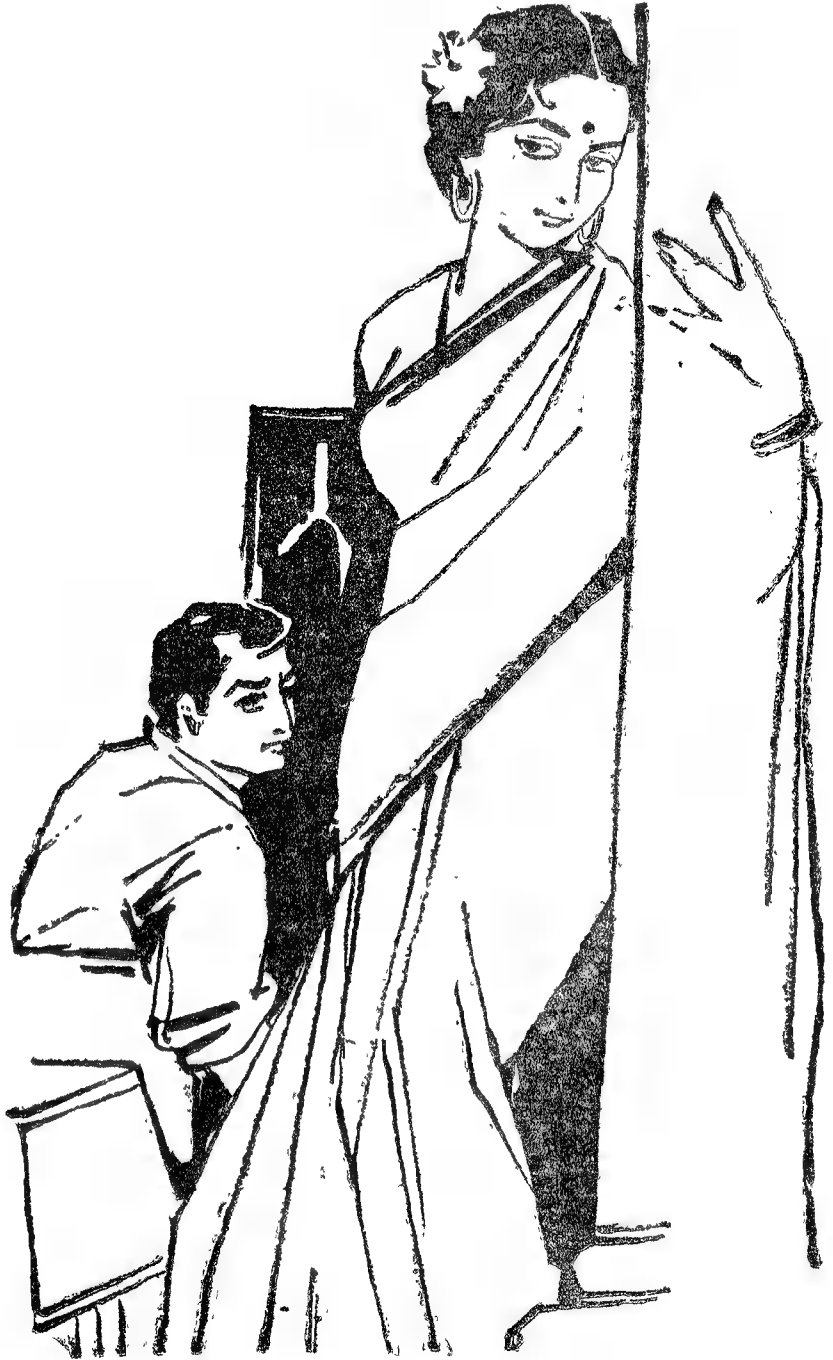
నాన్నగారిని చేదరించుకున్నాడో కళ

పడుకోబోతోముందుకక గీతకు ఉన్న గంభీరమింది.

"..... బావ శారదతో తమవుగా ఉండేవాడు. శారదను చేసుకుంటాడని ఎంతో అనుకున్నాం. కాని దురదృష్టంకోర్చి బావ బాలా మారిపోయాడు... ఇప్పుడు బావకి శారద పిడంటేనే గిట్టటంలేదు. నడవగా బావ ఎందుకలా మారిపోయాడో మనో అంతాబట్టటంలేదు....."

చరిస్తే తులు గీతకు వెళ్ళుకోమనికోవటంతో మనస్సు కొంచెం లేరికవడింది. కళ ఉత్తరం మూర్చిచేసి వక్కమీద ఆలోచిస్తూ పడుకున్నది. కళకు తెలియ కుండానే మనస్సు సుధారించి పేరుకుంది.

మధ్యాహ్నం తనను పెళ్ళిచేసుకుంటాడట! ఆనంద



నాటకానికి -

నాట్యతక్తనా సరే,
ధరతక్తనా సరే!



ఈ వేషనల్-ఎక్స్ మాన్ సూపర్ రేడియో యొక్క ధరలు, డిజైను, ప్రత్యేకాంశములు మరియు పనితీరును యితర రేడియోలతో పోల్చి చూడండి. వేషనల్-ఎక్స్ రేడియోలే మీ దానిని కలిగి ఉన్న విలువను ప్రాయోగికంగా తెలుపుతాయి. మీ భాగములకు ప్రత్యేకమైన రక్షణ యివ్వబడింది. కనుక యీ రేడియోలు పాడవకుండా ఏళ్ల తరబడి వాడుక పనిచేస్తాయి, మీ దగ్గరలో ఉన్న వేషనల్-ఎక్స్ డిలయర్ల వీటిని వేరే దివండి!

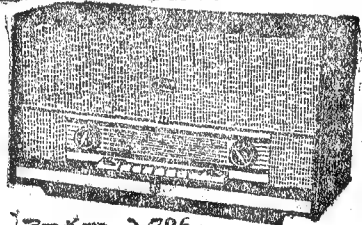
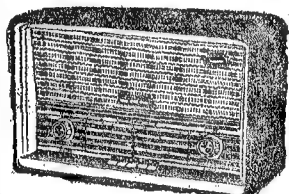
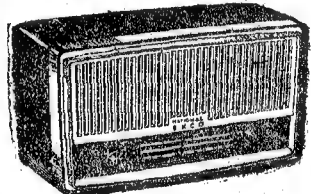
మోడలు 806:-

6 వాల్వలు, 3 వేవ్ బ్యాండులు, సాగమైన కట్ట క్యాబినెట్. మోడలు యు-808 ఎన్/డిఎన్ నెట్. మోడలు ఎ-808 ఎన్ నెట్. రూ. 396.00

దరంతో ఎక్స్ట్రా డ్యూటీ గేర్మెంట్లను వస్తులు అదనము

వేషనల్ ఎక్స్

మాన్ సూపర్ రేడియో



మోడలు యు-819:

ఎన్/డిఎ. నెట్. 5 వాల్వలు, 3 వేవ్ బ్యాండులు, స్టాన్డ్ గ్రీడ్ గం సాగమైన కట్ట క్యాబినెట్. రూ. 298.00

మోడలు ఎ-829:

ఎన్ నెట్. 6 వాల్వలు, 4 వాల్వలు, అందమైన కట్ట క్యాబినెట్. ట్రాన్స్ కంట్రోలు. వియోనో కి స్విచింగ్. రూ. 481.00

మోడలు ఎ-786:

ఎన్ నెట్. 6 వాల్వలు, 5 వేవ్ బ్యాండులు, అందమైన కట్ట క్యాబినెట్. రోటేటింగ్ ఫైల్డ్ వీయర్. వియోనో కి స్విచింగ్. రూ. 575.00

వేషనల్ రేడియోలు అప్లయన్స్ లిమిటెడ్ వారి వారి కంప్లై, పాటా, మద్రాసు, బెంగళూరు, ఢిల్లీ, ఎలెండరాబాద్

రెంట్ వూపి నెల్లటంలేదు తనకు. ఏమీ నండేమి రెంట్ సతమతమైంది ? ఎంత నిరాశను అనుభవించింది ?...ఇప్పుడు తలచుకుంటే నవ్వుస్తుంది. మధాకర్ ఇదివరలా ఇప్పుడు తను అతిన్ని క్లెయిండ్లగా కళ్ళెత్తి చూడగలడా ?

కళ సిగ్గుతో ముఖం తలగడలో దూర్చింది.

12

గీత తిరికగా ద్రాయింగ్ రూంలో కూర్చున్నది. దీయంత్రం అంటు గంటలవేళ—ఉన్న మరో గదిలో కూర్చుని ఏదో కుట్టుకుంటున్నది.

అర్జున్ హాటల్లో చూతూ వదిలేసి వెళ్ళిన మోహన్ రెండు, మూడు రోజుల తర్వాత ఇంటి కొచ్చి క్షమార్పణ చెప్పుకున్నాడు. ప్రభాకర్ తైల్రే (జరి తెల్ల) కిరీ పుస్తకం తెచ్చుకున్నాడట. ప్రేయసి కోపం వేస్తున్న వేషం అని చెప్పాడట. అందుకని తన మీద అనుమానం వేసేందట. మగవాళ్ళకి ఎంత అనుమానం. తనకు చూచాయగానై నా ఆ విషయం చెప్పి ఉంటే అన్నదే అతని బింగ తీర్చి ఉండేది. ప్రేమ అనేది లేకపోతే అనుమానం మాత్రం ఎందుకు వస్తుంది ? మోహన్ కు నిజంగా తనమీద?

గీత కళ్ళ మూసుకుని పన్నగా నవ్వుకున్నది.

"ఏ లోకంలో ఉన్నారు ?"

గీత కళ్ళ ఏమీ నవ్వించి. మోహన్ కుర్చీలో కూర్చుంటూ "మీరు నాతో ఒక్కమాటలా పోస్టు పేసు వరకు వస్తారా ?" అనడిగాడు.

గీత అర్థంకానట్టు చూసింది.

మోహన్ గంతుక తగ్గించి చెప్పాడు.

"పోస్టుపేసుకు ఎదురుగా ఒక ఇంటింటిమీద ఒకతను ఆరూఢం బ్రహ్మాండంగా చెప్పాడట ప్రభాకర్ వెళ్ళి చూసి రమ్మని మరీ మరీ చెప్పాడు. తొందరగా రండి. ఆర్డర్ అతనుండడు—"

"చెప్పే చెప్పాడు మీరు వెళ్ళి చూపించుకోండి బాకేం వద్దు" అంది గీత విరిక్కిగా.

తనకి, గీతకి పెళ్ళయితే కాని ఉషకి పరిణయం కాదట.

"ఆ ముసలాయన నువ్వంటేనే మండిపడతాడు. మరి మీ యిద్దరికీ పెళ్ళైతే జరుగుతుందో బాకు ఒకటే బింగగా ఉంది.... ఆ ! బ్రాహ్మణం వచ్చింది. బిగ్ స్ట్రీట్ పోస్టుస్టేషన్ ఎదురుగా ఒకతను బ్రహ్మాండంగా ఆరూఢం చెప్పాడట. వెళ్ళి చూపించు కొవ్వారంటే అందరినీగా తిరుతుంది—" అని ప్రభాకర్ నూరిపోతాడు.

అందుకే మోహన్ "మీరలాంటి కాబోవా కోవమైనా మీరు రాకలప్పుడు!" అన్నాడు బ్రతిమాలకుంటూ.

గీత అయిష్టంగా కుర్చీలోనుంచి కదిలి ఉష ఉన్న గదిలోకి తొంగిచూసింది.

"ఉష ! వేసేలా వెళ్ళి వస్తాను, కాని కాస్త యిల్లు చూసుకో ! అంటూ మోహన్ తో పాటు వెళ్ళింది

ఇద్దరూ మాట్లాడకుండా నడుస్తున్నారు. కొంతదూరం నడిచాక మోహన్ "అరే" అని కాస్త దూరానికి చెయ్యి పారించాడు. ఒక ఇంటి అరుగుమీద రెండు, మూడు చివికిపోయిన పుస్తకాలను పెట్టుకుని ఒక ముసలాయన కూర్చున్నాడు. అతన్ని చూడగానే గీత ఉలిక్కిపడింది.

అయిదు రెళ్ళు

"అరే ! పుస్తకాల ముచ్చప్పు కదూ ?... ఏడికి ఆరూఢం ఏమీ తెలుసు నా మోహన్ ! వెళ్ళి మున్నటిదాకా నా వీధిలో పుస్తకాలను అమ్ముతూ ఉండేవాడు...."

మోహన్ కోపగించుకున్నాడు.

"తప్పు ! తప్పు ! రెంప లేసుకోండి. ఇతను మహా పండితుడు. పుస్తకాల ముచ్చప్పుకి, ఇతనికి సంబంధం ఏమిటి ? ఇంకా నయం ! ఏడు లాడే పిచ్చయ్య, ఇతను ఒకరే అన్నారుకాదు—"

గీత మాట్లాడలేదు. ఇద్దరూ ఆ ఇంటిని చేరుకుని మెట్లెక్కి అతను కూర్చున్న చోటికి వెళ్ళారు. ఆ ముసలాయన తలెత్తి ఆశ్చర్యపోయినట్టు చూశాడు.

"ఏమ్మా ! ఇలా వచ్చారు ?" అన్నాడు నర్సి కుని కూర్చుంటూ.

"ఎందుకొస్తారేంటి ! ఆరూఢం చెప్పించుకుందామనే ! మీరు కచ్చెక్కగా లెక్కగట్టి మా ఇద్దరికీ పెళ్ళవుతుందో, లేదో చెప్పాలి" అన్నాడు మోహన్.

ఉత్సాహంలేని గీత ముఖంలోకి అతను సంగోచంగా చూస్తున్నాడు.

ఎంత నమ్మకం లేకపోతే మాత్రం ముఖం రోనే తన అయిష్టాన్నింతా చూపించుకోవాలా ? ఆరూఢం వాడు ఏమనుకుంటాడు ? అతనిచేత నిజం చెప్పేస్తేనేగాని గీతకు నమ్మకం కలుగదు కాబోలు !

"ఏమ్మల్ని చూస్తే మా గీతకు పుస్తకాల ముచ్చప్పు బ్రాహ్మణం వస్తున్నాడట. మీకు పుస్తకాలను అమ్ముకునే ఇల్లేం అంటే వినిపించుకోవటంలేదు... కాదని మీ వోటితో చెప్పారంటే అవిడ అక్షరాలా నమ్ముతుంది...."

ఆరూఢంవాడు తెల్లగా పిలిచియాడు.

"బాబ్బామా ! మీకు పుణ్యం ఉంటుంది పుస్తకాలకు సంగతి ఎల్లకండి ! మీకేం బాబూ ఈడూ, బోడూ విడ్డవలా పెళ్ళవుద్ది"

అంటూ చాళ్ళెత్తి దివంగమయ్యాడు.

ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళుస్తున్నప్పుడు "అమ్మనాకు ముచ్చప్పు ఆరూఢం ఎప్పుడు వేరుకున్నాడు వెప్ప ?" అంటూ మోహన్ అశ్రుర్యం వెలిబుచ్చాడు. "వెళ్ళుకున్నాడు ? మీరూ చెడలు తివేసిన రెండు పుస్తకాల ముందేసుకుని ఇంటిముందు అరుగు మీద కూర్చుండి....."

"అలాఅనకండి ! అతను అప్పుది అక్షరాలా నిజమౌతుంది. మనిద్దరికీ తప్పకుండా పెళ్ళవుతుంది..."

గీత నిట్టూర్చింది.

"బావ నన్నుచేసుకుంటానని ఉత్తరం వ్రాశాడు."

మోహన్ గుండెలు గుణ్ణుమన్నాయి. సుధాకర్ ని వదిలి తనని పట్టుకుండా ఈశని ? అనతి బావగాడు పుట్టుకపోతే లోకం ఏదేరా ?

మోహన్ దిగులుగా అడిగాడు.

"మీరు చేసుకుంటానన్నారా ?"

గీతమాటిగా జవాబివ్వలేదు.

"బావ ఇంకాను చేసుకుంటే బావుండును.... ఇన్నాళ్ళూ చేసుకుంటాననే అనుకున్నారట. ఇలాంటి ఎంతో ప్రేమగా ఉండేవాడట.... అలాంటిది పెళ్ళిమాట చెప్పేసరికి పెళ్ళివద్దన్నాడట. మగి వాళ్ళు ఎంతలో మారిపోతారో చూడండి ! అంతకు ముందు ఇద్దరూకలిసి సినిమాలకు వెళ్ళేవారట. బావ దానికి చదువు చెప్పేవాడట....."

గీత మోహన్ ముఖంలోకిమానీ ఉలిక్కిపడింది.

"అదేం ? అలాఅయిపోయారా ?" అనడిగింది కంగారంగా.

మోహన్ నర్సి కుని "అర్థంబుగావూరితెచ్చాలి.. మీరుఒక్కరే ఇంటికెళ్ళగలరా ? మరేం అనుకోరు కదూ ?" అన్నాడు.

గీత అయోమయంగా చూసి నిట్టూర్చింది.

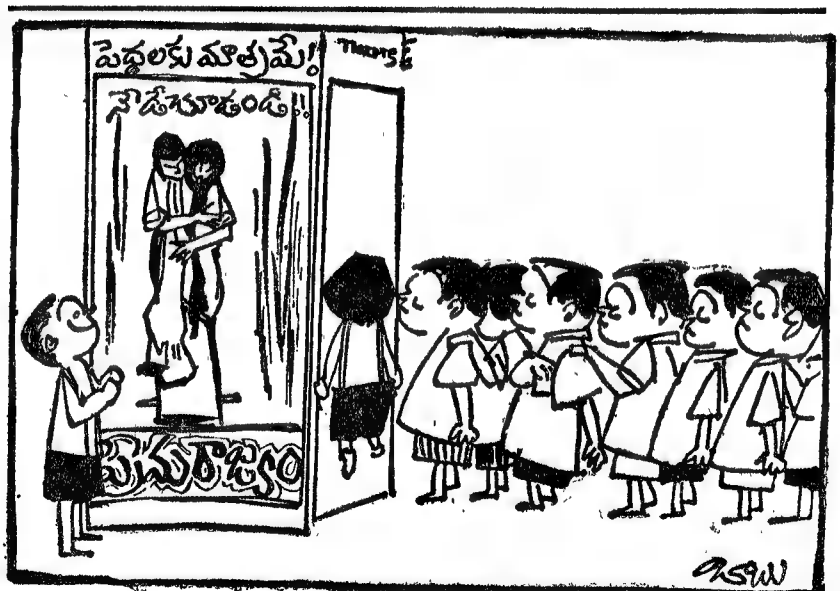
"మళ్ళా వెళ్ళడాస్తాట ?"

"ఎప్పుడో ఎందుకు ? ఎట్లాండీకల్లా రానూ ?"

అంటూ మోహన్ ఏడ్చేటట్లు పుచ్చుకున్నాడు.

* * *

దీయంత్రం అరుగంటు బాటింది. చల్లగాతి తిరిగింది. శీతల వీరంగంబు దూసి వద్దామని బయ



శ్రీరాధా.....

కాస్త దూరం నడిచాడోలేదో కాళ్ళకు నడనోగా బ్రతుకునంది. గుండెలు అవిసిపోయేంతటి కేకలు— నందు ఇంచుమించు నిర్మాణమయ్యగా ఉన్నది. నందు మొగరోసుంచి ఒకమనిషి, కుక్క పోటీపడుతూ నరుగులెత్తటం కనిపించింది. రయ్యమంటూ దూసుకువస్తున్న మనిషిని అందుకోవాలని కుక్క వాయువో మహావేగంతో నరుగులెత్తు తున్నది. ఆ దృశ్యాన్నికాస్తపుచూసి అనందించేలోగా శీఖర్ వెనక్కి వడ్డాడు.

రోడ్డుదేవాలయానికి శీఖర్ బుర్రనే పెంకాయగా నమర్చించు కున్నాడు— రోమ్ముమీద అమాంతం దో బరువు!.. శీఖర్ ఒక్కక్షణం అప్పచ్చిలా అణిగిపోయాడు. ఇంతలో శీఖర్ మీదపడిపోయినా యన లేది వళ్ళు దులుపుకుని శీఖర్ ను చెయ్యివట్టుకుని లేచిపోయాడు. శీఖర్ లేచి కూర్చుని తలదాచుకున్నాడు. చిట్టి పోయిందేమో అనుకున్నాడుగాని గట్టిబుర్ర బోప్పికట్టి ఊరుకున్నది. ఇంతమర్యాదచేసిన ఆ పెద్దమనిషి శీఖర్ ముఖంవంక చేరిపోవటాని ఉద్బుతబృత్తి పోయా పోయాడు.

“అరే! మీరా ? నెడకబోయినతీగ కాలికి తగిలి నట్టు.....”

శీఖర్ షరత్ కి. చేతులకు అంటుకున్న మట్టిదులఃపు కుంటూ కొంకరా చూశాడు.

“కాలికి తగిలినట్టు అంటారేమిటి అమాంతం మీద పడి పోయి ?.....”

“క్షమించాలి... అమ్మయ్యా ! ఈ కుక్కొకటి నా ప్రాణానికి !” అంటూ అతను భయంగా శీఖర్ ను వట్టుకున్నాడు. కుక్కతోకాడంచుకుంటూ శీఖర్ వక్కొచ్చి నిలబడింది. శీఖర్ ఒక్క ఉదుటున పైకి లేచాడు.

“ఊర్వశీ!” అంటూ క్రిందకు వంగి తాన్ని అప్యాయంగా నిమిరాడు.

శరణుజొచ్చిన అసామి ఇంకా భయంగా చూస్తున్నా శీఖర్ కు వచ్చింది, జాలేసింది.

“ఇది నా పెట్-రెండే! వేసుదగ్గరుండగా మిమ్ము త్తీమీ చెయ్యడు—” అంటూ అభయమిచ్చాడు.

శీఖర్ నుదిటిమీద ఒకటూ కొట్టుకుంటున్నాడు. చచ్చగా, రివలటా ఎక్కడోచూసిన జ్ఞానకం !..... ఆ

అయిదు రెళ్ళు

రోజు హాల్లో తను కిఫీషాపు దగ్గర.....

“మీరు.....మీరు.....”

“నా పీరు మోహన్ !”

శీఖర్ మాటలు తడముకున్నాడు.

“ఇదివరకేపారి మిమ్మల్ని నీమహాహల్లో చూసిన జ్ఞానకం.....”

“అక్షరాల్లా నిజం !..నేను క్షమార్పణ చెప్పుకో వాలని వచ్చాను—”

శీఖర్ నిలుపునో ఆశ్చర్యపోయాడు. ఇంతకు ముందు కనిసం మాట్లాడుకున్న నా మింగు. క్షమా ర్పణేమిటి ?

“శారదను మీరు పెళ్ళిచేసుకోవాలి !...”

శీఖర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. శారద అతనికెలా చెబును? శారదను తను పెళ్ళి చేసుకోవని ఇతనితో ఎప్పు డన్నాడు ?

“అది నాస్వంత విషయం..అవన్నీ మీకెందుకు?” అంటూ కోపగించుకున్నాడు శీఖర్.

“ఆ ఆకాశరామన్న ఉత్తరం వేసే రాశాను—”

శీఖర్ త్తల్లిపడ్డాడు. ఇదేమిటి? కలా ? నిజమా? ముక్కూ మొహాలెలియని మనిషికి తనే అవకారం చేశాడు ?

మోహన్ తడబడుతూ చెప్పాలనుకున్నదేదో చెప్పి కాడు.

“మీరు కళని చేసుకుంటారేమో అని భయం వేసింది. సుభాకర్, కళ ప్రేమించుకున్నారు. అందు కని మీకలా ఉత్తరం వ్రాశాను... కాని ఒక్క పిర పాటు జరిగి పోయింది. ఉత్తరంలో కళ అని రాయటానికి బదులు మరదలని రాయటంలో మీరు మరోలా అనుకున్నారు. నిన్నదే నాకు నా పిరపాటు లెని వచ్చింది.... మీరు శారదను చేసుకోకపోతే నేను నేను”

అపైన మాటలు తట్టక మోహన్ దిగులుగా చూశాడు.

శీఖర్ సంతోష సంభ్రమాలతో తలక్రిందు లయ్యాడు. గుండె రాయి చేసుకుని క్షణ మొక యుగంగా గడుపుతున్న వసుధంలో మోహన్ దేవుడిలా ప్రత్యక్షమై తనను రక్షించకపోతే

ఇద్దరి బ్రతుకులు నిష్కారణంగా నాశనమయ్యే అటు పోయిన పూర్వశని కూడా వెంటబట్టు కుని వచ్చాడు. శీఖర్ అనలేనంత అనందంతో మోహన్ను కావలించుకున్నాడు. పూర్వశ ప్రేమగా శీఖర్ కాళ్ళకు అడ్డాలు నడింది.

శీఖర్ కౌగిలినండి బ్లైటవడ్డాక “మరి నేను పెళ్ళవు తీసుకుంటాను....” అన్నాడు ప్రమతగా. “మో యిటికి రాకుండా ఎలా వెళ్ళిపోతారో చూస్తాను !” అంటూ శీఖర్ మోహన్ చెయ్యి వట్టుకుని లాక్కెళ్ళాడు పూర్వశని కూడా వెంట తీసుకెళ్ళాడు.

మోహన్ను చూసి కళ సుభాకర్ ను చూసినంత సరదా పడింది.

“ఎలా ఉన్నారు ?” అని అప్యాయంగా వంక రించింది.

శీఖర్ పీరు పేరునా ఇంట్లో అందరినీ పరి చయం. చేశాడు చిత్ర మోహన్ వంటి మనిషిని అనుమానించినందుకు మనస్సులోనే క్షమా ర్పణలు చెప్పుకున్నది. రెండు మూడు రోజు లుండి వెళ్ళమని శీఖర్, తలిమావళ్ళు చాలా బల వంతం చేశారు. కాని మోహన్ వినిపించుకోలేదు. మార్గాడు మెయిల్స్ మెండ్రాసుకు బయల్దేరాడు.

వచ్చిన వని సులువుగా, జయప్రదంగా జరిగి పోయింది. తను శారద, శీఖర్ పాలిట వెల్నగా తియారై నట్టు గీత శీఖర్ సంగతి చెప్పింత వరకు తనకు తట్టలేదు. ఏమైతే నేం ? ఇప్పు డంతా నవ్వంగా పరిష్కారమైంది.....

మోహన్ త్తీన్ గా కడులుతున్న రైల్వే నుంచి చేతులాపుకూ దిగిబెట్టాని , కచ్చిన శీఖర్ కు నీడ్ గోలు చెప్పాడు.

ఇంటికి వెళ్ళగానే శీఖర్ శారదకోసం వెదికాడు. మోహన్ వెళ్ళాక తన కిమ్మడు తీరిక చిక్కింది.... శారద కిటికీలోనుంచి దూరంగా చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తున్నది. పాపం ! తను శారదను ఎంత బాధపెట్టాడు ! ఈ కొద్ది రోజులకే శారద బాగా చిక్కిపోయింది తను మాత్రం ? మోహన్ రాకతో కొండంత నత్తువ వచ్చింది కాని లేక పోతే తను కూడా శారదలానే దిగులుగా, నీరసంగా....

శీఖర్ వెనకాలే వెళ్ళి శారద భుజాలను అప్యాయంగా నొక్కాడు. శారద బెదురు చూపులు చూస్తూ ఇటు తిరిగింది.

శీఖర్ శారద భుజాకాన్ని పైకెత్తి “మామ ద్యుకి ఉత్తరం రాస్తున్నాను. మనిద్దరికీ పెళ్ళి చెయ్యమని—” అన్నాడు.

నమ్మలేనట్టు చూస్తున్న శారద కళ్ళల్లోకి చూస్తూ “నిజం కారా ! నేనంటే కిమ్మ మేదా ?” అనడిగాడు.

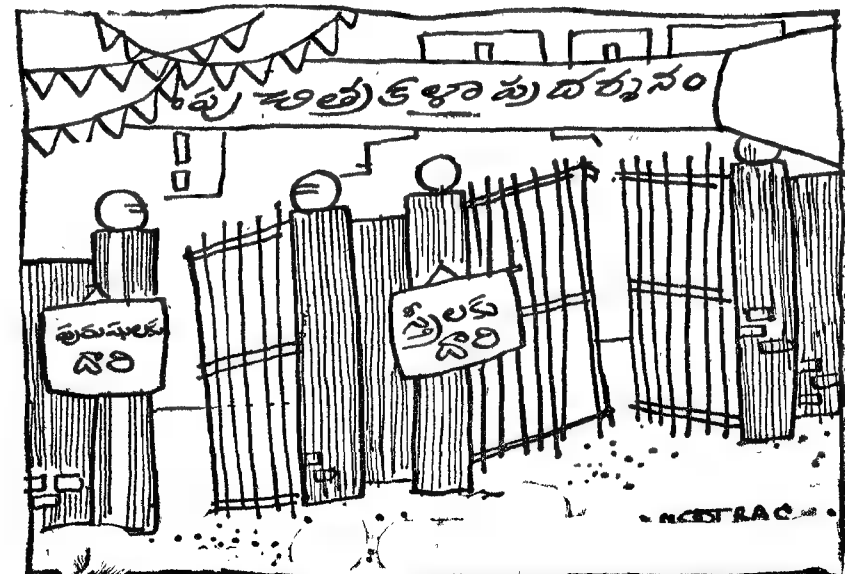
“అలా నానా !” అంటూ శీఖర్ ను చేత్తో వెనక్కి త్రోసి తప్పించుకుని పారి పోయింది శారద.

ఆ పాయంత్రం శీఖర్ కళ వంటరిగా ఉన్నప్పుడు చూసి “నేను శారదను చేసుకుంటాను కళా !” అన్నాడు.

కళ కళ్ళు పెద్దవిచేస్తూ “నిజంగా ?” అనడిగింది.

శీఖర్ సంగతంతా చెప్పి “మోహన్ నిజంగా దేవుడిలాంటాడు !” అన్నాడు.

“అవును! చాలా మంచివాడు—” అనుకుంది శీఖర్.



అతడి నిజాయితీ

39 వ పేజీ తరువాయి

రంగవధరావుగారు చుట్టూను దానితో ఉన్న తన చుట్టూను చేయి వేళారు. కొయ్యలా దిగుసుకు పోయిన తోట దానిని పక్క తేబుతో వదలుకున్నాడు.

"ఏంలేదు అవధాని ఏంలేదు తరువాత చెబుతాను నీకు!" అంటూ తడబడుతూ లేచి వెళ్ళిపోయారు. తరువెళ్ళగా కుప్పిపేద వేసిన కండు వానా బుజంపొడి వదలుకున్నాడు.

ఏదో తెలియని తోకంతో వదునున్నట్లుగా తోడ్చుకుంటూ అడుగులు వేళారు.

అవధానిగారికి ఏదీ అర్థంకాలేదు. హుషారుగా ఏదో చెప్పివున్నట్లుగా పిల్చి, ఉన్నట్లుండి ఎందుకూ అయిపోయాలో, ఎక్కడికి అలా వెళ్ళి పట్టుకుందా వెళుతున్నాలో అర్థంగాక రంగవధరావుగారు వెళుతున్నారే చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

ఇది చాలా విచిత్రంగా ఉంది!—తను పోయిన తనకుంటున్న వర్షు పోలేదా? దాని నితను అసీనుతో ద్రామర్స్ వచ్చిపోయాడా?— అలా గుర్తుకొచ్చినప్పుడెల్లా ఆయనకేదో పితాశంకోకి జారిపోతున్నట్లే అనిపించింది!

మరి అతడు తండ్రి వండుల యాత్రై రూపాలు ఎలా వంటించాడు—ఎందుకు వంటించాడు?— రంగవధరావుగారికి తం తెలిగిపోసింది.

తానో అయోమయ ప్రపంచంలో వడి దారి తెన్నులు తెలియనివాడలా గిజగిజ తాడిపోయాడు!

నిజమే!—నిన్ను జీతాలు వంచి మొఖం కడుక్కొని, మంచినిచ్చి త్రాగటానికి వెళ్ళబోతూ దాంట్లో పెట్టినట్లే ఉన్నాడు కనీసం తను బస్సు ఎక్కే ముందైనా జేబులో వర్షు ఉందో లేదో చూసుకోవాల్సింది— ఇంత గొడవా జరిగి ఉండేదే గాదు!

ఒకవిధంగా పరాజంగా—తన జేబులోనా వర్షు లేదు— తన వెనుక కిక్కిరిసిన బస్సులో ఓ పచ్చి దొంగ ప్రయాణం చేశాడు అంతకంటే ఇంకేం కావాలి వర్షు పోయిందనుకోవటానికి— అలాడే తీసుకున్నా దనుకోవటానికి!

కాని—తను చాలా తొందరపాటు వద్దాడేనో ననిపిస్తోంది....అసలు తన ఆలోచనలన్నీ ఒక చాటు తోనే నడిచినాయి— కనీసం అతడుగాక మరెవరయినా తన ఉండవచ్చునని గూడా తను ఒక్కసారి అనుకో లేదు!

అప్పుడు— ఏలా అనుకుంటాడు? ఎక్కడున్నది అస్కారం?— వెం కష్టపర్చితం మాయా మవ్వటంతో ముందు జీవితం కట్టికట్టిపోతో కనబడింది తను తత్తరపడటం, దిగులువడటంతోనే జరిపిపోయింది!

ఇప్పుటికి రాత్రి వంపులన గుర్తుకొస్తుంటే గుండె దడదడ తాడుతూనే ఉన్నది!

ఇప్పుడు రంగడికి తన మొఖం చూపించాలంటే ఏమిటోగా ఉన్నది రంగవధరావుగారికి ఏదో అయిపోయి వదుతున్నట్లుగా అనుకోసాగాడు.

ఏమైనా— వెళ్ళక తప్పదు. రాత్రి తను చేసిన పనికి, అతడిమీద తన అనుమానపడిన తీరుకి అతడు ఎంతగా బాధపడుతున్నాడో?



ఉత్తమ చికిత్స వికారముల చేతనే వా దాంవ త్య పాశ్యం అనుభవించలేని వారు వెంటనే 15 సైన్ల స్టాంపుతో మమ్మలను సంప్రదించండి!

డా. ఎ. పూర్ణచంద్రారావు, N.D.F.N.E.U. (Ceylon) R.A.M.P. తెక్కు పెన్సలిస్సు, పూర్ణాపిక్చర్లవద్ద, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో హోస్పిటల్ ల్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రేర్డ్ కాలేదా దిప్లొమా పొందండి.

(ప్రాప్రెక్టర్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి: Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

పెప్స్ గొంతు మరియు దిల్లలతో రొమ్ము పదికేము

త్వరితంగా వివరించ బడినది గొంతు బొప్పి, తొమ్మి వడికలు దగ్గులు, జలుబు, గొంతు మరియు గుండె దీర్చకై పెప్స్ త్వరితంగా వివరించ యిగిసె. పెప్స్ దిల్లలతో, బొప్పి వివరించి శ్రమించ వివరించే దర్శన జరుగునట్లు... అందరికీనుకర అనిదంప అపొదించడం...

పెప్స్ గొంతు మరియు గుండె దిల్లలు

మీదం వ్యాపించి ఉండక వడకా తరలించ

సి. ఇ. పురపాత్ర (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : ఆంధ్ర ప్రదేశ్ : మిస్టర్స్ వివోడ్ ఓకం., పి. బి. కాక్స్ 148 హైదరాబాద్-12

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు ట. 3-50.

(1) కాక్స్ కళాత్మం (2) మహాగ్రాన్ (3) మంజన వద్దతులు, (4) 84 అనవములు, (5) రహస్య హిస్ ఆల్బం. ఒక్కొక్క పుస్తకం ట. 2/- బి.పెట్టె, ప్యాకింగ్ అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

ARHANT BOOK DEPOT,
26, ALIGARH (U. P.)

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు:- మీ దాంపత్య సుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు:- ట. 3-50 యువ తి:- శ్రీలను గురించి అనేక. కుతూహల విషయాలు ట. 3-50 సంతానము:- గర్భవిరోధానికి 60 వసిన సులభ మార్గాలు ట. 3-50 బోధు ఖర్చులు వితం. త్రింది ఎడప్పుకు ప్రాప్తి వి. పి. బి.పెట్టె ద్వారా మీయింటికి వంపబడును

దేశీయ ప్రచురణలు, ఏలూరు, 1983

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, (వేళ్ళ సాకుకు పోయి పాదములు వేలపై టెట్టైతే రాళ్ళు తగిలిన త్రుళ్ళినదు వారు పై పూతగా వాడే (వేళ్ళ తోప హామాయంచేయ గల సంతి. వెల పోస్టు ఖర్చులతో ట. 5-50 వ. సై. కొక్కొక్కము చిల్లెటెలుములు గలది. ట. 1-50 దాంపత్య రహస్యములు ... ట. 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక ట. 4-50 తెలుగు-ఆంగ్ల గ్రామోఫోని ట. 5-00 పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ప్రభ అండ్ కో

3, మలయ పెరుమాళ్ పేజీ. మద్రాసు - 1.

ఫోల్డింగ్ 50 పోల్ పిస్టల్

శైవస్ ఆక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్, దొంగలు, క్రూరముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉత్తాన ప్రేరణాబాలు, యాత్రలు, వాటకాలకు ప్రత్యేకమైనది. ఆటోమేటిక్ 50 పిల్లు విచ్చులు గలదు. తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు నిద్ర రవ్వలు మిమ్మును కాపా గును. ధర: 50 పిల్లు గల వెం. 33 ట. 13/50 జర్నల్ మోడల్ వెం. 99 ట. 15/50. వి.సి.సి. వార్డులు ట. 2/50. లెడర్-జేస్ ట. 3/50 అదనపు పిల్లు 100 కి ట. 5/-.

SULEKHA TRADERS (AP-13)
PHAPHALA, ALIGARH.

అభివృద్ధిలో అంగూత వికాసం కలిగింది. ఆయా
నం అధికమవుతూఉంది. వూపితి అందడంచేదు.
కోడమాకి బయటకు వచ్చాడు. కాని దగ్గర
నుండి. సింహద్వారం వేపు వెరుగు పెట్టాడు.
మధ్యలో రాయి మీద జాలుజారింది. నిల్చుకున్న
శుద్ధాదళిను. రాళ్ళపై ఎలాగో దాటి సింహద్వారం
దగ్గర నుంచి, బూర్జులైట్ వెలుగులో నుండు
అరుగు మీదకు ఆత్రంగా కూచాడు.

విద్యుత్తుగూ అతిపరి మీద... గడగడ జనకు
కుతూ కల్పన నిలబడి ఉంది.
"కల్పనా!" ఆత్రం ప్రస్తుతించే కంఠ
స్వరంతో అరిచాడు విశ్వనాథరావు. కల్పన వణికి
పోతూనే ఉంది. భయ విహ్వలంగా అతనికి వంక
కూచింది.
"ఏం... ఏమైంది?"
కల్పన కూపులు వేసి మీదకి పారాడాయి. విశ్వ

నాథరావు అలా చూచాడు.
అక్కడ వెంకటాచార్యులు కిక్కిరిస్తూ నడి
ఉబ్బాడు. అతని పోటీ వెంట రక్తం కారుతూ
ఉంది.
కోటలోంచి చిత్రంగా, భయంకరంగా మాటలు
వినిపిస్తున్నాయి.
"రా! రా! ఏ ఏక నులుముతా! రా! రా! కోటి
రూ... ముత్యాలన్న విన్న మింగుతుందిరా!" ★

దిన దినానికి... అతిమనోహర శౌందర్యానికి రెక్సోనా



రెక్సోనా మీ చర్మంతో వచ్చిన మన దినానికి శరీరమందర్యాన్ని
సౌష్ఠ్యపరుస్తుంది. అద్భుతం కాదు, రెక్సోనాలో 'కేడిల్' ఉన్నది...
రెక్సోనాకి హిమమగలిగితే మానెం మిశ్రమం, దానిలో ఎక్కువగా
అమెరికన్ మన వసతులకు ఉన్నది... మీ శరీరాన్ని అది బాంధవ్యంగాను,
కాబాగాను, సువాసనగాను పుండుతుంది.



కేడిల్తో గూడిన రెక్సోనా ఖాచర్యానికి గుణకారి

వి.వి. 24-10-71.

కొండవూక రివర్ ఆర్కైవ్

బుటుక్రమం ఆలస్యమైతే?
 విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవిపిల్లు" వాడండి

| | | |
|--|---|---|
| పొత్తికొడుపులు 28 పాత్రలు పెం. రూ. 11/- సగం కోర్టు పాత్రలు 14 మాత్రలు పెం. రూ. 5/- పి. పి. ఆకలికొడుపు ప్రతి దొంగ దొంగున | దేవిపిల్లు ముఖంగా ఆలస్యమైన క్రమముగా లాక్ పోయిన బాధతో కూడిన లేక లగిపోయిన బహుళకు దేవిపిల్లు బాగుగ గుణబుచ్చును | 1 అన్ని సందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, తమోమము గాను పనిచేయును.. 2 ఏదైనా లోపము లోపమునది ఎట్టాఫీని కలిగించదు |
|--|---|---|

MFRS. - SEENU & CO., MADRAS-21

ప్లాకీస్టులు : మెనర్స్ : పారమాంట్ మెడికల్ స్టోర్స్, విశాఖపట్నం-1.

పండిత
 డి. గోపాలాచార్యులవారి

ద్రోవామృతం

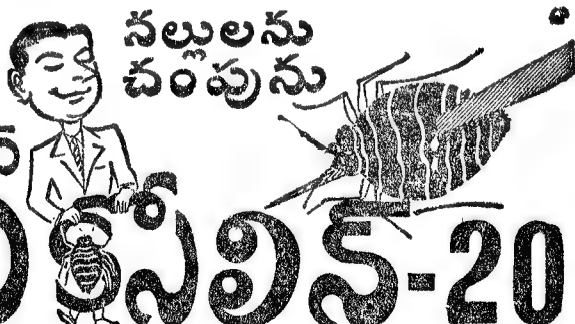
ఆరోగ్యానికి బలానికి
 ఆయుర్వేదాశ్రమం
 (వై. నేల్స్) ఇమిటెడ్
 మదరాసు-17

నలులను
 చంపును

ఏ. జె. ఎస్

బెస్లిన్-20

సాగ్ సన్స్ కెమికల్ కో., మద్రాసు-21.



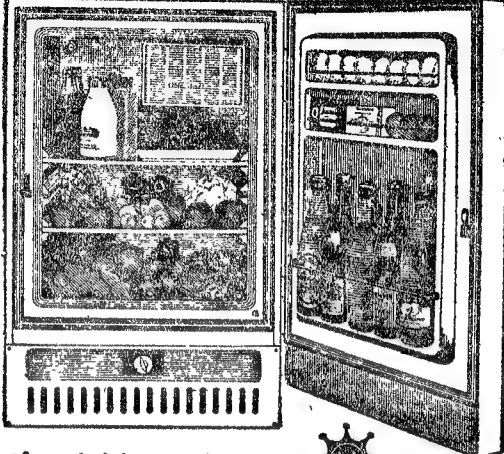
తెల్ల వెంట్రుకలను
 పోగొట్టును

వెంట్రుకలకు రంగుకాదు. ఆయుర్వేదము
 ప్రకారము అనేక భారతీయ మూలికలచే
 తయారుచేయబడిన "క్యాన్ కెం" తెల్ల
 వెంట్రుకలను కాళ్ళతమగ వాటి సాధారణ
 నలుపురంగునకు మార్పుటలో అసాధారణ శక్తి
 కలిగియున్నది. వెల: రూ. 10/-
 Shyam Ayurved Bhawan.
 No. 114, P.O. Katri Sarai (Gaya)

హిమాలక్ష్మి


లోపల ఆటోమేటిక్
 డీపమున్నది.
 అయినప్పటికి ధర
 రూ. 995 మాత్రమే.

* ఈ ధర ఎక్స్రేడ్ డ్యూటీతోనూ, అమ్మకం వస్తు.
 ఆక్రామ్, తదితర వస్తువుల అదనం, అవి యివ్వవలసిన
 ప్రదేశాల్లో. కొందాయి, కంకర, థిర్తి, మద్రాసు
 నగరాల్లో ఇంటిలో అమర్చుటానికి హిమాలక్ష్మి
 మొత్తం ధర రూ. 1115—అం. పి. ధారకదేశం
 అత్యంత శక్తివంత ధర విస్తయంపంద దీనివలన.



ఇదేకాక, శ్రే ఆకర్షవంత
 మగు పరికరాలను
 చూడండి - క్రిస్టిటరు,
 స్టాండు, టేబిలు టాప్.

సిల్ హిల్ ఎబ్జెక్యూషన్
 యూనిట్ కు 5 సంవత్స
 రములవరకు గ్యారంటీ.
 కే బి వెల్ మరియు
 కంప్రోల్స్ కూడా
 1 సంవత్సరమువరకు
 గ్యారంటీ.

అనేక డిలర్లు బేదార్యమగు వాయిదా కొనుగోలు పరతులు ఇస్తున్నారు.  **వివార లిమిటెడ్, 2A ఉయ్యింకోట్, కంకర-16.**

INTV 2109

మద్రాసు మరియు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని డిలర్లు:

పూర్ణిమ విజన్స్, మద్రాసు-2 * మహమద్ ఇబ్రహీమ్ & కం. పై. లి., మద్రాసు-2 * ఇండియన్ కమర్షియల్ కం. పై. లి., పికిందాబాద్
 * పల్లె ఎదుర్తి & సన్, పాడరాబాద్ * శ్రీరామ కార్పొరేషన్, విజయవాడ-2 * శ్రీరామ కార్పొరేషన్, రాజమండ్రి * శ్రీరామ కార్పొరేషన్,
 పాడరాబాద్-1 * రేడియో & ఎలక్ట్రిక్స్, విశాఖపట్నం * మధు విజన్స్, నెల్లూరు * శ్రీరామ మోటార్ & ఇనర్ట్ స్టోర్స్, అనంతవూరు.

అట్లుంది! తమరూ వెనక్కి వచ్చేయడం మంచిది! అంటూ హెచ్చరించింది.
 "అయితే... మరి మేలే!" అంటూ
 అంగార్లు తిరుమసాగింది పర్యవసంగతం

12

"బంగారు! కరణ! కరణ!" అంటూ మందరాంగం మడిగాలితో వచ్చి బంగారు పాదాల మీద పడిపోయింది.

బంగారు దాన్ని పైకి లేపనెత్తాడు. "భయంలే!" అంటూ దాని పిచ్చు నిమిదాడు. "అసలేం జరిగింది?" అని అడిగాడు.

"పులిరాజా తరుముకు వస్తున్నాడు! దాని పాదాల రక్తిండు..." అన్నది మందరాంగం. దాని గుండె ఇంకా వేగంగా కొట్టుకుంటూనే ఉంది.

.... రొప్పుతూ వస్తున్న పులిని చూశాడు బంగారు. పులి జింకను పమిదించడానికి నిలబడతాడా - అవున్నా ముట్టు క్షణికాకాలే నిలబడ్డాయి. తోకలు పైకెత్తి, తలలు ముందుకు వంచి, పులికి తమ వాడి కొమ్మల్ని చూపాయి. కుక్కలు వాలుగూ - అవసరమైతే పులిని అడ్డుకోడానికి సిద్ధపడ్డాయి. పులి దగ్గరికి వచ్చేసింది.

"మిత్రమా! కులకమే గదా?.... నా కన్నులు గెప్పి పారబోతున్న ఈ జింకను పట్టుకున్నావు. దీనిని నా కృతజ్ఞత!" అంటూ జింకను పమిదించ వోయింది.

.... కుక్కలు భీకరంగా మొరిగాయి. అవులూ అతేయం తంకలు చేశాయి. "పులిరాజా! ఆగు!" అన్నాడు బంగారు.

"దీని ఈ జింకను ఇవ్వడం వడం లేదు. ఇది ప్రాణ రక్షణ కోసం నన్ను కరణపెడింది. దీనికి అభయ మివ్వను. నేను నా ధర్మం తప్పను."

"బంగారు! ఈ జింక నాది! నా వస్తువును! దీనిని అపహరిస్తున్నావు. ఇంత దౌర్జన్యం చూపరాదు." అంది పులి.

"పులిరాజా! నేను దౌర్జన్యం చేయడం లేదు. దీని పొత్తును అపహరించడం లేదు. నన్ను ఈ జింక ప్రాణాలు తీయాలనుకున్నావు. నేను దీనికి ప్రాణ భిక్ష పెట్టాను. ఈ జింక నీ కొట్టా అవుతుంది?"

"బంగారు! ఇది నా వ్యక్తిగత విషయం. ఇందులో జింక అవసరం. నా జింకను నా కట్టేయి."

"దీని ముందేవాదం! జింక వ్యక్తిగత విషయం అలా నేను జింక కట్టించుకుంటున్నావా? అన్యాయానికి బలికావడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఈ జింక నా ఆశ్రయాన్ని కోరింది. ఇక - అన్యాయం దానికి అరిగినా, నాకు జరిగినా ఒక్కటే!.... కనుక మన స్నేహినికి భంగం కలుగుకుండా ఇందాలంటే ఈ జింక మాట మరచిపో!" అన్నాడు బంగారు.

"నా పొత్తు కాజీయడమే గాక - నన్ను తప్పులు బట్టుకున్నావా బంగారు!.... సరే! ఈ జింక యొక్క ముఠాల్ని ఏదో విధంగా రాబట్టుకో గుంటులే!" అంటూ పులి వీలికొండం పైపు వెళ్ళి పోయింది.

మందరాంగం అనందానికి అంతులేదు. అది కృతజ్ఞతా సూచకంగా బంగారు పాదాల మందర కూర్చున్నది. పులిరాజా దుర్మార్గానికి బాతా జింకలు ఎలా పాలి పోయినా - మృత్యు అంతా తక్కు

బంగారు నడచిన బాట

(11 వ పేజీ తరువాయి)

డకి చిట్టకొలి వచ్చింది.

"ఏమిటయ్యా మందరాంగం? బ్రతికే ఉన్నావా! నీ పిక్కబలం విన్నవ కాపాడింది. అప్పుడు వంతుడివి!" అన్నది.

"కాదు మిత్రమా! నా ప్రాణాలు కాపాడింది - బంగారు! నా కోసం ఇదిలా పులితో కయ్యాన్ని కూడ తెచ్చుకున్నాడు. నిజంగా ఇతనికి నేను జీవితాంతం బుణపడి ఉన్నాను." అన్నది - మందరాంగం.

"పర్యవసంగతం వంటి దుష్టదేవత కయ్యం నీ బాటకై నా ఏర్పడేదేలే!.... దాని చరిత్ర ఇంకా మన బంగారుకు తెలియనట్లువుంది...." అంటూ చిట్టకొలి అన్ని సంగతులూ అతనికి చెప్పింది. బక్కులమారం ఒక్కటూ, అందు అవులూ కైలాసానికి చేరుకోన్న వైనమూ కూడ తెలిసింది.

"ఆ! నాటిని బక్కులమారం చంపిందా? అయ్యో!" అంటూ బంగారు విలపించాడు.

"అ నాడు నేము ఏమన్నాము? జిల్లా అమారి నక్క అనుకొన్నంత పని చేసింది. అది ఈపారి కనిపించాలి - మా అదాతా చూపిస్తాం." అన్నాయి కుక్కలు రొద్రావేశంతో.

"వూరుకోందూరుకోండి!" అన్నాడు బంగారు. "దాని జోలి మనకంటే కూడా? దాని అవుల్ని అది ఏమైనా చేసుకుంటుంది. ఆ పనిని దానిదే!...."

ప్రార్థన గ్రుంక బోతుండగా - అవుల మందనూ తోలుకుని బంగారు ఇంటి ముఖం పట్టాడు. మందరాంగం, చిట్టకొలి కూడ అతన్ని అనుసరించాయి. పారిపోయి వచ్చిన మందరాంగానికి ఇప్పుడు బంగారు ఇల్లే ఆశ్రయమైంది. తనవారెలా ఉన్నారో అన్న విచారం తప్ప, దానికి మరో రోలు లేదు. దానికి అన్ని సదుపాయాలూ అమర్చి పెట్టాడు బంగారు. ఇలా రెండు రోజులు గడిచాయి.

మూడో రోజు ముట్టతొగా బంగారు అవుల మందనూ చిట్టకొలితో తోలుకు వెళ్ళాడు. అవులు మేస్తున్నాయి. కుక్కలు పరుగులెత్తి అడుకుంటున్నాయి. బంగారు కాస్తపు నిల్వ (వీ) వూరాడు. చెట్టు క్రింది చల్లని నీడలో అతనికి తెలియకుండానే నిద్ర పట్టిసింది.

వాతాత్మకా అతనికి మెలకువ వచ్చింది. అప్పు

లన్ని భయపడిపోయి బిగ్గరగా రంకెలు చేస్తున్నాయి. కుక్కలు తోకలు ముడుచుకుని ముందరికి వెళుతూ తిరుగుతూ మొరుగుతున్నాయి. ఏదో విపత్తు జరిగి ఉంటుందనుకున్నాడు బంగారు. "ఏమిటి? ఎందుకలా కంగారు పడిపోతున్నారు?" అని అడిగాడు.

"పులి! పులి వచ్చింది! ఒక అవుల మీదికి వెళుతుకు వది చంపిపోయింది!" అన్నాయి కుక్కలు.

ఈ మాట వినిగానే బంగారు తల దిమ్మతి పోయింది. "ఏదీ? ఎక్కడ?" అన్నాడు అతడు ఆతంగా.

"ఇంకా ఎక్కడుంది? వచ్చిన అవులను ఎత్తుకని వెళ్ళి పోతున్నది!"

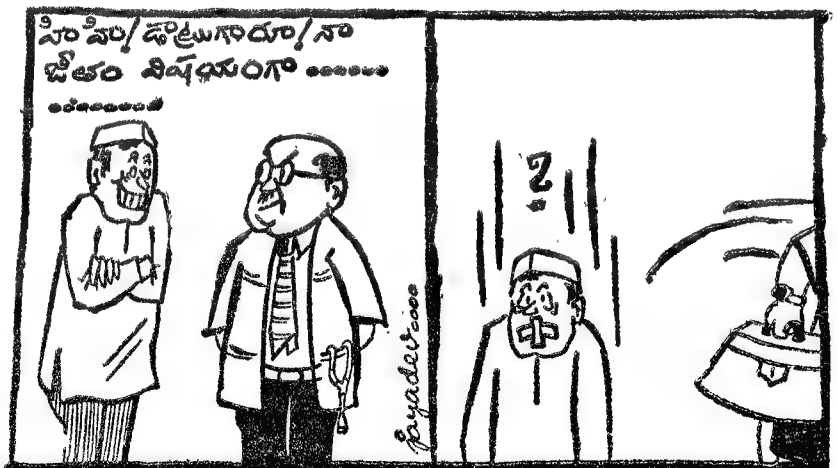
పులి అవుల చంపిన స్థలం చూశాడు బంగారు. అక్కడ చిన్న రక్తపు మడుగు ఏర్పడింది. అక్కడి నుండి పులి వెళ్ళిపోయిన దిక్కుగా రక్తపు మరకం, పులి కాలుగుర్తులు కనిపిస్తున్నాయి.

ఈ సరేం చూచి బంగారు గుండె తరుక్కు పోయింది. అతడు గబగదా పులి వెళ్ళిన దైపుగా కొంత దూరం వెళ్ళాడు. "ఓ పులి రాజా! నీ కిడి వ్యయంకాదు. నేను, నా అవులు నీకే అవకాశం చేశాము? ఇంత అక్రమమో? ఇంత దౌర్జన్యమో?" అంటూ కేకలు పెట్టాడు.

పులి ఐదులు పలుకలేదు. దట్టంగా ఉన్న విచలన, చెట్ల చాటున అది కంటక్తేడా కనిపించ లేదు. దాన్ని కలుసుకోవాలని బంగారు పిచ్చివాడిలా పరుగు పిశాడు. చిట్టకొలి అతనికి ఎదురునడిచి వారిం చింది. "బంగారు! వెనక్కి వెళ్ళిపోతా రా! పులి దగ్గర నీ మంచితనం ఎందుకూ పనికిరాలి. అది చిన్ను చంపిపోనా చంపిపోవచ్చు!...."

బంగారు ఐదులైనా అడుగులు వేసుకుంటూ మరలి వచ్చేశాడు. ఈ సందులన అతని పూర్వయాన్ని కంచివేసింది. "ఈ పులి స్నేహితులా వట్టి బాటకమేనా? దీని మూలకూ, చేతలూ అన్నీ కాలకమేనా? దీని మాయదారి నేర్పుల మేలు మేల భంగా మోస పోయానే! అయ్యో! కాంతి మూత్రాలను కూడ కాలదన్నీ, అది ఇంతటి ప్రహేళిక పాల్పడింది! గంగోత్తమ విలువునా చంపిపోయింది!" అంటూ విలపించాడు.

(నకేసం)





తన జలుబుతో నిర్మాతలముక్కుపిండినా, యువముందుకొడుకా నటించిన ఎలిజబెత్ థేలర్ క్లియర్ కిరీటంలో...

తెర మీది - తెర వెనుక. కథలతో 'క్లియోపాత్రా' చిత్ర సమీక్ష

ట్యూంటియల్ సెంచురీ ఫాక్స్ టూడ్స్ ఒ డబ్బుయి మి.మి. ల పెద్ద [తెరమీది] నిర్మాణం: ప్రాధ్యు నర్ వాల్టర్ హంజెర్, దర్శకత్వం స్క్రీన్ ప్లే: జోసెఫ్ ఎల్. మాంకీ వికేశ్, క్లియోపాత్రాగా ఎలిజబెత్, సీజర్ గా రుక్ మనీ హరీనన్, మార్క్ ఆంటోనీగా రిచర్డ్ బ్రౌన్ [లక్ష్మీగె], ఆక్టేవియన్ గా రోడీమాక్ డోవాలలు నటించిన వాల్టర్ ముఖ్యమైన వాళ్లు.

తెర వెనుక:

అరవై చిత్రాల అనుభవం, వలెనై వంపల్లు లుగా మనసును పిడించిన కోర్కెగల వాల్టర్ హంజెర్ క్లియోపాత్ర చిత్ర నిర్మాణానికి నాలు గేళ్లు పోతున్నాడు. మహారు క్షేమిమిదిన్నర కోట్ల రూపాయల స్వయంతో 63 జాతాకి ప్రిన్సి పూర్తిచేసేసరికి 'మూడు చెరువుల పేర్లు' లా

అడవిమోపెడు' అయింది. ఈ ప్రయోగంపై సచిత్రం 'నాయిక' చరిత్రకథా ఆ మేలం పేసిన కథా 'నాయిక' చరిత్ర మరింత విచిత్రంగా స్పర్శ వల్యాను పల్లిపటిపి పెంచింది. కోట్ల కోట్లు రూపాయలు ఒక చిత్ర నిర్మాణంలో ఎలా తగలడోదా, తర్వాత అనే 'దండగలు' పల్లి పటికి అనువుగాఉండి ప్రేక్షకుల 'ముక్కు' వెల పిండిస్తాయో ఒకటి రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తాను.

ఏదై అక్షరంకాని రాసన్న ఎలిజబెత్ థేలర్ ఒక సంవత్సరం బేస సారాల తర్వాత కాంట్రాక్టు రాసుకుంది. అది ఇలా ఉంది. మొదటి పదహారు వారాలకి వారానికి 125 వేల డాలర్లు (సుమారుగా-రెండేక పావు వేలమంది రూపాయలు వస్తాయి)

ఆ తర్వాత వారానికి ఏదైవేల డాలర్లు-ఇది గాక చిత్రమీది రాబడిలో పది శాతం భాగ స్వామ్యం, తనకి, పిల్లలికి అప్పటికిప్పున్న థియేట్రీ (ఈ నాలుగేళ్లలో ఈ మొత్తం ముగ్గురు భర్తలు మారారు) ఖర్చుకిగాను ఉత్తమశ్రేణి ఏర్పాట్ల గాను వారానికి 3 వేల డాలర్ల భత్యం. స్క్రిప్టు లో కొన్ని మార్పులు కూడా ఒక వారం అను కుంటాను. రెండవో ఈ సీనియర్ లియూలను కున్నారు ('99). పిటర్ ఫిన్ (స్క్రీన్) ప్లెనన్

దాని ఆరేళ్లంద్రియాని పెట్టగా వెయ్యదానికి ఇరవై వేల మనవు టడగుల కొయ్య, 142 మైళ్ల మేరకు రాగం ఉక్కు గొట్టాలు, 8 ఎకరాల భూమి, 4 మైళ్ల రైలు బ్రాక్, 300 గాలన్ల పెయింట్లతో వలెనై ఇల్లు కట్టాల్సి వచ్చింది. తాటిచెట్లు పోలివుండేటంటే, ఆకులు ఈజిప్టునుంచి వచ్చాయి. చిత్రం అక్కడ పది వారాల మూటంగోతో అంతకన్నా ఎక్కువపాళ్లు క్లియోపాత్రాధారిణి లిజ్ కి జలుబు చెయ్యడం-రెండవో మూర్ఖుడు ఉదయించకపోడం-నిర్మాతల జలుబు అవిధంగా వదిలిపెడం జరిగింది.

కాని 20 లక్షల డాలర్ల వడ్డం తప్ప మరేం మిగల్గేదు. ఎలిజబెత్ థేలర్ కి పదకొండుమంది ఎక్స్ పర్ట్ డాక్టర్లు కలిపి కంఠంకోపి అపరేషన్ చేసేటంత జబ్బు చేసింది. 'చచ్చిపోయింద'న్నాయి కొన్ని పత్రికలు. చిత్రం రెండవో మూవీకేలా. ఆ పీసినడంతా కాలేకారు. సటి నటులతో 'సటి' ఇష్టంగా ఆంటోనీగా బర్బన్ ని, సీజర్ గా 'రెక్స్' ని పోసుకున్నారు. (టెవర్ హావర్డ్ చెయ్యనన్నాడు) రోమంలో 61 లో తిరిగి ప్రారంభించారు. ఎలిజ బెత్ థేలర్ తన కేటలంకరణకి వేరే సొంత ఆర్మీస్ కావాలింది. లక్ష రూపాయల పీజా దినవారీ ఖర్చులు అడిగే తన డాక్టర్ కావాలింది-కంఠం మీద అపరేషన్ వల్ల పల్లిన మచ్చ ప్లాస్టిక్ సర్జ రీకి 6 మాసాలు పట్టింది. చివరికి రోమోలో అరేళ్లంద్రియాలో, ఇతర చోట్ల చిత్రాని పూర్తి చేసేసరికి మొదట అనుకున్న థైరక్టర్, రచయితలు, నటులు అంతా పోయారు. చివరికి అఖిరజతో ప్రాధ్యునర్వె కూడా పీసాని 'పేజీ' నున్నారు. ప్రాధ్యునర్ రాసుకున్న బాధంతా పెద్ద 'పేజీ' అయింది. చిత్ర నిర్మాణంలో ఎలిజ బెత్ 'జలుబు' చెయ్యడం, అది నిర్మాతలకి పడం కొట్టిన 'జలుబు' జాన్సీగా ఉండటం ప్రధానాశయ అయ్యాయంటే అత్యుక్తకాదు.

చరిత్రలో

ఇక అసలు కథ: క్రీ. పూ. ఒకటో శతాబ్దంలో 39 సంవత్సరాల జీవించిన క్లియోపాత్రా అందానికి, అందం మెక్కాలనే ఆశయానికి ప్రసిద్ధి తెక్కింది. సీజర్ ను 'జలుబి' తన బిడ్డను రోమో అధిపతిని చెయ్యాలనుకుంది. సీజర్ హత్యానం తరం కోర్కె వమ్ము కావడంతో ఆంటోనీ ద్వారా అదే కాంక్షను వెల్లెల్తుకోవాలనుకుంది కాని, ఈజిప్టు గోధుమలు, బంగారంతోపాటు ఈజిప్టు రాజిని కూడా దక్కించుకున్న 'సీజర్' 'ఆంటోనీ', అనే రోమన్ లిద్దరూ రెండు రకాలుగా అమె కోర్కెను వమ్ముచేసి తమ రాజకీయ చాతుర్యాన్ని నిజెట్టుకున్నారు-క్లియోపాత్రా థైరక్ట సాహసాలకి, అందానికి చరిత్రచేసి, ఆ తర్వాత్య చేసుకుంది!

ఈ కథ అధారంగా రక రకాల కల్పనలతో రచనలుగల కథ అనేకం రాగం అవకాశం ఉంది కదా! ప్రస్తుత చిత్రంలో ఒక భాగం సీజర్-క్లియోపాత్రాగా, రెండో భాగం ఆంటోనీ క్లియో పాత్రాగా చూపించారు. బహుశా 'సటి' లిజ్ కోర్కెమీద కాబోలు, బర్బన్ (ఆంటోనీ) స్పర్శ వల్యానంటే, 'పాత్ర' తమ కూడా పెంచారంటే!

నంక్రాంతి నంచితలో తారఖి.నరోజాదేవితో ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూ

ఐ తెక్స్ కా టు క
ఐ తెక్స్ బింది
శక్తియుముగా తయారుచేయబడినవి.



అరవింద్ లేబరేటరీస్
పి. బి. నెం. 1415, మద్రాసు-17.

సలహా

క్రోలోయిస్ అనందం, బరం, శక్తిని తిరిగి
యివ్వేందుకు అద్భుతమైన సది. సరళం బలంకు
పై పూతకు వాడే తెలం. 1 సీసం రు 11-50
పెన్సర్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/-
ఎక్స్ పర్టు పంపుతూ జవాముకు కనరు వంపిలి.

కాక్టర్ రత్నం సన్స్,

Sex Specialists (Estd 1904)

అజంపురామార్కెట్ వద్ద, మలాపేట బ్లింగ్స్

మద్రాసు-24 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

ఉచితము.

ఉచితము.

తెల్లమచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతిపొందిన 'డాక్ సాఫా' ప్రత్యేక
కెసెట్లు తెల్లమచ్చలను ముఖముగ పోగొట్టు
టో 1925 నెం. మండి ప్రత్యేక మోపి
య్యబడి. మూడురోజులు వాడడంతనే మచ్చల
తెలుపుదనం ఆపై సకొన్ని రోజుల్లోనే పూర్తిగా
బాగువేయు శక్తి గలదు. ఉచితంగా ఒక సాకెట్
మందు ఇవ్వబడును వకలను చూచి మోసపోకండి.

Ashoka Treatment Centre,
P. O. Katri Sarai (Gaya)

అలాగే మంచి బాటకా నటుడు దీంతో అలాగే
లేటు రెట్టింపు అందుంది.
దిల్రో ఎలా మోపించారో ఇమెంటుగా
అదే పన్నినేకాలలో ౧౧ తాయదానికి ప్రయత్ని
స్తాడు. "సాంస"ని పట్టుకుందికీ సీజర్ అల్లెగ్గం
ద్రెయూ వెళ్తాడు. ఈజిప్టు రాణి, క్లియోపాట్రా
(అమె సోదరుడు) రాజా టోలమియ మధ్య వైరం
వలాక పన్నినేకాలలో ఉంటుంది. సీజర్ కి 'టూమి',
సాంస తల నరికినీ చివరాకరిస్తాడు. సీజర్
తనకి అగలే పట్టుకండా జాగ్రత్త వడతాడు. క్లియో
పాట్రా సీజర్ సాయం కోరుతుంది. అతని
సాయంతో 'టూమి'ని, అనుయాయులని అంత
మొందించి, ఈజిప్టు రాణి అవుతుంది. సీజర్ కి
అమె తాను "వైల" పదిలాంటి దాన్ని, 'సది'
వలసద మెలాన్ (స్త్రీ తన ప్రేయసికి బిడ్డల
నివ్వడ మెలాని చెబుతుంది. బిడ్డలాలేని సీజర్
ఈజిప్టు సాంప్రదాయంగా అమెను పెళ్ళాడుతాడు.
మగబిడ్డ కలగుతాడు. సీజర్ లేకపోడమేకాదు,
అతని ప్రేమ పదాలాట కూడా రోపిలో పరి
స్థితులను తారుమారు చేస్తాయి. సీజర్ తిరుగ
ముఖం వడతాడు. 'వియంత'గా ప్రకటించు
కుంటాడు. రోపికి ఈజిప్టు రాణి సహా వైభ
వంగా వస్తుంది. (10 వేల ఎక్స్ పర్టులతో, రెండు
టన్నుల వల్లని స్పీడ్ క్లబ్ రథంతో ఈ పన్ని
నేకం తిళారు) సీజర్ కాబోయే వారినుడు అక్టే
వియా, పెనెటర్ ఆంటోనియం రెండు రకాలుగా
క్లియో కదిలిస్తుంది. పెనెటర్ అంతా 'విక్రేక
చక్రవర్తి'గా సీజర్ ని పట్టుబట్టి కుప్పి చేస్తామని
కుట్రపన్ని అదేరోజున మూక ఉమ్మడిగా హత్య
చేసేస్తారు—అంటోని మాటబడిన సమ్యకంలేని
క్లియోపాట్రా తిరిగి కొడుకుని తీసుకుని ఈజిప్టు
వెళ్ళిపోతుంది. సీజర్ హత్య కారకులను వోడించి
అంటోని పెళ్ళాడుతూ అన్నతాడు. అక్టేవియా
తప్ప అంటోనికి అటంకమేలేదు. కాని అంటోనికి
సీజర్ కి చాలా తేడా ఉంది. స్త్రీలోలుడు, పాప
ప్రేయసిగా ప్రశస్తి కెక్కిన అంటోని బ్రూటస్,
కాసియస్ లను వోడించడంకన్నా ఏం చేయలేదు.
గోధుమలు, బంగారం తేవాలిఅంటే క్లియో
పాట్రా దుగలి కానడంతో రోపి వెళ్తాడు. క్లియో
పాట్రా కొడుకు ఏడెనిమిది సంవత్సరాల వాడయ్యాడు.
వాణ్ణి అంటోని రోమన్ సామ్రాజ్యాధిపతి
చేస్తాడేమోనని చూస్తున్న క్లియోపాట్రా
అతని గలహీనతలవాసరాగా నశనర్యకుంటుంది.
క్లియోపాట్రా చక్రవర్తి అంటోని, అక్టేవియా
రాణికియ చతురతవల్ల అతని చెల్లిని పెళ్ళాడుతాడు.
రోపిలో ఇంచుమించు స్వాస్థ్యంలేకం పొందుతాడు.
అంటోని సీజర్ ఛాయలోనే పెరుగుతాడు—సీజర్ రాణి
కియ కాంక్ష కన్నా తక్కువ కాంక్ష, క్లియో అంటే
ఎక్కువ 'పిచ్చి'పు అంటోని ఈజిప్టులోనే ఉండి
పోతాడు. రోమన్ కి, ఈజిప్టు సంపదనీ, ఆ దోజు 'దేవత'
బన రాణిని తీసుకు వెళ్ళడమిమారు యుద్ధాన్ని
మాత్రం తీసుకు వెళ్తాడు. అక్టేవియా అంటో
నిని క్లియోపాట్రా కారణంగా యుద్ధం చేసు
కుంటారు. రోమన్ సుధ్య ఈ తగాదా రోపి
వాసుల కాంతి ప్రయత్నాన్ని వాడం చేస్తుంది,

'క్లియోపాట్ర' అత్యుపాత్యకి నిర్ణయించుకుంది.
కాని అంటోని అమె వెనకాలలే వచ్చేస్తాడు.
అతను బొటాన్ని మరచిపోయాడని మూలలో
క్లియోపాట్ర ఈనడిస్తుంది. "నీకు భాగ్యకాంక్ష,
అధికారవాంఛకపు ప్రేమలేదు" అని అంటోని
వింటాడు. క్లియోపాట్రా 'తాను అంటోనిని
(ప్రేమిస్తున్నానన్న సంగతి అప్పుడు గ్రహిస్తుంది)
కాని ఆ ఇద్దరూ తీరని కోర్కెలతో ఒకరి తర్వాత
ఒకరు ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు. అంటోని
కలిపోయిపో క్లియోపాట్ర పాముకాటుతో, మర
ణిస్తారు. అక్టేవియా అదివరకే సీజర్ కి క్లియో
పాట్రా ద్వారా కలిగిన బిడ్డని చంపిస్తాడు. కాని
అంటోని క్లియోపాట్ర ఆఖరి కోర్కె ఇద్దర్నీ ఒకే
సమాధిలో పెట్టడం మాత్రం సెలవేస్తున్నాడు.
రోపి రాష్ట్రంగా ఈజిప్టు అమె బ్రతికి
వుండగా కాలేదు. ముప్పై రోబుద్దేళ్ళ కొండెం
కాలంలోనే క్లియోపాట్రా 'చరిత్ర' విరస్టాయి
అయిపోతుంది.
పన్ని రకాలుగా నిర్మాతల జలబు వదిలిస్తే
మేమి, 33 సం. ఆ విజితేలే 'టెర్ర-వాళ్ళ
బుణం ఉంచుకోలేదు—క్లియోపాట్రా తత్వంతో
జీవం పోసింది. మెరుపు తీగలా మారిపోయే
భావ వ్యక్తికరణలతో ఉదాత్తమదాత్త పన్ను
వేశాలన్నింటా అదృతంగా నటించింది మొదట్లో
'అక్రిపావేమర్స్' (వారి అండ్ పిన్) 'మనోస్ పాపా
ర్స్' (దవాంట్ టు లివ్) లను అనుకున్న నిర్మా
తలు—ఎలిజెబెత్ తో యాతన పడుతున్నంత
కాలం నాటికప్పుకున్నా ఇప్పుడు మహిమనం
దంగా ఉన్నరు. 'లిజ్' అన సాంత కథలో కూడా
వచ్చిపిల్ ఇవ్వగలిగింది. పాత్రకూ జీవం పోసింది
రెక్స్ హరీసన్ గురించి అందరికీ విన్న మాపు
ఉన్నట్లేస్తుంది. అందరికీ పెద్ద చూపుగల 'సీజర్'గా
హరీసన్ బాగా రుజువు చేసుకున్నాడు. సీజర్ గా
అతని పాత్ర నిర్వహణ చాలా బాగుంది. మార్క్
అంటోని సీజర్ ఛాయల్లో పెరిగిన పాత్ర. అనుక
రించడంలోనే అంటోని సీజర్ దళలు ఆంధుకో
లేకపోయాడు. అఖిరికి 'హత్య' కావచ్చినవాడు
ఆత్మహత్య పాల్పడ్డాడు. ఈ పాత్రపట్ల వివరీత
వైర పాపభూతి కలగుతుంది. అక్కడక్కడ
బర్న్ దురహంకారం మోపించినా, అంటోనిగా
గల తన సుదీర్ఘమైన పాత్రని (లిజ్ కు సన్న
లలో వెలిగి బర్న్) క్లియో కనుసన్నలలో మెలిగి
అంటోనిగా నిగ్రహంవేసిందాడు. 'అక్టేవియా'గా
నసిన మక్ డోవార్ మరుపుకీ రాదు. తతిమ్నా
విషయాల్లో క్లియోపాట్రా ముట్టు తిరిగిన
ఈ మూడున్నర గంటల చిత్రం 'భారీ ఎత్తున
ప్రేక్షకుల హృదయాలను దోచుకుంటుందని
వో వేపుక్కర్లేదు—మద్రాస్ లో 'భారీ ఎత్తున
(మరో ఈజిప్టు యన్ సెల్ట్ ఉండన్నాడో మిత్రుడా
రోజు) కొత్తగా కట్టిన 70 మి. మి. (పెద్ద
వెం) థియేటర్ 'క్వాలో'లో దీన్ని రిలీజ్ చేశారు.
థియేటర్ లో 'బాల్కనీ'కి రిస్క్ వుంటే బాగున్నా,
చాలా ఎత్తుగా హండాగా కట్టారు మరి! థియే
టర్, క్లియోపాట్రా రెండు కూడా '64 లో
ఈ నగరంలో ప్రత్యేక ఆకర్షణల కాణము.

నేడే
చూడండి!

Harikrishna



హరికృష్ణ ప్రొడక్షన్స్



బాబ్బర్

సంగీతం
యస్.రాజేశ్వరరావు

యూథం

NEGATIVE RIGHTS: HARIKRISHNA MOVIES. MADRAS. 17.

విశాఖ పబ్లికేషన్స్ సీతారామ్

హేయం

విశాఖ పబ్లికేషన్స్



తాజా టీ
పరిమళమైన టీ
ఉత్తమ టీ

టాటా-ఫిన్లే టీ

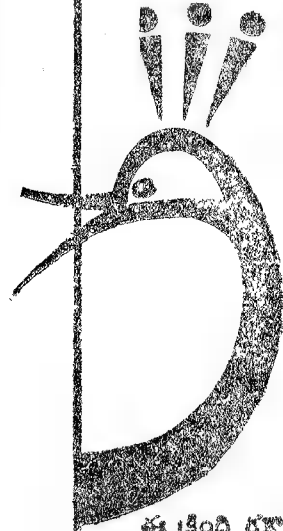
హాదలని ది!

• తాజాగా వుంచుటకు టాటా-ఫిన్లే టీని ప్రత్యేకమైన ప్యాకింగ్‌లో
మిశ్రతముగా తీవ్రపరచుతారు.

• అతి సున్నితమైన పరిమళమిచ్చుటకు కొవలసిన క్లోమలమైన ఆకులను
మొగ్గలనే టాటా-ఫిన్లే టీలో ఉపయోగిస్తారు.

• టాటా-ఫిన్లే టీ మిశ్రణ (బ్లెండింగ్) అతి నిపుణతతో చేస్తారు. కనుకనే
ఈ టీ చిక్కగా రుచికరంగా వుంటుంది.

టాటా-ఫిన్లే టీ ప్రాగండి; జనానందము అందుకోండి!



ఈ క్రింది రకాలలోను,
ప్యాకింగ్‌లోను టాటా-ఫిన్లే
టీ దొరుకుతుంది:-
ప్రెస్టిజ్ బాటిలింగ్, లింక్ రివ్ టీ,
మిల్స్ రివ్ టీ, బహదూర్ డబ్బ్ టీ,
షాన్ డబ్బ్ టీ.





“నాదీ ఆడజన్మ”లో ఒక దృశ్యం.

సినిమా వార్తలు

పల్నాటి వీరకథ

“ప్రకాశం, వస్త్రండు శతాబ్దాలలో నాడుకలో ఉండే తెలుగు భాషనే మేము ఈ చిత్రంలో వాడుతున్నాము. పెట్స్కూడా అకాలంబాటివే! అప్పుడు కోటలు, వందల భార్యలు అలంకరణలు ఎలావుండేవో అలానే రూపొందించి చిత్రీకరించుచున్నాము. ఈ ధరిత్రమీద భాస్త్రియమైన పరిశోధనలు జరిపి అత్యంత జాగ్రూకతతో శ్రద్ధవహించి చేయుచున్నాము” పల్నాటివీరకథ గురించి చెబుతూ అవ్వారు—దర్శకులు శ్రీ జి. రామిడు.

నాగమ్మ దర్బారు, పెరిందేవి దర్బారు, నాగమ్మ పూజానుందిరం, బ్రహ్మవా యుడు భవంతికి వెలుపల ఇంతవరకు చదులు జరిగాయి. డిశంబరు 15 నుంచి మూంబాయి దర్బారులో మూటింగ్ జరుపుతారు. ఇందులో మాంబారా— బాలచంద్రుని నొసట వీరతిలకం దిద్ది యుద్ధానికి సంపే పన్నివేళం, మొదలైనవి చిత్రీకరించుతారు.

రికార్డు చేసిన మూడు పాటల చిత్రీకరించారు. మొదటిది, మశీం, జానకి పాడినది. “పెద్దాయ్ అవే నేళ్ళ (ఎల్. విజయలక్ష్మి) వలతోపడిన బాలచంద్రుడు, బాల్కవియోగంలో పరితపించుతున్న అంబాజు— ఈరిస్తూ, ఇద్దరమ్మాయిలు జనున, వాసంతిల పై నా. రెండవది పి.బి. శ్రీనివాస్, జానకి పాడినది, శోభనపురాణి అంబాజు, పెరిందేవిలపై నా. మూడవది: భానుమతి పాడినది, అమృతపాణి చిత్రీకరించి జరి

పాలు. మాంబారా దర్బారులో రెండుపాటలు, రెండు పద్యాలూ ఉంటవి.

ఈ చిత్రంలో బ్రహ్మవా యుడుగా ఎన్.టి. రామా రావు, అంబాజుగా శాంతారావు, సంగమరాజుగా గుమ్మడి, బాలచంద్రుడుగా హరహన్, వాయుకురాలు నాగమ్మగా భానుమతి, మాంబారాగా జమున, పెరిందేవిగా వాసంతి, నేళ్ళ పెద్దాయ్గా ఎల్. విజయలక్ష్మి వటించుచున్నారు. అతివ్యయ ప్రయాసలకోర్చి నిర్మించుతున్న ఈ “పల్నాటి వీరకథ”లో శిల్పానికి చాలా ప్రాముఖ్యం ఉన్నది. ఆభరణాల కళాదర్శకులు గోఖలే చేపట్టారు. సంగీతం: యస్. రాజేశ్వరరావు, కెమెరా, పి. వాగేశ్వరరావు, దర్శకుడు: జి. రామిడు, నిర్మాతలు: టి. హనుమంతరావు, డి. సూర్యవారాయణ, వై. లక్ష్మయ్యచౌదరి, స్ట్రీప్స్ స్టే. పంభాషణలు సదాశివబ్రహ్మం వ్రాశారు. మాంబారలకు మశీం, పెరిందేవికి జానకివేళ పాడించుచున్నారు. గీతాలరచన చేసినది: మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి, సముద్రాం (పీనియర్), ఆర్యుర. మే 6 రి వాటికి విడుదల చేయించి అనుకుంటున్నారు.

పాండవ వనవాసం

మోదాపేట ప్రొడక్షన్స్ వారు భారీ పెట్స్కో, అగ్ర శ్రీశీతారావ్, అధికవ్యయంతో నిర్మించుతున్న “పాండవ వనవాసం” చిత్రం— మెజిస్టిక్ మూడియోలో త్వరితగతిన పోగుతున్నది. ఎన్. టి. రామా రావు, శాంతారావు, శాంతయ్య, హనుమన్

యస్. సి. లింగరావు, సుమ్మడి, బాగయ్య, ముక్కామల, ప్రభాకర్ రెడ్డి, రాజరాజు, నెట్టూరాజం, నెట్టూరాయణ, సావిత్రి, ఎల్. విజయలక్ష్మి, కాజుమల్చేప, దరస్వతి (పచ్చ), కుమారి మూరి, వాణిశ్రీ, వంద్య, జుమ్మియ్య, ముజి నటించుతున్నారు. రచన: కమలాద్రాం (పీనియర్), సంగీతం: మంటసాల, వృత్తాలు: వసుమర్తి, కళ: కృష్ణారావు, కెమెరా: పి. వాగేశ్వరరావు, దర్శకత్వం: కె. కామేశ్వరరావు బి. పి., నిర్మాత: పి. ఎస్. ఆర్. అంజనేయులు. జనవరి మొదటి వారంలో విడుదల అవుతుంది.

సంగీత దర్శకుడు వేణు

మెట్టెప్పి. మేడ ఉపనిధానికి వాళ్ళేవరికి సంగీత దర్శకులు వచ్చగా విసిస్తున్నది. మ్యూజిక్ రిమాన్! చక్కటి అక్షరాలతో అందంగా అలంకరించబడి ఉంది. గదికి ఎదురుగా లక్ష్మి, గణపతి, దరస్వతిల వెండి విగ్రహాలు, ఆ ప్రక్కగా ఏయావో.... సంగీత దర్శకులు వేణు దానిమంటా కూచుని వాయింతున్నారు. మధురమోహనమైన అలా వన! అక్కట్లించి కదలాని, అయినమా కదలి అని— అనిపించలేదు.

ప్రస్తుతం వేణు నడ్మిక్ పిక్చర్స్ వాటి “ప్రేమించి చూడు” చిత్రానికి సంగీత దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. ఆ చిత్రం తాలూకా ట్యూన్ కావాలి చేస్తున్నారు. కొంతసేమయిన పిదప వెనుకకు తిరిగి “హా!” ఎంతసేమయింది. నచ్చి? అక్కడే నిలబడిపోయా చేయి? తోపిరికి రండి” అంటూ అహ్వనించారు. తోపిరికి వాళ్ళేవరికి— సంగీతంలో అయినమా గల ప్రతిభను గుర్తించేస్తూన్న బహుమతులు కనిపించినవి. చిత్రనిర్మాతలు, సంగీతదర్శకులు, ప్రదర్శకులూ యిచ్చినవి.

ప్రజాగల సంగీత దర్శకుడు వేణు. సంగీతంలో కొత్త బాణీలు వున్నించాలనే, ప్రేక్షక హృదయాలును రంజింపజేయాలనే అపూర్వాతాల కృషి చేస్తూనే ఉంటారు ఆయన. ఏమాత్రం తీరిక దొరికినా సంగీత సాధనలో ఏమన్న లక్ష్యతారు. అందులో తన ఎంత పొందినా, పొందినవలసినది ఇంకా ఎంతో ఉన్నదని అంటారు వేణు. “వలూ చిత్రంలో ఈ వరుస ఎంత చక్కగా చేశారు!” అని ఎవరైనా అంటే — “అందులో ఏముంది రెండి!” అనేస్తారు తీరికగా. పొండిత్యం ఉన్నా వాటుకొని మనిషి. చాలా ఆరుదుగా కనిపిస్తూ యిలాంటివారు.

ప్రజాగల నటి జానకి

జానకి బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలిని అయిన తల్లి తనదర్శించే పాత్ర ఎలాంటిదయినా— దానికి మెరుగులుదిద్ది పోషించి, మెప్పించగల సమర్థత అమెకు ఉన్నది. జానకి వటించిన “మొళునవల్లి” అనే ఒక తమిళ నాటకం ఈమధ్య చూడడం జరిగింది. అందులో అమె ఆదర్శమూర్తిగా, త్యాగ పరిపూర్ణ అపూర్వమయిన పటన కనురెందించి ఆ పేషంలో జీవించింది. ప్రక్క పాత్రలకు జీవం పోషిస్తూ, నాటకం రిక్తకల్పించినది.

జానకి లేకుంటే మొహాపక్షిలో వెలుగు ఉండదని పిస్తుంది, మహాకరయులే రసపిద్దిని చేకూర్చలేకని పిస్తుంది. ఇటీవల వచ్చిన "పుదియ పర్వ" అమిత చిత్రంలో ముఖ్యభూమికను భరించింది జానకి. అలాంటిచిత్ర ఆమె పోషించటం అదే మొదటిసారి అయి ఉండవచ్చు. అయినా వేర్వేరు నిర్వహించి— చిత్రం మొత్తంమీద తనపాత్రకు అందం తీసుకు వచ్చింది.

ఇలాంటి ప్రజ్ఞగలనటని తెలుగువారు, తమ చిత్రాలలో ఎందుకు వినియోగించుకోవడంలేదు ? అన్న ప్రశ్న మొదటినుంచి విగిరిపోతున్నది.

ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకో

కోకుల్ ఆర్వోఫీటర్స్ వారి "ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకో!" చిత్రం వీరింసెంటరులో నిర్మించబడు తున్నది. ఎన్. టి. రామారావు, కృష్ణకుమారి, ముఖ్య పాత్రలు పోషిస్తున్న ఈచిత్రానికి బి. యన్. నారాయణ దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. నిర్మాత: డా॥ వూడి కృష్ణమూర్తి.

మంగమ్మ శపథం

"విజయ్ !" మంగమ్మ అరచింది. కొరడాతో రాజాను కొట్టేందుకు సిద్ధమైతూ కున్న కొడుకును చూసి, కలవరపడుతూ వడివడిగా వచ్చింది.

"అమ్మా !" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా విజయ్.

విజయ్ చేతిలోని కొరడానులాక్కుని దూరంగా విసిరి వేసినది మంగమ్మ. "విజయా ! నువ్వెంత గారల బిడ్డవైనా వాళ్ళముందే వాభర్తను హింసించడం.....వేసు పహించలేను !" భర్తపైగల అనురాగమూ, అభిమానమూ ప్రకటిస్తూ అన్నది.

రాజాకు విరుదునరిగా చోదవడలేదు.



మధుపిక్వర్సు "ప్రాడక్షన్ నెం. 2" లో కృష్ణకుమారి.

సినిమావార్తలు



"మంగమ్మ శపథం"లో

ఎన్. టి. రామారావు, రాజ్ లక్ష్మి.

"మంగమ్మా, ఎవడు వీడు ?" అన్నాడు.

"మన కుమారుడే మహారాజా !"

"మన కుమారుడా?" రాజాలో ఆశ్చర్యం మొలకెత్తింది. నమ్మరాని వంగతిగా తోస్తున్నది. "అసంభవం ! నువ్వు కూడా నన్ను మోసగించాలని చూస్తున్నావా ?"

మంగమ్మ పొలకుండలా విండుగా ఉంది. జీవి

తంలో ఎన్నో విదురుదృశ్యాలను తీర్చుకున్న యీ ప్రశ్నకు భయపడలేదు. కాని, మొహంలో వేదన ముటుంగా కనిపిన మెల్లగా యిలా అన్నది : "ఈనాడు మహారాజా ! న్యాయంగా వాడైన అసిమాటిగా అందుకోలేక, అన్నమాట చెల్లించు— అన్న అవేశంతో—కొన్నాళ్ళు మిమ్మల్ని మోసమే చేశాను. అందు అనుక్షణం, ఈరోజు వరకూ బాధపడుతూనే ఉన్నాను. ఇరవై ఏళ్ళనాడు అంపుర ఉద్యమనంలో నాట్యంచేసిన ఒక దమ్ము సానికి మీ జీవితంలో కొన్ని మధుర క్షణాల పాలుపంచారు. జ్ఞాపకముందా ? అలా మీ ప్రేమ పారవశ్యంలో ప్రసాదించిన వర యీ విజయుడు."

అలా మాటలు రాజాలో ఏర్పడ్డ అవిశ్వాసా దూరం చేయలేకపోతున్నది "పాతాళ చెరసాల బందివైన నీవు, దొమ్మరిసినివైన మమ్ము న పించడం అసాధ్యం !"

"ఈనాడు ఇక్కడి కెలా రాగలిగావ్—అన్న అలాగే వచ్చాను. పాతాళ చెరసాల మా ఇంటికి నిర్మించిన రహస్యమార్గం దించండి. ఒకనాడు మీరు విన్న మంగమ్మ ఈ చిట్టితండ్రిదే !"

మంగమ్మ ఇంకా తనను మోసగించ జాగడనే రాజా అభిప్రాయం. అధిమాతోనే "వే విశ్వసించం" అన్నాడు.

"విశ్వసించరని నాకు తెలుసు." రాజా సంతాపించిన ఆమెకు, అతని న్యభావం అనుమతే ! అందుకే "కనీసం ఏటివైనా గుర్రస్థైరా ?" అన్నది.

—కరుణరసం చిక్కిల్లే యీ సన్నివేశం డి. వి.

ఎన్. ప్రొడక్షన్స్ వారి "మంగమ్మశపథం" చిత్రం లోనిది. రాజా, విజయ్యుగా ఎన్. టి. రామారావు, ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్నారు. మంగమ్మ పాత్ర ధారిణి జమున. దర్శకత్వం : విఠలాచార్య, నిర్మాత : డి. వి. ఎన్. రాజా.

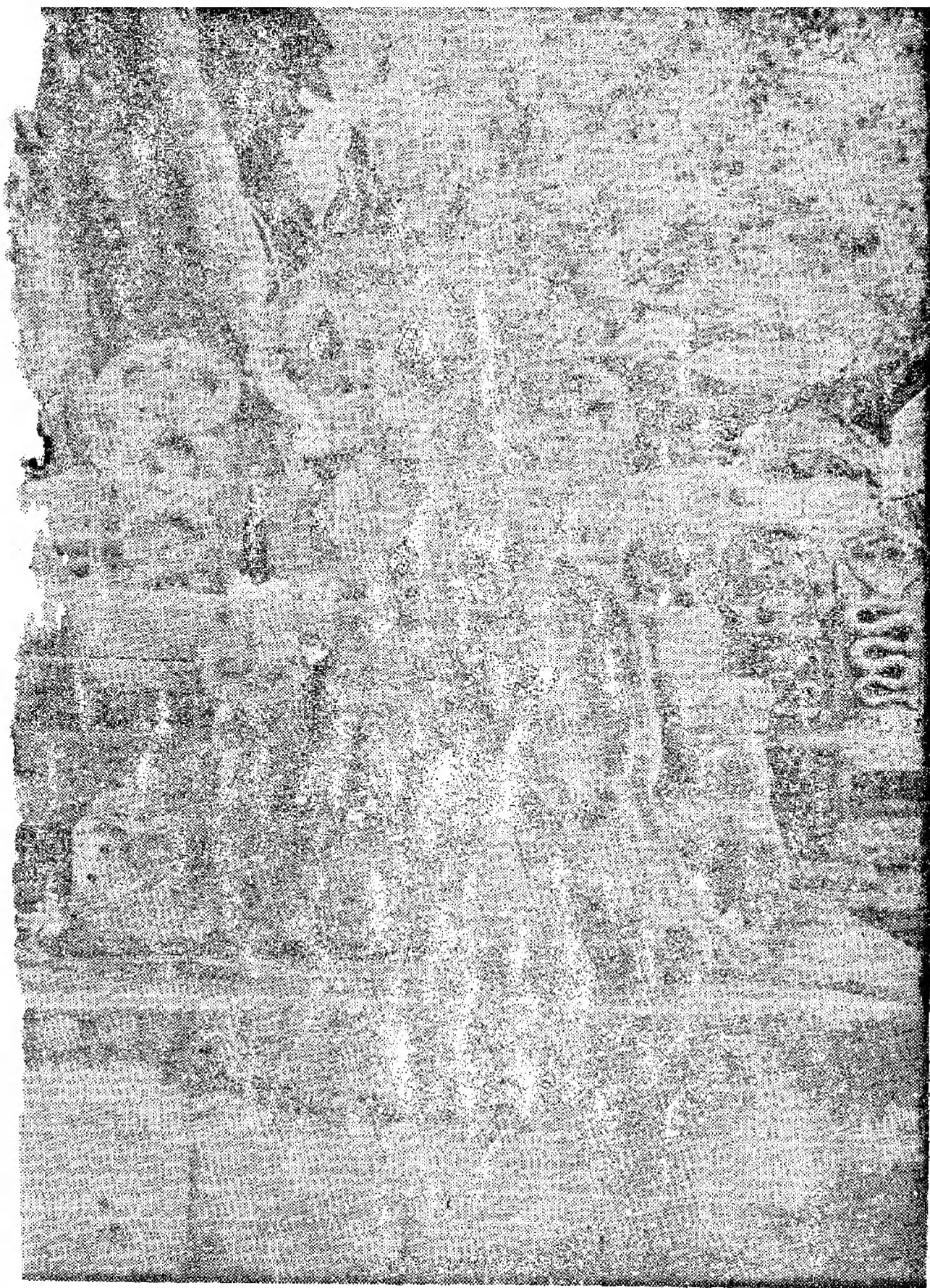
రాజు ద్రోహి

పి.యన్.ఆర్. పిక్చర్స్ వారి "రాజుద్రోహి" చిత్రం విడుదలకు సిద్ధంగా ఉన్నది. సినిమా, ఎన్. వరలక్ష్మి, బాణీ గోడేజ్, వి.కె. రామస్వామి మున్నగువారు నటించిన ఈ చిత్రానికి నాటలు : మహారథి, పాటలు : పి.బి. నంగిరెడ్డి, సంగీతం : కె.వి. మహాదేవన్, దర్శకత్వం : పి.పి. నాగరాజన్, నిర్మాత : పింజల సుబ్బారావు.

విజయలక్ష్మి పిక్చర్స్

విజయలక్ష్మి పిక్చర్స్ వారి జానపద చిత్రం విఠలాచార్య దర్శకత్వంలో మూటేగు చకచకా పోగె తున్నది. రాజ్ లక్ష్మి, యన్.వరలక్ష్మి, గీతాంజలి, వాణి శ్రీ, కాంతారావు, రాజవాల, బాలకృష్ణ, లంకవత్సం, మొదలగువారు నటిస్తున్నారు. సంభాషణలు : మహారథి, పాటలు : సి. నారాయణరెడ్డి, జి.కె. మూర్తి, సంగీతం : రాజన్—నాగేంద్ర, నృత్యాలు : చిన్ని—సంపత్, కళ : బి.సి. బాబు, కోర్టెజ్జర్ : ఎన్. జి. లాల్, కెమెరా : వెంకటరత్నం నిర్వహించా రున్నారు.

—మోహన్ కుమార్ *



“స్వామి భక్తి” పాట : ఆర్. సుబ్రహ్మణ్యం



మ నో ర మ

అందమైన ముఖ వర్ణస్యనకు
ఎక్కువ కాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమి

టాల్లమ్ పాడరు